Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

►B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/399

(2016. gada 9. marts)

par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)

(kodificēta redakcija)

(OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1624 (2016. gada 14. septembris)	L 251	1	16.9.2016.
►M2	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/458 (2017. gada 15. marts)	L 74	1	18.3.2017.
►M3	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2225 (2017. gada 30. novembris)	L 327	1	9.12.2017.
►M4	grozīta ar Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2025/1544 (2025. gada 30. jūlijs)	L 1544	1	31.7.2025.
►M5	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/817 (2019. gada 20. maijs)	L 135	27	22.5.2019.
►M6	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1134 (2021. gada 7. jūlijs)	L 248	11	13.7.2021.
►M7	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1717 (2024. gada 13. jūnijs)	L 1717	1	20.6.2024.

Labota ar:

►C1	Kļūdu labojums, OV L 312, 7.12.2018., 107. lpp.	(2017/2225)

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/399

(2016. gada 9. marts)

par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)

(kodificēta redakcija)

I SADAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un principi

Šī regula paredz, ka neveic to personu robežkontroli, kuras šķērso iekšējās robežas starp Savienības dalībvalstīm.

Tajā ir paredzēti noteikumi par to personu robežkontroli, kuras šķērso Savienības dalībvalstu ārējās robežas.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "iekšējas robežas" ir:

   a) dalībvalstu kopīgas sauszemes robežas, tostarp upju un ezeru robežas;

   b) iekšējiem reisiem paredzētas dalībvalstu lidostas;

   c) dalībvalstu jūras, upju un ezeru ostas, ko izmanto regulārai iekšējai prāmju satiksmei;

2) "ārējas robežas" ir dalībvalstu sauszemes, arī upju un ezeru robežas, jūras robežas un lidostas, upju ostas, jūras ostas un ezeru ostas ar noteikumu, ka tās nav iekšējas robežas;

3) "iekšējs lidojums" ir jebkurš lidojums vienīgi uz dalībvalsts teritoriju vai no tās, nenolaižoties trešās valsts teritorijā;

4) "regulāra iekšēja prāmju satiksme" ir prāmju satiksme starp noteiktām divām vai vairākām ostām dalībvalstu teritorijā, nepiestājot nevienā ostā ārpus dalībvalstu teritorijas un nodrošinot pasažieru un transportlīdzekļu pārvadājumus saskaņā ar publicētiem kustības sarakstiem;

5) "personas, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām" ir:

▼B

a) Savienības pilsoņi LESD 20. panta 1. punkta nozīmē un trešo valstu valstspiederīgie, kas ir Savienības pilsoņu ģimenes locekļi, kuri ir tiesīgi uz pārvietošanās brīvību un uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK ([1]);

b) trešo valstu valstspiederīgie un – neatkarīgi no valstspiederības – viņu ģimenes locekļi, kas saskaņā ar nolīgumiem starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un attiecīgajām trešām valstīm, no otras puses, ir tiesīgi izmantot tādas pašas tiesības uz pārvietošanās brīvību, kādas ir Savienības pilsoņiem;

6) "trešās valsts valstspiederīgais" ir jebkura persona, kas nav Savienības pilsonis LESD 20. panta 1. punkta nozīmē un uz ko neattiecas šā panta 5. punkts;

7) "personas, par ko izdots brīdinājums, lai atteiktu ieceļošanas atļauju" ir jebkurš trešās valsts valstspiederīgais, par ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1987/2006 ([2]) 24. un 26. pantu Šengenas Informācijas sistēmā (SIS) izdots brīdinājums atteikt ieceļošanas atļauju;

8) "robežšķērsošanas vieta" ir vieta, ko kompetentās iestādes noteikušas ārējās robežas šķērsošanai;

9) "kopīga robežšķērsošanas vieta" ir jebkura robežšķērsošanas vieta, kura atrodas dalībvalsts teritorijā vai trešās valsts teritorijā un kurā dalībvalsts robežsargi un trešās valsts robežsargi vienu pēc otras veic izceļošanas un ieceļošanas pārbaudes saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem un atbilstīgi divpusējam nolīgumam;

10) "robežkontrole" ir darbības, ko saskaņā ar šo regulu veic pie robežas, reaģējot vienīgi uz nodomu šķērsot robežu vai robežas šķērsošanas aktu, neatkarīgi no visiem citiem apsvērumiem, un tā ietver robežpārbaudes un robežuzraudzību;

11) "robežpārbaudes" ir pārbaudes, ko veic robežšķērsošanas vietās, lai nodrošinātu, ka personām, tostarp viņu transportlīdzekļiem un mantām drīkst atļaut ieceļot dalībvalstu teritorijā vai izceļot no tās;

▼M7

12) "robežuzraudzība" ir robežu uzraudzība starp robežšķērsošanas vietām un robežšķērsošanas vietu uzraudzība pēc noteiktā darbalaika beigām, tostarp preventīvi pasākumi, lai nepieļautu vai atklātu neatļautu robežšķērsošanu vai izvairīšanos no robežpārbaudēm, palīdzētu uzlabot situācijas apzināšanos, apkarotu pārrobežu noziedzību un veiktu pasākumus pret personām, kuras robežu šķērsojušas nelikumīgi;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1987/2006 (2006. gada 20. decembris) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu (OV L 381, 28.12.2006., 4. lpp.).

▼B

13) “pārbaude otrajā līnijā” ir turpmāka pārbaude, ko var veikt īpašā vietā, kas nav tā pati vieta, kur pārbauda visas personas (pirmā līnija);

14) “robežsargs” ir jebkurš valsts iestādes darbinieks, kurš saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem norīkots robežšķērsošanas vietā, pie robežas vai robežas tiešā tuvumā un kurš saskaņā ar šo regulu un valsts tiesību aktiem veic robežkontroles uzdevumus;

15) “pārvadātājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas profesionāli nodarbojas ar personu pārvadājumiem;

16) “uzturēšanās atļauja” ir:

a) visas uzturēšanās atļaujas, ko dalībvalstis izsniegušas atbilstoši vienotajai formai, kas noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002 ([1]), un uzturēšanās atļaujas, kas izsniegtas saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK;

b) visi citi dokumenti, ko dalībvalsts izsniegusi trešo valstu valstspiederīgajiem, atļaujot uzturēties tās teritorijā, kuri ir paziņoti un pēc tam publicēti saskaņā ar 39. pantu, izņemot:

i) pagaidu atļaujas, kuras izdod uz laiku, kamēr izskata vai nu pirmo pieprasījumu izsniegt a) apakšpunktā minēto uzturēšanās atļauju, vai arī patvēruma pieprasījumu; un

ii) vīzas, ko dalībvalstis izsniegušas atbilstoši vienotajai formai, kas noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 1683/95 ([2]);

17) “kruīza kuģis” ir kuģis, kas kuģo pa konkrētu maršrutu saskaņā ar iepriekš noteiktu programmu, kurā ietvertas tūristiem domātas programmas dažādās ostās, un kas ceļojuma laikā parasti neuzņem un arī neizsēdina pasažierus;

18) “izklaides kuģošana” ir izklaides kuģu izmantošana sportam vai tūrismam;

19) “piekrastes zveja” ir zveja, ko veic ar kuģiem, kas, nepiestājot kādā trešās valsts ostā, ik dienu vai 36 stundu laikā atgriežas ostā, kas ir dalībvalsts teritorijā;

20) “darbinieks, kas strādā jūrā” ir persona, kas strādā uz iekārtām jūrā, kuras atrodas dalībvalstu teritoriālajos ūdeņos vai ekskluzīvajā jūras ekonomiskās izmantošanas zonā, kā noteikts saskaņā ar starptautiskajām jūras tiesībām, un kas regulāri atgriežas dalībvalstu teritorijā, izmantojot jūras vai gaisa transportu;

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.).

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 1683/95 (1995. gada 29. maijs), ar ko nosaka vienotu vīzu formu (OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.).

▼B

21) “sabiedrības veselības apdraudējums” ir slimība, kas potenciāli var izvērsties epidēmijā, kā noteikts Pasaules Veselības organizācijas starptautiskajos veselības aizsardzības noteikumos, kā arī citas infekcijas slimības vai lipīgas parazītu slimības, ja uz tām attiecas aizsardzības noteikumi, kas attiecas uz dalībvalstu valstspiederīgajiem;

▼M3

22) “ieceļošanas/izceļošanas sistēma (IIS)” ir sistēma, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2226 ([1]);

23) “pašapkalpošanās sistēma” ir automatizēta sistēma, kas veic visas vai dažas robežpārbaudes, kuras ir piemērojamas personai, un ko var izmantot datu priekšreģistrācijai IIS;

24) “e-vārti” ir ar elektronisko līdzekļu palīdzību pārvaldāma infrastruktūra, kuru izmanto, kad faktiski tiek šķērsota ārēja robeža vai tāda iekšējā robeža, pie kuras vēl nav atceltas pārbaudes;

25) “automatizēta robežkontroles sistēma” ir sistēma, kas ļauj veikt automatizētu robežas šķērsošanu un kas sastāv no pašapkalpošanās sistēmas un e-vārtiem;

26) “mikroshēmas datu autentiskuma un integritātes apstiprināšana” ir process, kurā, izmantojot sertifikātus, pārbauda, vai elektroniskajā informācijas nesējā (mikroshēmā) esošie dati ir no izdevējas iestādes un vai tie nav bijuši mainīti;

▼M7

27) “plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situācija” ir sabiedrības veselības ārkārtas situācija, ko Savienības līmenī atzinusi Komisija, ņemot vērā kompetento valsts iestāžu sniegto informāciju, un kurā nopietnam pārrobežu veselības apdraudējumam varētu būt plaša mēroga sekas attiecībā uz brīvas pārvietošanās tiesību īstenošanu;

28) “būtisks ceļojums” ir tādas personas ceļojums saistībā ar būtisku funkciju izpildi vai būtisku vajadzību, kura ir atbrīvota, ievērojot 21.a panta 4. vai 5. punktu, ņemot vērā visas piemērojamās Savienības un dalībvalstu starptautiskās saistības;

29) “nebūtisks ceļojums” ir ceļojums, kas nav būtisks ceļojums;

30) “transporta mezgli” ir lidostas, jūras vai upju ostas, dzelzceļa stacijas vai autoostas, un kravas termināļi.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2226 (2017. gada 30. novembris), ar ko izveido ieceļošanas/izceļošanas sistēmu (IIS), lai reģistrētu to trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un izceļošanas datus un ieceļošanas atteikumu datus, kuri šķērso Eiropas Savienības dalībvalstu ārējās robežas, un ar ko paredz nosacījumus piekļuvei IIS tiesībaizsardzības nolūkos un groza Regulu (EK) Nr. 767/2008 un Regulu (ES) Nr. 1077/2011 (OV L 327, 9.12.2017, 20 lpp.).

▼B

3. pants

Darbības joma

Šī regula attiecas uz personām, kas šķērso dalībvalstu iekšējās vai ārējās robežas, neskarot:

a) tādu personu tiesības, kuras izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām;

b) bēgļu tiesības, kā arī tādu personu tiesības, kuras lūdz starptautisku aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz neizdošanu.

4. pants

Pamattiesības

Piemērojot šo regulu, dalībvalstis pilnībā ievēro attiecīgos Savienības tiesību aktus, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (“Harta”), atbilstīgos starptautisko tiesību aktus, tostarp 1951. gada 28. jūlijā Ženēvā pieņemto Konvenciju par bēgļu statusu (“Ženēvas konvencija”), saistības attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieejamību, jo īpaši neizraidīšanas principu, un pamattiesības. Saskaņā ar vispārējiem Savienības tiesību principiem lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, ir jāpieņem, katru gadījumu izskatot atsevišķi.

II SADAĻA

ĀRĒJĀS ROBEŽAS

I NODAĻA

Ārējo robežu šķērsošana un ieceļošanas nosacījumi

5. pants

Ārējo robežu šķērsošana

1. Ārējās robežas var šķērsot tikai robežšķērsošanas vietās un noteiktā darbalaikā. Robežšķērsošanas vietās, kas nav atvērtas visu diennakti, darbalaiks ir skaidri norādīts.

Dalībvalstis dara Komisijai zināmu savu robežšķērsošanas vietu sarakstu saskaņā ar 39. pantu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, izņēmumus no pienākuma ārējās robežas šķērsot vienīgi robežšķērsošanas vietās un noteiktā darba laikā var pieļaut šādos gadījumos:

a) personām vai personu grupām, ja rodas īpaša vajadzība atsevišķā gadījumā ārējās robežas šķērsot ārpus robežšķērsošanas vietām vai ārpus noteiktā darba laika, ar noteikumu, ka tām ir valsts tiesību aktos paredzētas atļaujas un tas nav pretrunā dalībvalstu sabiedriskās kārtības un iekšējās drošības interesēm. Dalībvalstis var divpusējos nolīgumos noteikt īpašu kārtību. Par valsts tiesību aktos un divpusējos nolīgumos paredzētajiem vispārējiem izņēmumiem paziņo Komisijai saskaņā ar 39. pantu;

▼B

b) personām vai personu grupām neparedzamās ārkārtas situācijās;

c) saskaņā ar īpašiem noteikumiem, kas izklāstīti 19. un 20. pantā saistībā ar VI un VII pielikumu.

3. Neskarot 2. punktā paredzētos izņēmumus vai dalībvalstu starptautiskas aizsardzības saistības, dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem ievieš sankcijas par ārējo robežu neatļautu šķērsošanu ārpus paredzētām robežšķērsošanas vietām vai pēc to darbalaika beigām. Minētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

▼M7

Ja liels skaits migrantu mēģina neatļauti, masveidā un pielietojot spēku, šķērsot dalībvalstu ārējās robežas, tās var veikt vajadzīgos pasākumus, lai saglabātu drošību, likumību un kārtību.

4. Dalībvalstis, jo īpaši migrantu instrumentalizācijas situācijā, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1359 ([1]) 1. panta 4. punkta b) apakšpunkta pirmajā teikumā, var uz laiku slēgt konkrētas robežšķērsošanas vietas, to darot zināmu saskaņā ar šā panta 1. punkta otro daļu, vai ierobežot to darba laiku, ja to prasa apstākļi.

Jebkurus pasākumus, kas pieņemti, ievērojot šā punkta pirmo daļu un šā panta 3. punkta otro daļu, īsteno samērīgi un pilnībā ņemot vērā:

a) tādu personu tiesības, kuras izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesību aktiem;

b) trešo valstu valstspiederīgo, kuri ir pastāvīgie iedzīvotāji saskaņā ar Padomes Direktīvu 2003/109/EK ([2]), un personu, kuru uzturēšanās tiesības izriet no citiem Savienības instrumentiem vai valsts tiesību aktiem vai kurām ir attiecīgās valsts ilgtermiņa vīzas, kā arī viņu attiecīgo ģimenes locekļu tiesības; un

c) trešo valstu valstspiederīgo, kas meklē starptautisko aizsardzību, tiesības.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes regula (ES) 2024/1359 (2024. gada 14. maijs), ar ko risina krīzes un nepārvaramas varas situācijas migrācijas un patvēruma jomā un groza Regulu (ES) 2021/1147 (OV L, 2024/1359, 22.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

([2]) Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.).

▼B

6. pants

Trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas nosacījumi

1. Attiecībā uz plānotu uzturēšanos dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas nepārsniedz 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā, katru reizi ņemot vērā pēdējās uzturēšanās 180 dienu laikposmu, uz trešo valstu valstspiederīgajiem attiecas šādi ieceļošanas noteikumi:

a) viņiem ir derīgs ceļošanas dokuments, kas dod tiesības to turētājam šķērsot robežu un kas atbilst šādiem kritērijiem:

i) tas ir derīgs vēl vismaz trīs mēnešus pēc datuma, kurā paredzēts izceļot no dalībvalstu teritorijas. Pamatotā ārkārtas gadījumā no šādas prasības var atteikties;

ii) tas ir izdots pēdējo desmit gadu laikā;

b) viņiem ir derīga vīza, ja tā vajadzīga saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001 ([1]), izņemot gadījumus, ja viņiem ir derīga uzturēšanās atļauja vai derīga ilgtermiņa vīza;

c) viņi pamato iecerētās uzturēšanās mērķi un apstākļus, viņiem ir pietiekami iztikas līdzekļi gan iecerētās uzturēšanas laikam, gan lai atgrieztos izcelsmes valstī vai tranzītā dotos uz trešo valsti, kurā viņus noteikti uzņems; vai arī viņiem ir iespēja likumīgi iegūt iztikas līdzekļus;

d) viņi nav personas, par ko SIS izdots brīdinājums, lai atteiktu ieceļošanu;

e) viņus neuzskata par apdraudējumu kādas dalībvalsts politikai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselībai vai starptautiskām attiecībām, un, jo īpaši, valstu datubāzēs par viņiem nav izdots brīdinājums, lai minēto iemeslu dēļ atteiktu ieceļošanas atļauju;

▼M3

f) viņi sniedz biometriskos datus, ja tas prasīts šādā nolūkā:

i) personas datnes izveidošanai IIS saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 16. un 17. pantu;

ii) robežpārbaužu veikšanai saskaņā ar šīs regulas 8. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) punktu un g) apakšpunkta i) punktu, Regulas (ES) 2017/2226 23. panta 2. un 4. punktu un – attiecīgā gadījumā – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2008 ([2]) 18. pantu.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2008 (2008. gada 9. jūlijs) par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām (VIS regula) (OV L 218, 13.8.2008., 60. lpp.).

▼M3

1.a Šā panta 1. punktā minēto laikposmu – 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā – aprēķina kā vienotu laikposmu dalībvalstīm, kas lieto IIS, balstoties uz Regulu (ES) 2017/2226. Šo laikposmu aprēķina atsevišķi katrai no dalībvalstīm, kas nelieto IIS.

▼B

2. Saistībā ar 1. punkta īstenošanu par ieceļošanas dienu uzskata pirmo uzturēšanās dienu dalībvalstu teritorijā un par izceļošanas dienu uzskata pēdējo uzturēšanās dienu dalībvalstu teritorijā. Uzturēšanās laikposmus, kas atļauti saskaņā ar uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu, uzturēšanās dalībvalstu teritorijā ilguma aprēķinā neņem vērā.

3. Neizsmeļošs to apliecinājuma dokumentu saraksts, kurus robežsargi var pieprasīt uzrādīt trešo valstu valstspiederīgajiem, lai pārliecinātos par to, vai ir ievēroti 1. punkta c) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi, ir iekļauts I pielikumā.

4. Iztikas līdzekļus vērtē, ņemot vērā uzturēšanās ilgumu un mērķi, kā arī lētas uzturēšanās vietas vidējās cenas par uzturu un izmitināšanu attiecīgajā dalībvalstī vai dalībvalstīs, tās reizinot ar uzturēšanās dienu skaitu.

Dalībvalstu noteiktās atsauces summas dara zināmas Komisijai saskaņā ar 39. pantu.

Pietiekamu iztikas līdzekļu pierādījums var būt, piemēram, skaidra nauda, ceļojuma čeki un kredītkartes, kas ir trešo valstu valstspiederīgo īpašumā. Ja tas paredzēts attiecīgu dalībvalstu tiesību aktos, arī sponsoru deklarācijas un garantijas vēstules no cilvēkiem, pie kā trešās valsts valstspiederīgais apmetīsies, var būt pietiekamu iztikas līdzekļu pierādījums, ja trešās valsts valstspiederīgais apmetas pie cilvēkiem, kas viņu uzņem.

5. Atkāpjoties no 1. punkta:

a) trešo valstu valstspiederīgajiem, kas neatbilst visiem 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, bet kam ir kādas dalībvalsts izdota uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza, ir atļauts tranzītā ieceļot pārējo dalībvalstu teritorijās, lai varētu nonākt dalībvalstī, kas izsniegusi uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu, ja vien viņi nav iekļauti tādas dalībvalsts brīdinājumu sarakstā, kuras ārējās robežas viņi ir iecerējuši šķērsot, un brīdinājumam nav pievienots norādījums atteikt ieceļošanu vai tranzītu;

b) trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri atbilst 1. punktā, izņemot tā b) apakšpunktu, paredzētajiem nosacījumiem un kuri ierodas pie robežas, var atļaut ieceļot dalībvalstu teritorijās, ja vīzu izsniedz pie robežas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 810/2009 ([1]) 35. un 36. pantu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.).

▼B

Dalībvalstis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 810/2009 46. pantu un tās XII pielikumu vāc statistikas datus par pie robežas izsniegtajām vīzām.

Ja vīzu nevar piestiprināt pie dokumenta, to izņēmuma kārtā piestiprina pie atsevišķas lapas, ko ievieto dokumentā. Tādos gadījumos standartlapām, kas paredzētas vīzu piestiprināšanai, izmanto vienoto standartveidlapu, kas paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 333/2002 ([1]);

c) dalībvalstis humānu apsvērumu, valsts interešu vai starptautisku saistību dēļ var atļaut savā teritorijā ieceļot trešo valstu valstspiederīgajiem, kas neatbilst vienam vai vairākiem 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Ja uz konkrētu trešās valsts valstspiederīgo attiecas 1. punkta d) apakšpunktā minētais brīdinājums, dalībvalsts, kas ļauj viņam ieceļot savā teritorijā, attiecīgi informē citas dalībvalstis.

▼M3

6.a pants

Trešo valstu valstspiederīgie, attiecībā uz kuriem dati jāievada IIS

1. Ieceļojot un izceļojot datus par šādu kategoriju personu ieceļošanu un izceļošanu ievada IIS saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 16., 17., 19. un 20. pantu:

a) trešo valstu valstspiederīgie, kuriem ir atļauta īstermiņa uzturēšanās, ievērojot šīs regulas 6. panta 1. punktu;

b) trešo valstu valstspiederīgie, kuri ir tāda Savienības pilsoņa ģimenes locekļi, uz ko attiecas Direktīva 2004/38/EK, un kuriem nav uzturēšanās atļaujas, ievērojot minēto direktīvu;

c) trešo valstu valstspiederīgie, kuri

i) ir tāda trešās valsts valstspiederīgā ģimenes locekļi, kam ir tiesības brīvi pārvietoties līdzvērtīgi Savienības pilsoņu tiesībām saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un trešo valsti, no otras puses, un

ii) kuriem nav uzturēšanās atļauja, ievērojot Direktīvu 2004/38/EK, vai uzturēšanās atļauja, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1030/2002.

2. Datus par trešo valstu valstspiederīgajiem, kam ieceļošana īstermiņa uzturēšanās nolūkā ir atteikta saskaņā ar šīs regulas 14. pantu, ievada IIS saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 18. pantu.

3. IIS neievada datus par šādām personu kategorijām:

a) trešo valstu valstspiederīgie, kuri ir tāda Savienības pilsoņa ģimenes locekļi, uz ko attiecas Direktīva 2004/38/EK, un kuriem ir uzturēšanās atļauja, ievērojot minēto direktīvu, neatkarīgi no tā, vai viņi pavada minēto Savienības pilsoni vai pārceļas kopā ar to;

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 333/2002 (2002. gada 18. februāris) par vienotas formas veidlapām vīzu uzlīmēšanai, ko dalībvalstis izdevušas personām, kurām ir ceļošanas dokumenti, ko neatzīst dalībvalsts, kura izsniedz šo veidlapu (OV L 53, 23.2.2002., 4. lpp.).

▼M3

b) trešo valstu valstspiederīgie, kuri ir trešās valsts valstspiederīgā ģimenes locekļi, neatkarīgi no tā, vai viņi pavada minēto trešās valsts valstspiederīgo vai pārceļas kopā ar to, ja:

i) minētajam trešās valsts valstspiederīgajam ir tiesības brīvi pārvietoties līdzvērtīgi Savienības pilsoņu tiesībām saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un trešo valsti, no otras puses; un

ii) minētajiem trešās valsts valstspiederīgajiem ir uzturēšanās atļauja, ievērojot Direktīvu 2004/38/EK, vai uzturēšanās atļauja, ievērojot Regulu (EK) Nr. 1030/2002;

c) regulas 2. panta 16. punktā minēto uzturēšanās atļauju turētāji, izņemot personas, uz kurām attiecas šā punkta a) un b) apakšpunkts;

d) ilgtermiņa vīzu turētāji;

e) trešo valstu valstspiederīgie, kuri īsteno tiesības uz mobilitāti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/66/ES ([1]) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/801 ([2]), jo ar minētajām direktīvām ir izveidotas konkrētas shēmas iekšējai mobilitātei Eiropas Savienībā;

f) Andoras, Monako un Sanmarīno valstspiederīgie un ►C1 Vatikāna Pilsētvalsts vai Svētā Krēsla izdotas pases turētāji; ◄

g) personas vai personu kategorijas, kuras atbrīvotas no robežpārbaudēm vai uz kurām attiecas īpaši noteikumi saistībā ar robežpārbaudēm, proti:

i) valstu vadītāji, valdību vadītāji un valstu valdības locekļi un viņu laulātie, un viņu oficiālās delegācijas locekļi, un valdnieki un citi augstākie karaliskās ģimenes locekļi saskaņā ar VII pielikuma 1. punktu;

ii) lidaparātu piloti un citi apkalpes locekļi saskaņā ar VII pielikuma 2. punktu;

iii) jūrnieki saskaņā ar VII pielikuma 3. punktu un jūrnieki, kuri dalībvalsts teritorijā uzturas tikai tik ilgi, kamēr ir pietauvojies viņu kuģis, un neatstāj tās ostas teritoriju, kurā kuģis ienācis;

iv) darba ņēmēji, kas strādā otrpus robežai, saskaņā ar VII pielikuma 5. punktu;

v) glābšanas dienesti, policija, ugunsdzēsēju brigādes, kas darbojas ārkārtas situācijā, un robežsargi saskaņā ar VII pielikuma 7. punktu;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/66/ES (2014. gada 15. maijs) par ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem trešo valstu valstspiederīgajiem saistībā ar pārcelšanu uzņēmuma ietvaros (OV L 157, 27.5.2014., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/801 (2016. gada 11. maijs) par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos pētniecības, studiju, stažēšanās, brīvprātīga darba, skolēnu apmaiņas programmu vai izglītības projektu un viesaukles darba nolūkā (OV L 132, 21.5.2016., 21. lpp.).

▼M3

vi) darbinieki, kas strādā jūrā, saskaņā ar VII pielikuma 8. punktu;

vii) kruīza kuģu apkalpes locekļi un pasažieri saskaņā ar VI pielikuma 3.2.1., 3.2.2. un 3.2.3. punktu;

viii) personas uz izklaides kuģiem, uz kurām neattiecas robežpārbaudes saskaņā ar VI pielikuma 3.2.4., 3.2.5. un 3.2.6. punktu;

h) personas, kurām tiek piemērota atkāpe no pienākuma šķērsot ārējās robežas vienīgi robežšķērsošanas vietās un noteiktā darbalaikā, ievērojot 5. panta 2. punktu;

i) personas, kuras robežšķērsošanas nolūkā uzrāda derīgu vietējās pierobežas satiksmes atļauju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1931/2006 ([1]);

j) starptautiskās satiksmes pasažieru un preču vilcienu apkalpju locekļi;

k) personas, kuras robežšķērsošanas nolūkā uzrāda

i) derīgu vienkāršota dzelzceļa tranzīta dokumentu, kas izdots saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 693/2003 ([2]); vai

ii) derīgu vienkāršota tranzīta dokumentu, kas izdots saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 693/2003, ar noteikumu, ka tās veic tranzītu ar vilcienu un neizkāpj dalībvalsts teritorijā.

▼B

II NODAĻA

Ārējo robežu kontrole un ieceļošanas atteikums

7. pants

Robežpārbaudes norise

1. Robežsargi, pildot pienākumus, pilnībā respektē cilvēku cieņu, jo īpaši neaizsargātu personu gadījumā.

Visus pasākumus, pildot to pienākumus, veic samērīgi ar šādu pasākumu mērķiem.

2. Robežsargi, veicot robežpārbaudes, nediskriminē personas šādu iemeslu dēļ: dzimums, rase vai izcelsme, ticība vai pārliecība, invaliditāte, vecums vai dzimumorientācija.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1931/2006 (2006. gada 20. decembris), ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām un ar ko groza Šengenas Konvencijas noteikumus (OV L 405, 30.12.2006., 1. lpp.).

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 693/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko paredz īpašu vienkāršota tranzīta dokumentu (FTD), vienkāršota dzelzceļa tranzīta dokumentu (FRTD) un ar ko groza Kopīgo konsulāro instrukciju un Kopīgo rokasgrāmatu (OV L 99, 17.4.2003., 8. lpp.).

▼B

8. pants

Personu robežpārbaudes

1. Robežsargi pie ārējām robežām pārbauda pārvietošanos pār robežu. Pārbaudes veic saskaņā ar šo nodaļu.

Pārbaudes var attiekties arī uz robežu šķērsojošo personu transportlīdzekļiem un lietām. Ja ir jāveic pārmeklēšana, piemēro attiecīgas dalībvalsts tiesību aktus.

▼M2

2. Ieceļošanas un izceļošanas brīdī personām, kuras izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, veic šādas pārbaudes:

a) personas identitātes un valstspiederības pārbaude un robežšķērsošanai paredzētā ceļošanas dokumenta autentiskuma un derīguma pārbaude, tostarp pārbaudot informāciju attiecīgās datubāzēs, jo īpaši:

1) *SIS*;

2) Interpola Zagto un pazaudēto ceļošanas dokumentu (*SLTD*) datubāzē;

3) valstu datubāzēs, kurās ir informācija par nozagtiem, nelikumīgi piesavinātiem, pazaudētiem un anulētiem ceļošanas dokumentiem.

▼M3

Ja ceļošanas dokumentā ir elektronisks informācijas nesējs (mikroshēma), mikroshēmas datu autentiskumu un integritāti apstiprina, izmantojot pilnīgu derīgu sertifikātu ķēdi, ja vien tas nav neiespējami tehnisku iemeslu dēļ vai – gadījumā, kad ceļošanas dokumentu ir izdevusi trešā valsts – derīgu sertifikātu neesamības dēļ;

▼M2

b) pārliecināšanās par to, ka persona, kura izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, netiek uzskatīta par tādu, kas rada draudus kādas dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselībai vai starptautiskajām attiecībām, tostarp pārbaudot informāciju *SIS* un citās attiecīgās Savienības datubāzēs. Tas neskar informācijas pārbaudi valstu un Interpola datubāzēs.

Ja pastāv šaubas par ceļošanas dokumenta autentiskumu vai par tā turētāja identitāti, jāpārbauda vismaz viens pasēs un ceļošanas dokumentos, kas izdoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2252/2004, iekļauts biometriskais identifikators. Ja iespējams, šādu pārbaudi veic arī saistībā ar ceļošanas dokumentiem, uz kuriem minētā regula neattiecas.

▼M3

Attiecībā uz personām, kam ieceļošana ir jāreģistrē IIS, ievērojot šīs regulas 6.a pantu, tiek veikta viņu identitātes pārbaude saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 23. panta 2. punktu un – attiecīgā gadījumā – identifikācija saskaņā ar minētās regulas 23. panta 4. punktu.

▼M2

2.a Ja 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām pārbaudēm datubāzēs būtu nesamērīga ietekme uz satiksmes plūsmu, dalībvalsts var nolemt veikt minētās pārbaudes mērķtiecīgi konkrētās robežšķērsošanas vietās, ievērojot tādu risku novērtējumu, kas saistīti ar kādas dalībvalsts sabiedrisko kārtību, iekšējo drošību, sabiedrības veselību vai starptautiskajām attiecībām.

Mērķtiecīgo pārbaužu datubāzēs pagaidu samazināšanas joma un ilgums nepārsniedz to, kas ir absolūti nepieciešams, un tos nosaka saskaņā ar riska novērtējumu, ko veikusi attiecīgā dalībvalsts. Riska novērtējumā norāda iemeslus mērķtiecīgo pārbaužu datubāzēs pagaidu samazināšanai, tajā ņem vērā, *inter alia*, nesamērīgo ietekmi uz satiksmes plūsmu un sniedz statistikas datus par pasažieriem un incidentiem, kas saistīti ar pārrobežu noziedzību. To regulāri atjaunina.

Personām, uz kurām principā neattiecas mērķtiecīgas pārbaudes datubāzēs, vismaz veic pārbaudi nolūkā noskaidrot viņu identitāti, pamatojoties uz ceļošanas dokumentu uzrādīšanu. Šādā pārbaudē ātri un lietišķi pārbauda robežšķērsošanai paredzētā ceļošanas dokumenta derīgumu un pārliecinās, ka tam nav viltojuma pazīmju, vajadzības gadījumā – izmantojot tehniskus līdzekļus, un gadījumos, ja ir šaubas par ceļošanas dokumentu vai ja ir pazīmes, ka šāda persona varētu radīt draudus dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselībai vai starptautiskajām attiecībām, robežsargs pārbauda informāciju 2. punkta a) un b) apakšpunktos minētajās datubāzēs.

Attiecīgā dalībvalsts nekavējoties nosūta savu riska novērtējumu un tā atjauninājumus Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai (“Aģentūra”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1624 ([1]), un ik pēc sešiem mēnešiem ziņo Komisijai un Aģentūrai par mērķtiecīgi veikto pārbaužu datubāzēs piemērošanu. Attiecīgā dalībvalsts var nolemt klasificēt riska novērtējumu vai tā daļas.

2.b Ja dalībvalsts plāno veikt mērķtiecīgas pārbaudes datubāzēs, ievērojot 2.a punktu, tā par to nekavējoties paziņo attiecīgi citām dalībvalstīm, Aģentūrai un Komisijai. Attiecīgā dalībvalsts var nolemt klasificēt paziņojumu vai tā daļas.

Ja dalībvalstīm, Aģentūrai vai Komisijai ir bažas par plānu veikt mērķtiecīgas pārbaudes datubāzēs, tās nekavējoties paziņo attiecīgajai dalībvalstij par minētajām bažām. Attiecīgā dalībvalsts ņem vērā minētās bažas.

2.c Komisija līdz 2019. gada 8. aprīlim nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei 2. punkta īstenošanas un seku izvērtējumu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1624 (2016. gada 14. septembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007, Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK (OV L 251, 16.9.2016., 1. lpp.).

▼M2

2.d Attiecībā uz gaisa telpas robežām 2.a un 2.b punktu piemēro, ilgākais, sešu mēnešu pārejas laikā no 2017. gada 7. aprīļa.

Izņēmuma gadījumos, ja konkrētā lidostā ir konkrētas ar infrastruktūru saistītas grūtības, kuru dēļ ir vajadzīgs ilgāks laiks pielāgojumiem tam, lai varētu veikt sistemātiskas pārbaudes datubāzēs, neradot nesamērīgu ietekmi uz satiksmes plūsmu, pirmajā daļā minēto sešu mēnešu pārejas laiku minētajā konkrētajā lidostā var pagarināt, ilgākais, par 18 mēnešiem saskaņā ar trešajā daļā noteikto procedūru.

Minētajā nolūkā dalībvalsts vēlākais trīs mēnešus pirms pirmajā daļā minētā pārejas laika beigām paziņo Komisijai, Aģentūrai un citām dalībvalstīm par konkrētām ar infrastruktūru saistītām grūtībām attiecīgajā lidostā, to novēršanai paredzētajiem pasākumiem un to īstenošanai nepieciešamo laikposmu.

Ja ir konkrētas ar infrastruktūru saistītas grūtības, kuru dēļ ir vajadzīgs ilgāks laiks pielāgojumiem, Komisija viena mēneša laikā pēc trešajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas un pēc apspriešanās ar Aģentūru atļauj attiecīgajai dalībvalstij pagarināt pārejas laiku attiecīgajai lidostai un, attiecīgā gadījumā, nosaka šāda pagarinājuma ilgumu.

2.e Panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētās pārbaudes datubāzēs var veikt iepriekš, pamatojoties uz pasažieru datiem, kas saņemti saskaņā ar Padomes Direktīvu 2004/82/EK ([1]) vai saskaņā ar citiem Savienības vai valstu tiesību aktiem.

Ja minētās pārbaudes veic iepriekš, pamatojoties uz šādiem pasažieru datiem, iepriekš saņemtos datus pārbauda robežšķērsošanas vietā, salīdzinot tos ar datiem ceļošanas dokumentā. Pārbauda arī attiecīgās personas identitāti un valstspiederību, kā arī robežšķērsošanai paredzētā ceļošanas dokumenta autentiskumu un derīgumu.

2.f Atkāpjoties no 2. punkta, personām, kuras izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un šķērso to dalībvalstu iekšējās sauszemes robežas, kurām jau veiksmīgi pabeigta pārbaude saskaņā ar piemērojamām Šengenas izvērtējuma procedūrām, bet par kurām vēl nav pieņemts lēmums par kontroles atcelšanu uz to iekšējām robežām, ievērojot attiecīgo pievienošanās aktu attiecīgos noteikumus, 2. punktā minētās pārbaudes izceļošanas brīdī var piemērot tikai nesistemātiski, pamatojoties uz riska novērtējumu.

([1]) Padomes Direktīva 2004/82/EK (2004. gada 29. aprīlis) par pārvadātāju pienākumu darīt zināmus datus par pasažieriem (OV L 261, 6.8.2004., 24. lpp.).

▼B

3. Trešo valstu valstspiederīgos ieceļojot un izceļojot pilnībā pārbauda šādi:

a) pilna pārbaude ieceļojot ir pārliecināšanās par to, vai ir ievēroti 6. panta 1. punktā paredzētie ieceļošanas nosacījumi, un – attiecīgos gadījumos – to dokumentu pārbaude, kuri dod tiesības uzturēties valstī un veikt profesionālas darbības. Pie tās pieder rūpīga šādu aspektu pārbaude:

▼M2

i) trešās valsts valstspiederīgā identitātes un valstspiederības pārbaude un robežšķērsošanai paredzētā ceļošanas dokumenta autentiskuma un derīguma pārbaude, tostarp pārbaudot informāciju attiecīgās datubāzēs, jo īpaši:

1) *SIS*;

2) Interpola *SLTD* datubāzē;

3) valstu datubāzēs, kurās ir informācija par nozagtiem, nelikumīgi piesavinātiem, pazaudētiem un anulētiem ceļošanas dokumentiem.

▼M3

Pasēm un ceļošanas dokumentiem, kuros ir elektronisks informācijas nesējs (mikroshēma), pārbauda mikroshēmas datu autentiskumu un integritāti, ja ir pieejami derīgi sertifikāti.

Izņemot trešo valstu valstspiederīgos, attiecībā uz kuriem IIS jau ir reģistrēta personas datne, ja ceļošanas dokumentā ir iestrādāts elektroniskajā informācijas nesējā (mikroshēmā) ierakstīts sejas attēls un minētajam sejas attēlam var tehniski piekļūt, šī pārbaude ietver minētā sejas attēla elektronisku salīdzināšanu ar attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā faktisko sejas attēlu. Ja tehniski un juridiski iespējams, šo pārbaudi var veikt, faktiskos pirkstu nospiedumus pārbaudot pret pirkstu nospiedumiem, kuri reģistrēti elektroniskajā informācijas nesējā (mikroshēmā);

▼M2

ii) pārliecināšanās par to, ka ceļošanas dokumentam attiecīgā gadījumā ir pievienota vajadzīgā vīza vai uzturēšanās atļauja;

▼M3

iii) attiecībā uz personām, kuru ieceļošana vai ieceļošanas atteikums ir jāreģistrē IIS, ievērojot šīs regulas 6.a pantu, viņu identitātes pārbaude saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 23. panta 2. punktu un – attiecīgā gadījumā – identifikācija saskaņā ar minētās regulas 23. panta 4. punktu;

▼M3

iii a) attiecībā uz personām, kuru ieceļošana vai ieceļošanas atteikums ir jāreģistrē IIS, ievērojot šīs regulas 6.a pantu, – aplūkojot datus IIS saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 23. pantu, pārbaude, vai trešās valsts valstspiederīgais nav sasniedzis vai pārsniedzis maksimālo atļautās uzturēšanās ilgumu dalībvalstu teritorijā, un attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir vīza, kas izdota vienreizējai vai divreizējai ieceļošanai, pārbaude, vai ir ievērots atļauto ieceļošanas reižu maksimālais skaits;

▼B

iv) pārliecināšanās par attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā ceļojuma sākumpunktu un galapunktu, kā arī par iecerētās uzturēšanās mērķi un vajadzības gadījumā – atbilstīgajiem apstiprinājuma dokumentiem;

v) pārliecināšanās par to, ka attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam ir pietiekami iztikas līdzekļi gan iecerētās uzturēšanās laikam un mērķim, gan lai atgrieztos izcelsmes valstī vai tranzītā dotos uz trešo valsti, kurā viņu noteikti uzņems, vai arī ka viņš var likumīgi iegūt iztikas līdzekļus;

▼M2

vi) pārliecināšanās par to, ka attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais, viņa transportlīdzeklis un vestie priekšmeti, visticamāk, neapdraud kādas dalībvalsts sabiedrisko kārtību, iekšējo drošību, sabiedrības veselību vai starptautiskās attiecības. Šāda pārliecināšanās ietver datu tiešu salīdzināšanu ar *SIS* un citās attiecīgās Savienības datubāzēs esošiem datiem un brīdinājumiem par personām un vajadzības gadījumā par priekšmetiem, kā arī veicamās darbības, ko attiecīgā gadījumā veic, saņemot brīdinājumu. Tas neskar informācijas pārbaudi valstu un Interpola datubāzēs;

▼B

b) ja trešās valsts valstspiederīgajam ir 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā vīza, ieceļošanas pārbaudē iekļauj arī vīzas turētāja identitātes un vīzas īstuma pārbaudi, izmantojot Vīzu informācijas sistēmu (VIS) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 18. pantu;

▼M6

bb) ja trešās valsts valstspiederīgajam ir ilgtermiņa vīza vai uzturēšanās atļauja, pilnas pārbaudes ieceļošanas vietā ietver arī pārliecināšanos par ilgtermiņa vīzas vai uzturēšanās atļaujas turētāja identitāti un ilgtermiņa vīzas vai uzturēšanās atļaujas autentiskumu un derīgumu, aplūkojot VIS saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 22.g pantu.

Apstākļos, kad ilgtermiņa vīzas vai uzturēšanās atļaujas turētāja identitātes vai ilgtermiņa vīzas vai uzturēšanās atļaujas autentiskuma un derīguma pārbaude nav izdevusies vai kad ir šaubas par vīzas turētāja identitāti, par ilgtermiņa vīzas vai uzturēšanās atļaujas, vai ceļošanas dokumenta autentiskumu, pienācīgi pilnvaroti minēto kompetento iestāžu darbinieki sāk dokumenta mikroshēmas pārbaudi;

▼M6

_____

▼B

g) pilna pārbaude izceļojot ir:

▼M3

i) trešās valsts valstspiederīgā identitātes un valstspiederības pārbaude un robežšķērsošanai paredzētā ceļošanas dokumenta autentiskuma un derīguma pārbaude, tostarp pārbaudot informāciju attiecīgās datubāzēs, jo īpaši::

1) SIS;

2) Interpola SLTD datubāzē;

3) valstu datubāzēs, kurās ir informācija par nozagtiem, nelikumīgi piesavinātiem, pazaudētiem un anulētiem ceļošanas dokumentiem.

Pasēm un ceļošanas dokumentiem, kuros ir elektroniskais informācijas nesējs (mikroshēma), pārbauda mikroshēmas datu autentiskumu un integritāti, ja ir pieejami derīgi sertifikāti.

Izņemot trešo valstu valstspiederīgos, attiecībā uz kuriem IIS jau ir reģistrēta personas datne, ja ceļošanas dokumentā ir iestrādāts elektroniskajā informācijas nesējā (mikroshēmā) ierakstīts sejas attēls un ja minētajam sejas attēlam var tehniski piekļūt, šī pārbaude ietver minētā sejas attēla elektronisku salīdzināšanu ar attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā faktisko sejas attēlu. Ja tehniski un juridiski iespējams, šo pārbaudi var veikt, faktiskos pirkstu nospiedumus pārbaudot pret pirkstu nospiedumiem, kuri reģistrēti elektroniskajā informācijas nesējā (mikroshēmā).

▼M2

ii) pārliecināšanās par to, ka attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais netiek uzskatīts par tādu, kas rada draudus kādas dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselībai vai starptautiskajām attiecībām, tostarp pārbaudot informāciju *SIS* un citās attiecīgās Savienības datubāzēs. Tas neskar informācijas pārbaudi valstu un Interpola datubāzēs;

▼M3

iii) attiecībā uz personām, kuru izceļošana ir jāreģistrē IIS, ievērojot šīs regulas 6.a pantu, personas identitātes pārbaude saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 23. panta 2. punktu un – attiecīgā gadījumā – identifikācija saskaņā ar minētās regulas 23. panta 4. punktu;

▼M3

iv) attiecībā uz personām, kuru izceļošana ir jāreģistrē IIS, ievērojot šīs regulas 6.a pantu, – aplūkojot datus IIS saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 23. panta 3. punktu, pārbauda, vai trešās valsts valstspiederīgais nav pārsniedzis maksimālo atļautās uzturēšanās ilgumu dalībvalstu teritorijā;

▼B

h) papildus g) apakšpunktā minētajām pārbaudēm pilna pārbaude izceļojot var būt arī:

i) pārliecināšanās par to, ka attiecīgai personai ir derīga vīza, ja tā ir vajadzīga saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2001, izņemot gadījumus, ja personai ir derīga uzturēšanās atļauja; šāda pārbaude var ietvert meklēšanu VIS saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 18. pantu;

▼M3

_____

▼M2

_____

▼M3

i) lai identificētu jebkuru personu, kas neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas, uzturēšanās vai pastāvīgas uzturēšanās nosacījumiem dalībvalstu teritorijā, var pārbaudīt datus VIS saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 20. pantu un var aplūkot datus IIS saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 27. pantu;

▼M2

ia) šā punkta a) apakšpunkta i) un vi) punktā un g) apakšpunktā minētās pārbaudes datubāzēs var veikt iepriekš, pamatojoties uz pasažieru datiem, kas saņemti saskaņā ar Direktīvu 2004/82/EK vai citiem Savienības vai valstu tiesību aktiem.

Ja minētās pārbaudes veic iepriekš, pamatojoties uz šādiem pasažieru datiem, iepriekš saņemtos datus pārbauda robežšķērsošanas vietā, salīdzinot tos ar datiem ceļošanas dokumentā. Pārbauda arī attiecīgās personas identitāti un valstspiederību, kā arī robežšķērsošanai paredzētā ceļošanas dokumenta autentiskumu un derīgumu;

ib) ja pastāv šaubas par ceļošanas dokumenta autentiskumu vai par trešās valsts valstspiederīgā identitāti, pārbaudēs, ja iespējams, iekļauj vismaz viena ceļošanas dokumentos iekļautā biometriskā identifikatora pārbaudi.

▼B

4. Ja ir iespējas un ja trešās valsts valstspiederīgais to pieprasa, šādas pilnas pārbaudes var veikt privātās telpās.

▼M5

4.a Ja, personai iebraucot vai izbraucot, attiecīgo datubāzu aplūkošana, tostarp vairāku identitāšu detektora aplūkošana ar Eiropas meklēšanas portālu, – kas izveidoti attiecīgi ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/817 ([1]) 25. panta 1. punktu un 6. panta 1. punktu, – rada dzeltenu saikni vai ļauj konstatēt sarkanu saikni, robežsargs aplūko kopējo identitātes repozitoriju, kas izveidots ar minētās regulas 17. panta 1. punktu vai *SIS*, vai abus, lai novērtētu atšķirības saistītajos identitātes datos un ceļošanas dokumenta datos. Robežsargs veic jebkādu papildu pārbaudi, kas vajadzīga, lai pieņemtu lēmumu par saiknes statusu un krāsu.

Saskaņā ar Regulas (ES) 2019/817 69. panta 1. punktu šo punktu piemēro tikai pēc vairāku identitāšu detektora darbības uzsākšanas atbilstīgi minētās regulas 72. panta 4. punktam.

▼B

5. Neskarot otrās daļas noteikumus, trešās valsts valstspiederīgos, kam jāveic pilna pārbaude otrajā līnijā, valodā, kuru viņi saprot vai kura, saprātīgi pieņemot, viņiem būtu jāsaprot, rakstiski vai citādā efektīvā veidā informē par šādas pārbaudes mērķi un procedūru.

Šī informācija ir pieejama visās Savienības oficiālajās valodās un tās valsts vai to valstu valodās, ar ko robežojas attiecīgā dalībvalsts, un tajā norāda, ka trešās valsts valstspiederīgais var pieprasīt norādīt to robežsargu vārdu vai dienesta numuru, kuri veic pilno pārbaudi otrajā līnijā, robežšķērsošanas vietas nosaukumu un datumu, kad šķērsota robeža.

6. Personām, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, veic pārbaudes saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK.

7. Sīki izstrādāti noteikumi par to, kāda informācija jāreģistrē, ir iekļauti II pielikumā.

8. Ja piemēro 5. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktu, dalībvalstis var paredzēt arī atkāpes no šajā pantā izklāstītajiem noteikumiem.

▼M3

9. Trešās valsts valstspiederīgie tiek informēti par maksimālo atļautās uzturēšanās dienu skaitu, kurā ņem vērā ar vīzu atļauto ieceļošanas reižu skaitu un uzturēšanās ilgumu. Minēto informāciju sniedz vai nu robežsargs robežpārbaudes brīdī, vai ar aprīkojumu, kas ir uzstādīts robežšķērsošanas vietā un kas ļauj trešās valsts valstspiederīgajam izmantot tīmekļa pakalpojumu, kā minēts Regulas (ES) 2017/2226 13. panta 1.un 2. punktā.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/817 (2019. gada 20. maijs), ar ko izveido satvaru ES informācijas sistēmu sadarbspējai robežu un vīzu jomā un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2008, (ES) 2016/399, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240, (ES) 2018/1726 un (ES) 2018/1861 un Padomes Lēmumus 2004/512/EK un 2008/633/TI (OV L 135, 22.5.2019., 27. lpp.).

▼M3

8.a pants

Pašapkalpošanās sistēmu izmantošana datu priekšreģistrācijai IIS

1. Personas, kuru robežšķērsošana ir jāreģistrē IIS saskaņā ar šīs regulas 6.a pantu, var izmantot pašapkalpošanās sistēmas nolūkā IIS priekšreģistrēt datus, kas minēti šā panta 4. panta a) apakšpunktā, ar noteikumu, ka ir pārbaudīts, vai ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) ceļošanas dokumentā ir iestrādāts elektronisks informācijas nesējs (mikroshēma), un mikroshēmas datu autentiskumu un integritāti apstiprina, izmantojot pilnīgu derīgu sertifikātu ķēdi;

b) ceļošanas dokumentā ir iestrādāts elektroniskā informācijas nesējā (mikroshēmā) ierakstīts sejas attēls, kuram pašapkalpošanās sistēma var tehniski piekļūt, lai pārbaudītu ceļošanas dokumenta turētāja identitāti, salīdzinot elektroniskajā informācijas nesējā (mikroshēmā) ierakstīto sejas attēlu ar viņa faktisko sejas attēlu; ja tehniski un juridiski iespējams, šo pārbaudi var veikt, faktiskos pirkstu nospiedumus pārbaudot pret pirkstu nospiedumiem, kuri reģistrēti ceļošanas dokumenta elektroniskajā informācijas nesējā (mikroshēmā).

2. Ievērojot šā panta 1. punktu, pašapkalpošanās sistēma pārbauda, vai persona iepriekš ir reģistrēta IIS, un pārbauda trešās valsts valstspiederīgā identitāti saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 23. panta 2. punktu.

3. Saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 23. panta 4. punktu pašapkalpošanās sistēma veic identifikāciju saskaņā ar minētās regulas 27. pantu.

Turklāt saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 23. panta 4. punktu, ja tiek veikta identifikācija IIS:

a) attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas vīzas prasība ārējo robežu šķērsošanai, – ja, meklējot VIS pēc Regulas (EK) Nr. 767/2008 18. panta 1. punktā minētajiem datiem, noskaidrojas, ka persona ir reģistrēta VIS, pirkstu nospiedumu pārbaudi pret VIS datiem veic saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 18. panta 6. punktu. Ja personas pārbaude, ievērojot šā panta 2. punktu, nav izdevusies, tiek apskatīti VIS dati, lai veiktu identifikāciju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 20. pantu;

b) attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem neattiecas vīzas prasība ārējo robežu šķērsošanai un kuri nav atrodami IIS pēc identifikācijas veikšanas saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 27. pantu, aplūko datus VIS saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 19.a pantu.

▼**M3**

4. Ja dati par šā panta 1. punktā minēto personu] IIS nav reģistrēti, ievērojot 2. un 3. punktu:

a) trešo valstu valstspiederīgie, uz kuriem attiecas vīzas prasība ārējo robežu šķērsošanai, izmantojot pašapkalpošanās sistēmu, priekšreģistrē IIS datus, kuri uzskaitīti Regulas (ES) 2017/2226 16. panta 1. punktā un 16. panta 2. punkta c), d), e) un f) apakšpunktā, un – attiecīgā gadījumā – datus, kuri minēti minētās regulas 16. panta 6. punktā, un trešo valstu valstspiederīgie, uz kuriem neattiecas vīzas prasība ārējo robežu šķērsošanai, izmantojot pašapkalpošanās sistēmu, priekšreģistrē IIS datus, kuri uzskaitīti minētās regulas 17. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 16. panta 2. punkta c) apakšpunktā, un – attiecīgā gadījumā – datus, kas minēti minētās regulas17. panta 1. punkta d) apakšpunktā;

b) attiecīgi personai liek vērsties pie robežsarga, kurš:

i) priekšreģistrē attiecīgos datus, ja visus nepieciešamos datus nebija iespējams savākt, izmantojot pašapkalpošanās sistēmu;

ii) pārbauda:

— vai pašapkalpošanās sistēmā izmantotais ceļošanas dokuments atbilst dokumentam, ko konkrētā persona uzrāda robežsargam,

— vai attiecīgās personas faktiskais sejas attēls atbilst sejas attēlam, kas tika iegūts, izmantojot pašapkalpošanās sistēmu, un

— attiecībā uz personām, kam nav vīzas, kura vajadzīga, ievērojot Regulu (EK) Nr. 539/2001, – vai attiecīgās personas faktiskie pirkstu nospiedumi atbilst tiem pirkstu nospiedumiem, kas iegūti, izmantojot pašapkalpošanās sistēmu;

iii) kad ir pieņemts lēmums atļaut vai atteikt ieceļošanu, apstiprina datus, kas minēti šā punkta a) apakšpunktā, un ievada IIS datus, kas minēti Regulas (ES) 2017/2226 16. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā un 18. panta 6. punkta a), b), c) un d) apakšpunktā.

5. Ja 2. un 3. punktā paredzētās darbības norāda, ka 1. punktā minētās personas dati ir reģistrēti IIS, pašapkalpošanās sistēma izvērtē, vai ir jāatjaunina jebkuri dati, kas minēti 4. punkta a) apakšpunktā.

6. Ja 5. punktā minētais izvērtējums atklāj, ka 1. punktā minētajai personai ir IIS reģistrēta personas datne, bet tās dati ir jāatjaunina:

a) persona atjaunina datus IIS, priekšreģistrējot tos pašapkalpošanās sistēmā;

▼M3

b) personai liek vērsties pie robežsarga, kas pārbauda, vai atjauninājums saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu ir pareizs, un, kad ir pieņemts lēmums atļaut vai atteikt ieceļošanu, atjaunina personas datni saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 14. panta 2. punktu.

7. Pašapkalpošanās sistēmas lieto robežsarga uzraudzībā, kurš ir atbildīgs par jebkādu neatbilstīgu, krāpniecisku vai netipisku pašapkalpošanās sistēmas izmantošanas gadījumu atklāšanu.

8.b pants

Pašapkalpošanās sistēmu un e-vārtu izmantošana robežšķērsošanai, ja robežu šķērso personas, kuru ir jāreģistrē IIS

1. Personām, kuru robežšķērsošana ir jāreģistrē IIS saskaņā ar 6.a pantu, var atļaut izmantot pašapkalpošanās sistēmu robežpārbaudes veikšanai, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) ceļošanas dokumentā ir iestrādāts elektronisks informācijas nesējs (mikroshēma), un mikroshēmas datu autentiskumu un integritāti apstiprina, izmantojot pilnīgu derīgu sertifikātu ķēdi;

b) ceļošanas dokumentā ir iestrādāts elektroniskā informācijas nesējā ierakstīts sejas attēls, kuram pašapkalpošanās sistēma var tehniski piekļūt, lai pārbaudītu ceļošanas dokumenta turētāja identitāti, salīdzinot minēto sejas attēlu ar viņa faktisko sejas attēlu; un

c) persona jau ir reģistrēta vai priekšreģistrēta IIS.

2. Ja šā panta 1. punktā minētie nosacījumi ir izpildīti, robežpārbaudes pie ieceļošanas, kas paredzētas 8. panta 2. punktā un 8. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā, un robežpārbaudes pie izceļošanas, kas paredzētas 8. panta 2. punktā un 8. panta 3. punkta g) un h) apakšpunktā, var veikt, izmantojot pašapkalpošanās sistēmu. Ja robežpārbaudi pie izceļošanas veic, izmantojot automatizētu robežkontroles sistēmu, tajā ietver 8. panta 3. punkta h) apakšpunktā paredzētās pārbaudes.

Ja personai ir piešķirta piekļuve valsts atvieglojumu programmai, kuru, ievērojot 8.d pantu, ir izveidojusi kāda dalībvalsts, pie ieceļošanas pašapkalpošanās sistēmā veiktajās robežpārbaudēs var neveikt to aspektu pārbaudi, kas minēti 8. panta 3. punkta a) apakšpunkta iv) un v) punktā, minētajai personai šķērsojot minētās dalībvalsts ārējās robežas vai tādas dalībvalsts ārējās robežas, kura noslēgusi vienošanos ar to dalībvalsti, kas piešķīrusi piekļuvi, kā minēts 8.d panta 9. punktā.

3. Pie ieceļošanas un izceļošanas pašapkalpošanās sistēmā veikto robežpārbaužu rezultātus dara pieejamus robežsargam. Minētais robežsargs uzrauga robežpārbaužu rezultātus un, ņemot vērā minētos rezultātus, atļauj personai ieceļot vai izceļot, vai pretējā gadījumā liek personai vērsties pie robežsarga, kurš veic papildu pārbaudes.

▼M3

4. Attiecīgā persona, ievērojot 3. punktu, tiek novirzīta pie robežsarga jebkurā no šādām situācijām:

a) ja nav izpildīts viens vai vairāki no 1. punktā uzskaitītajiem nosacījumiem;

b) ja 2. punktā paredzēto pie ieceļošanas vai izceļošanas veikto pārbaužu rezultāti atklāj, ka nav ievērots viens vai vairāki ieceļošanas vai izceļošanas nosacījumi;

c) ja 2. punktā paredzēto pie ieceļošanas vai izceļošanas veikto pārbaužu rezultāti rada šaubas par attiecīgās personas identitāti vai ja tie atklāj, ka attiecīgā persona tiek uzskatīta par tādu, kas rada draudus jebkuras dalībvalsts iekšējai drošībai, sabiedriskajai kārtībai vai starptautiskajām attiecībām vai apdraud sabiedrības veselību;

d) šaubu gadījumā;

e) ja nav pieejami e-vārti.

5. Papildus 4. punktā minētajām situācijām, robežsargs, kurš uzrauga robežšķērsošanu, citu iemeslu dēļ var nolemt, ka personai, kas izmanto pašapkalpošanās sistēmu, ir jāvēršas pie robežsarga.

6. Personām, kuru robežšķērsošana ir jāreģistrē IIS saskaņā ar 6.a panta 1. punktu un kuras ir izmantojušas pašapkalpošanās sistēmu robežpārbaudes veikšanai, var atļaut izmantot e-vārtus. Ja tiek izmantoti e-vārti, attiecīgo ieceļošanas/izceļošanas faktu reģistrē un šo ierakstu sasaista ar attiecīgo personas datni, ievērojot Regulas (ES) 2017/2226 14. pantu, gadījumos, kad robeža tiek šķērsota, izmantojot e-vārtus. Ja e-vārti un pašapkalpošanās sistēma ir fiziski atdalīti, lietotāja identitātes pārbaudi veic pie e-vārtiem, lai pārbaudītu, vai persona, kura izmanto e-vārtus, ir tā pati persona, kas izmantoja pašapkalpošanās sistēmu. Pārbaudi veic, izmantojot vismaz vienu biometrisko identifikatoru.

7. Ja nav izpildīti šā panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā, vai abos uzskaitītie nosacījumi, daļu no robežpārbaudēm pie ieceļošanas, ievērojot 8. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu, un daļu no robežpārbaudēm pie izceļošanas, ievērojot 8. panta 3. punkta g) un h) apakšpunktu, var veikt, izmantojot pašapkalpošanās sistēmu. Robežsargs, ievērojot 8. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu, un 8. panta 3. punkta g) un h) apakšpunktu, var veikt tikai tās pārbaudes, kuras nebija iespējams veikt, izmantojot pašapkalpošanās sistēmu. Turklāt robežsargs pārbauda, vai pašapkalpošanās sistēmā izmantotais ceļošanas dokuments atbilst dokumentam, ko konkrētā persona uzrāda minētajam robežsargam.

8. Pašapkalpošanās sistēmas un e-vārtus lieto robežsarga uzraudzībā, kurš ir atbildīgs par jebkādu neatbilstīgu, krāpniecisku vai netipisku pašapkalpošanās sistēmas, e-vārtu vai abu izmantošanas gadījumu atklāšanu.

▼M3

9. Šis pants neskar iespēju dalībvalstīm atļaut izmantot pašapkalpošanās sistēmas, e-vārtus vai abus robežšķērsošanas punktos Savienības pilsoņiem, Eiropas Brīvas tirdzniecības asociācijas Eiropas Ekonomikas zonas valstu pilsoņiem, Šveices pilsoņiem un trešo valstu valstspiederīgajiem, kuru robežšķērsošana nav jāreģistrē IIS.

8.c pants

Automatizētu robežkontroles sistēmu standarti

Ciktāl tas iespējams, automatizētas robežkontroles sistēmas veido tā, lai tās varētu izmantot visas personas, izņemot bērnus, kas jaunāki par 12 gadiem. Tās arī ir veidotas tā, lai pilnībā respektētu cilvēka cieņu, jo īpaši neaizsargātu personu gadījumā. Ja dalībvalstis nolemj izmantot automatizētas robežkontroles sistēmas, tās nodrošina pietiekamu darbinieku skaitu, lai palīdzētu personām šādu sistēmu izmantošanā.

8.d pants

Valsts atvieglojumu programmas

1. Katra dalībvalsts var izveidot brīvprātīgu programmu (“valsts atvieglojumu programma”), lai gadījumos, kad tiek šķērsota dalībvalsts ārējā robeža, ļautu trešo valstu valstspiederīgajiem un konkrētas trešās valsts valstspiederīgajiem, kam nav tiesību brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, izmantot atvieglojumus, kas noteikti, ievērojot 2. punktu.

2. Atkāpjoties no 8. panta 3. punkta a) apakšpunkta, attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kas minēti šā panta 1. punktā un kam piešķirta piekļuve valsts atvieglojumu programmai, rūpīgajās pārbaudēs pie ieceļošanas, kad šādi trešo valstu valstspiederīgie šķērso kādas dalībvalsts ārējo robežu, nav jāiekļauj to aspektu pārbaudi, kas minēti 8. panta 3. punkta a) apakšpunkta iv) un v) punktā.

3. Dalībvalsts veic trešo valstu valstspiederīgo, kuri piesakās valsts atvieglojumu programmai, priekšpārbaudi, lai jo īpaši pārbaudītu, vai ir izpildīti 4. punktā minētie nosacījumi.

Šādiem trešo valstu valstspiederīgajiem iepriekšēju pārbaudi veic robežsargi, vīzu iestādes, kas definētas Regulas (EK) Nr. 767/2008 4. panta 3. punktā, vai imigrācijas iestādes, kas definētas 3. panta 1. punkta 4. apakšpunktā Regulā (ES) 2017/2226.

4. Panta 3. punktā minētās iestādes piešķir personai piekļuvi valsts atvieglojumu programmai tikai tad, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) pieteikuma iesniedzējs atbilst ieceļošanas nosacījumiem, kas izklāstīti 6. panta 1. punktā;

b) pieteikuma iesniedzēja ceļošanas dokuments un, attiecīgā gadījumā, vīza, ilgtermiņa vīza vai uzturēšanās atļauja ir derīga un nav fiktīva vai viltota;

▼M3

c) pieteikuma iesniedzējs pierāda nepieciešamību ceļot bieži vai regulāri vai pamato savu nodomu ceļot bieži vai regulāri;

d) pieteikuma iesniedzējs pierāda savu godprātību un uzticamību, jo īpaši, attiecīgā gadījumā, iepriekšējo vīzu vai vīzu ar ierobežotu teritoriālo derīgumu likumīgu izmantojumu, savu ekonomisko stāvokli izcelsmes valstī un savu patieso nodomu atstāt dalībvalstu teritoriju, pirms beidzas atļautās uzturēšanās periods. Saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 25. pantu šā panta 3. punktā minētajām iestādēm ir piekļuve IIS, lai pārbaudītu, vai pieteikuma iesniedzējs iepriekš nav pārsniedzis maksimālo atļautās uzturēšanās ilgumu dalībvalstu teritorijā;

e) pieteikuma iesniedzējs pamato iecerētās uzturēšanās mērķi un apstākļus;

f) pieteikuma iesniedzēja rīcībā ir pietiekami iztikas līdzekļi gan paredzētajam uzturēšanās laikam, gan tam, lai atgrieztos izcelsmes vai pastāvīgās dzīvesvietas valstī, vai arī viņš spēj likumīgi iegūt šādus līdzekļus;

g) ir pārbaudīti dati *SIS*.

5. Pirmo piekļuvi valsts atvieglojumu programmai piešķir uz laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu. Piekļuvi var pagarināt maksimāli uz turpmākiem pieciem gadiem, vai līdz ceļošanas dokumenta vai jebkuru izdotu vairākkārtējas ieceļošanas vīzu, ilgtermiņa vīzu un uzturēšanās atļauju derīguma termiņa beigām – atkarībā no tā, kurš laikposms ir īsāks.

Pagarinājuma gadījumā dalībvalsts katru gadu atkārtoti izvērtē katra trešās valsts valstspiederīgā situāciju, kuram ir piešķirta piekļuve valsts atvieglojumu programmai, lai nodrošinātu, ka, pamatojoties uz atjauninātu informāciju, minētais trešās valsts valstspiederīgais joprojām atbilst 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Šo atkārtoto izvērtējumu var veikt tad, kad tiek veiktas robežpārbaudes.

6. Rūpīgās pārbaudes pie ieceļošanas, ievērojot 8. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu, un rūpīgās pārbaudes pie izceļošanas, ievērojot 8. panta 3. punkta g) apakšpunktu, ietver arī pārbaudi attiecībā uz to, vai minētajam trešās valsts valstspiederīgajam ir derīga piekļuve valsts atvieglojumu programmai.

Robežsargi var veikt tā trešās valsts valstspiederīgā pārbaudi, kas izmanto minēto valsts atvieglojumu programmu pie ieceļošanas, ievērojot 8. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu, un pie izceļošanas, ievērojot 8. panta 3. punkta g) apakšpunktu, biometriskos datus elektroniski nesalīdzinot, bet gan salīdzinot elektroniskajā informācijas nesējā (mikroshēmā) ierakstīto sejas attēlu un trešās valsts valstspiederīgā personas IIS datnē ierakstīto sejas attēlu ar trešās valsts valstspiederīgā seju. Pilnu pārbaudi veic izlases kārtā un pamatojoties uz riska analīzi.

7. Panta 3. punktā minētās iestādes nekavējoties atceļ trešās valsts valstspiederīgajam piešķirto piekļuvi valsts atvieglojumu programmai, ja kļūst skaidrs, ka nebija izpildīti vai vairs netiek izpildīti nosacījumi tam, lai piešķirtu piekļuvi programmai.

▼M3

8. Kad saskaņā ar 3. punktu pārbauda, vai pieteikuma iesniedzējs atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti 4. punktā, īpašu uzmanību pievērš izvērtējumam par to, vai pieteikuma iesniedzējs rada nelikumīgas imigrācijas draudus vai apdraud jebkuru dalībvalstu drošību un vai pieteikuma iesniedzējs plāno atstāt attiecīgo dalībvalstu teritoriju atļautās uzturēšanās laikā.

Iecerētajām uzturēšanās reizēm paredzētos iztikas līdzekļus novērtē saskaņā ar saskaņā ar paredzētās uzturēšanās ilgumu un mērķi un atsaucoties uz vidējām cenām par izmitināšanu un ēdināšanu lētā mītnes vietā attiecīgajā(-s) dalībvalstī(-s), pamatojoties uz dalībvalstu noteiktajām atsauces summām saskaņā ar 39. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Pierādījums par izmaksu uzņemšanos, privātu izmitināšanu vai par abiem var būt arī apliecinājums pietiekamiem iztikas līdzekļiem.

Pieteikuma izskatīšanā jo īpaši pamatojas uz iesniegto dokumentu autentiskumu un ticamību un pieteikuma iesniedzēja apgalvojumu ticamību un pamatotību. Ja dalībvalstij, kas ir atbildīga par pieteikuma izskatīšanu, rodas šaubas par pieteikuma iesniedzēju, pieteikuma iesniedzēja apgalvojumiem vai iesniegtajiem apliecinošajiem dokumentiem, tā var apspriesties ar citām dalībvalstīm pirms lēmuma pieņemšanas par pieteikumu.

9. Divas vai vairākas dalībvalstis, kas, ievērojot šo pantu, ir izveidojušas savas valsts atvieglojumu programmu, var noslēgt savstarpēju vienošanos, lai nodrošinātu, ka to valstu atvieglojumu programmu izmantotāji var izmantot citu valstu atvieglojumu programmās atzītos atvieglojumus. Vēlākais vienu mēnesi pēc vienošanās noslēgšanas tās kopiju nosūta Komisijai.

10. Nosakot šādu atvieglojumu programmu valstī, dalībvalstis nodrošina, ka to sistēma, kas darbina programmu, atbilst datu drošības standartiem, kuri paredzēti Regulas (ES) 2017/2226 43. pantā. Dalībvalstis veic pienācīgu informācijas drošības riska novērtējumu, un drošības pienākumi tiek skaidri norādīti visos procesa posmos.

11. Līdz trešā gada beigām minētajā laikposmā, kad piemēro šo pantu, Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei novērtējumu par tā īstenošanu. Pamatojoties uz minēto novērtējumu, Eiropas Parlaments vai Padome var aicināt Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu izveidot Savienības programmu, kas attiektos uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri bieži ceļo un ir iepriekš pārbaudīti.

▼B

9. pants

Robežpārbaužu atvieglināšana

1. Izņēmuma un neparedzētos apstākļos kontrole pie sauszemes robežām var būt atvieglināta. Par šādiem ārkārtas un neparedzētiem apstākļiem uzskata apstākļus, kad neparedzami notikumi izraisa tik intensīvu satiksmi, ka gaidīšanas laiks pie robežšķērsošanas vietas kļūst pārmērīgs, un kad ir izmantoti visi personāla, tehniskie un organizatoriskie resursi.

▼B

2. Ja robežpārbaudes ir atvieglinātas saskaņā ar 1. punktu, ieceļošanas plūsmu robežpārbaudes ir prioritāras salīdzinājumā ar izceļošanas plūsmu robežpārbaudēm.

Robežsargs, kas atbild par robežšķērsošanas vietu, pieņem lēmumu atvieglināt pārbaudes.

Pārbaužu atvieglināšana ir pagaidu pasākums, to pielāgo konkrētiem apstākļiem un ievieš pakāpeniski.

▼M3

3. Arī tad, ja pārbaudes ir atvieglinātas, robežsargs ievada datus IIS saskaņā ar 6.a pantu. Ja datus nevar ievadīt ar elektroniskiem līdzekļiem, tos ievada manuāli.

3.a Ja tehniski nav iespējams ievadīt datus IIS centrālajā sistēmā vai ja IIS centrālā sistēma nedarbojas, piemēro visus šādus noteikumus:

i) atkāpjoties no šīs regulas 6.a panta, datus, kas minēti Regulas (ES) 2017/2226 16. līdz 20. pantā, uz laiku glabā valsts vienotajā saskarnē, kas definēta minētās regulas 7. pantā. Ja tas nav iespējams, šos datus uz laiku uzglabā lokālā līmenī elektroniskā formātā. Abos gadījumos datus ievada IIS centrālajā sistēmā, tiklīdz tas tehniski ir iespējams vai ir novērsti sistēmas darbības traucējumi. Dalībvalstis veic atbilstīgos pasākumus un izvērš nepieciešamo infrastruktūru, iekārtas un resursus, lai nodrošinātu, ka šādu vietējo pagaidu glabāšanu var veikt jebkurā laikā un attiecībā uz jebkuru šo valstu robežšķērsošanas vietu;

Neskarot pienākumu veikt robežpārbaudes saskaņā ar šo regulu, izņēmuma gadījumā, kad tehniski nav iespējams ievadīt datus IIS centrālajā sistēmā un valsts vienotajā saskarnē un tehniski nav iespējams uz laiku saglabāt datus elektroniskā formātā lokālā līmenī, robežsargs manuāli saglabā ieceļošanas/izceļošanas datus saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 16. līdz 20. pantu, izņemot biometriskos datus, un trešās valsts valstspiederīgā ceļošanas dokumentā iespiež spiedogu par ieceļošanu vai izceļošanu. Minētos datus ievada IIS centrālajā sistēmā, tiklīdz tas ir tehniski iespējams.

Dalībvalstis saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 21. panta 2. punktu informē Komisiju par spiedoga iespiešanu ceļošanas dokumentos šā punkta otrajā daļā minētajos izņēmuma gadījumos.

ii) atkāpjoties no šīs regulas 8. panta 3. punkta a) apakšpunkta iii) punkta un g) apakšpunkta iv) punkta, attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kam ir 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā vīza, ja tas ir tehniski iespējams, vīzas turētāja identitātes pārbaudi veic, tieši pārbaudot datus VIS saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 767/2008 18. pantu.

▼B

4. Katra dalībvalsts reizi gadā nosūta Eiropas Parlamentam un Komisijai ziņojumu par šā panta piemērošanu.

▼B

10. pants

Atsevišķas joslas un informācija uz zīmēm

1. Dalībvalstis nodrošina atsevišķas joslas, jo īpaši lidostu robežšķērsošanas vietās, lai veiktu personu pārbaudes saskaņā ar 8. pantu. Joslas norāda, izmantojot zīmes, uz kurām ir III pielikumā paredzētās norādes.

Dalībvalstis var izveidot atsevišķas joslas jūras un sauszemes robežšķērsošanas vietās, kā arī robežu šķērsošanai starp dalībvalstīm, kas pie savām kopējām robežām nepiemēro 22. pantu. Zīmes ar III pielikumā paredzētajām norādēm lieto, ja dalībvalstis pie robežām izveido atsevišķas joslas.

Lai nodrošinātu optimālas robežšķērsotāju plūsmas, dalībvalstis nodrošina to, ka šādas joslas ir skaidri iezīmētas, arī ja ir notikusi atkāpšanās no noteikumiem par atsevišķām joslām, kā paredzēts 4. punktā.

2. Personas, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, var izmantot joslas, kas apzīmētas ar III pielikuma A daļā doto zīmi (“ES, EEZ, CH”). Tās var izmantot arī joslas, kas apzīmētas ar III pielikuma B1. daļā doto zīmi (“nav nepieciešama vīza”) un B2. daļā doto zīmi (“visas pases”).

Trešo valstu valstspiederīgie, uz kuriem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2001 neattiecas prasība, lai tiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, būtu vīza, un tie trešo valstu valstspiederīgie, kuriem ir derīga uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza, var izmantot joslas, kas apzīmētas ar šīs regulas III pielikuma B1. daļā doto zīmi (“nav nepieciešama vīza”). Viņi var izmantot arī joslas, kas apzīmētas ar šīs regulas III pielikuma B2. daļā doto zīmi (“visas pases”).

Visas pārējās personas izmanto joslas, kas apzīmētas ar III pielikuma B2. daļā doto zīmi (“visas pases”).

Pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētās zīmju norādes var būt valodā vai valodās, kādas katra dalībvalsts uzskata par piemērotām.

Atsevišķu joslu, kas apzīmētas ar III pielikuma B1. daļā doto zīmi (“nav nepieciešama vīza”), nodrošināšana nav obligāta. Dalībvalstis lemj, vai minētās joslas izveidot un kurās robežšķērsošanas vietās to darīt atbilstoši praktiskām vajadzībām.

3. Jūras un sauszemes robežšķērsošanas vietās dalībvalstis var sadalīt transportlīdzekļu plūsmu dažādās joslās vieglajiem un kravas transportlīdzekļiem un autobusiem, izmantojot III pielikuma C daļā dotās zīmes.

Dalībvalstis vajadzības gadījumā var mainīt norādes uz minētajām zīmēm, ņemot vērā vietējos apstākļus.

▼M3

3.a Ja dalībvalstis nolemj izmantot e-vārtus, pašapkalpošanās sistēmas vai automatizētas robežkontroles sistēmas, attiecīgo joslu apzīmēšanai tās izmanto III pielikuma D daļā norādītās zīmes.

3.b Ja dalībvalstis nolemj izveidot valsts atvieglojumu programmu saskaņā ar 8.d pantu, tās var nolemt izmantot īpašas joslas tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri izmanto šādu valsts atvieglojumu programmu. Attiecīgo joslu apzīmēšanai tās izmanto III pielikuma E daļā norādītās zīmes.

▼B

4. Ja kādā robežšķērsošanas vietā rodas īslaicīga transporta plūsmas nelīdzsvarotība, kompetentas iestādes uz laiku, kas vajadzīgs nelīdzsvarotības novēršanai, var atteikties no noteikumiem par dažādu joslu izmantošanu.

▼M3

11. pants

Spiedoga iespiešana ceļošanas dokumentos

1. Gadījumos, kas skaidri paredzēti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, dalībvalsts var pie ieceļošanas un izceļošanas iespiest spiedogu to trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos, kuriem ir uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza, ko izdevusi minētā dalībvalsts.

2. Spiedogu pie ieceļošanas un izceļošanas iespiež tāda trešās valsts valstspiederīgā ceļošanas dokumentā, kurš ir saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 693/2003 izdota vienkāršota dzelzceļa tranzīta dokumenta turētājs. Turklāt spiedogu pie ieceļošanas un izceļošanas iespiež tāda trešās valsts valstspiederīgā ceļošanas dokumentā, kurš ir saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 693/2003 izdota derīga vienkāršota tranzīta dokumenta turētājs, kas veic tranzītu ar vilcienu un neizkāpj dalībvalsts teritorijā.

3. Spiedogu pie ieceļošanas un izceļošanas iespiež tādu trešās valsts valstspiederīgo ceļošanas dokumentos, kuri, balstoties uz valsts īstermiņa uzturēšanās vīzu, kas izsniegta vienreizējai vai divreizējai ieceļošanai, ieceļo tādas dalībvalsts teritorijā, kas vēl pilnā mērā nepiemēro Šengenas *acquis*, bet kas lieto IIS, vai kuri no tās izceļo.

4. Praktiski pasākumi spiedoga iespiešanai ir izklāstīti IV pielikumā.

12. pants

Pieņēmums attiecībā uz īstermiņa uzturēšanās ilguma nosacījumu ievērošanu

1. Neskarot 12.a pantu, ja trešās valsts valstspiederīgajam, kurš atrodas dalībvalsts teritorijā, personas datne IIS nav izveidota vai ierakstā par trešās valsts valstspiederīgā ieceļošanu/izceļošanu nav izceļošanas datuma pēc tam, kad ir beidzies atļautais uzturēšanās termiņš, kompetentās iestādes var pieņemt, ka trešās valsts valstspiederīgais neatbilst vai vairs neatbilst nosacījumiem attiecībā uz atļautās uzturēšanās ilgumu dalībvalstu teritorijā.

▼M3

2. Šā panta 1. punktā minētais pieņēmums neattiecas uz trešās valsts valstspiederīgo, kurš ar jebkādiem līdzekļiem var sniegt ticamus pierādījumus tam, ka viņam ir tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai ka viņam ir uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza. Attiecīgā gadījumā piemēro Regulas (ES) 2017/2226 35. pantu.

3. Šā panta 1. punktā minēto pieņēmumu var atspēkot, ja trešās valsts valstspiederīgais ar jebkādiem līdzekļiem sniedz ticamus pierādījumus, piemēram, transporta biļetes vai pierādījumus par viņa uzturēšanos ārpus dalībvalstu teritorijas vai par iepriekšējās uzturēšanās atļaujas vai ilgtermiņa vīzas derīguma beigu termiņu, apliecinot, ka viņš ir ievērojis nosacījumus, kas saistīti ar īstermiņa uzturēšanās ilgumu.

Atspēkošanas gadījumā kompetentās iestādes, ja vajadzīgs, izveido personas datni IIS vai IIS norāda datumu, kurā, un vietu, kur trešās valsts valstspiederīgais šķērsoja kādas dalībvalsts ārējo robežu vai tādas dalībvalsts iekšējo robežu, kas vēl pilnā mērā nepiemēro Šengenas *acquis*, bet kas lieto IIS, saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 20. pantu.

4. Ja 1. punktā minēto pieņēmumu neatspēko, trešās valsts valstspiederīgo, kas atrodas dalībvalstu teritorijā, var atgriezt saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK ([1]).

Trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, var atgriezt vienīgi saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK.

12.a pants

Pārejas laiks un pārejas pasākumi

1. 180 dienas pēc tam, kad IIS ir sākusi darboties, lai ieceļojot un izceļojot pārbaudītu, vai personas, kurām atļauts ieceļot īstermiņa uzturēšanās nolūkā, nav pārsniegušas maksimālo atļautās uzturēšanās ilgumu, un, attiecīgā gadījumā, lai ieceļojot pārbaudītu, vai personas nav pārsniegušas vienreizējai vai divreizējai ieceļošanai izsniegtas īstermiņa uzturēšanās vīzas atļauto ieceļošanu skaitu, robežsargi ņem vērā uzturēšanās reizes dalībvalstu teritorijā 180 dienu laikā pirms ieceļošanas vai izceļošanas, papildus IIS reģistrētajiem ieceļošanas/izceļošanas datiem pārbaudot spiedogus ceļošanas dokumentos.

2. Ja persona ir ieceļojusi dalībvalstu teritorijā pirms IIS ir sākusi darboties un izceļo no tās pēc tam, kad IIS ir sākusi darboties“ IIS pie izceļošanas izveido personas datni un minētās ieceļošanas datumu ievada ieceļošanas/izceļošanas ierakstā saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 16. panta 2. punktu. Šā punkta piemērošanu neierobežo ar 180 dienu laikposmu pēc IIS darbības sākšanas, kā minēts 1. punktā. Ja ir neatbilstība starp ieceļošanas spiedoga datumu un IIS reģistrētajiem datiem, ieceļošanas spiedoga datums ir noteicošais.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

▼M7

13. pants

Robežuzraudzība

1. Robežuzraudzības galvenais mērķis ir nepieļaut vai atklāt neatļautu robežšķērsošanu, palīdzēt uzlabot situācijas apzināšanos, apkarot pārrobežu noziedzību un veikt pasākumus pret personām, kas robežu šķērsojušas nelikumīgi. Tā ietver arī riska analīzes veikšanu. Neskarot 3. un 4. pantu, personu, kura ir nelikumīgi šķērsojusi robežu un kurai nav tiesību uzturēties attiecīgās dalībvalsts teritorijā, aiztur un pakļauj procedūrām, ievērojot Direktīvu 2008/115/EK.

2. Robežsargi robežuzraudzībai izmanto visus nepieciešamos resursus, tostarp stacionāras vai mobilas vienības. Robežuzraudzību veic tā, lai nepieļautu personu neatļautu robežšķērsošanu starp robežšķērsošanas vietām vai izvairīšanos no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās un atturētu no mēģinājumiem to darīt, un to veic, pilnībā ievērojot 4. pantā noteiktos pienākumus.

3. Uzraudzību starp robežšķērsošanas vietām veic robežsargi, kuru skaits un darbības metodes ir atbilstīgas esošiem vai paredzamiem riskiem un apdraudējumiem. Tā izmanto situācijas attēlus, lai varētu sekmīgāk samazināt migrantu nāves gadījumus pie ārējām robežām vai to tuvumā. Tas ietver biežas un pēkšņas uzraudzības periodiskuma un citu metožu vai paņēmienu izmaiņas, lai varētu efektīvi nepieļaut vai atklāt neatļautu robežšķērsošanu.

4. Uzraudzību veic stacionāras vai mobilas vienības, kas pienākumus veic, patrulējot vai izvietojot posteņus vietās, kas ir zināmas kā paaugstināta riska vietas vai ko uzskata par tādām. Šādas uzraudzības mērķis ir nepieļaut neatļautu robežšķērsošanu vai aizturēt personas, kam ir saistība ar neatļautu ārējās robežas šķērsošanu. Uzraudzību var veikt, arī izmantojot tehniskus līdzekļus, tostarp elektroniskus līdzekļus, piemēram, aprīkojumu, uzraudzības sistēmas un attiecīgā gadījumā visu veidu stacionāro un mobilo infrastruktūru.

5. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 37. pantu attiecībā uz papildu pasākumiem, kas reglamentē uzraudzību, tostarp kopēju minimālo robežuzraudzības standartu izstrādi. Minētajos kopējos minimālajos standartos ņem vērā robežu veidu, t. i., sauszemes, jūras vai gaisa robežas, ietekmes līmeņus, kādi piešķirti katram ārējās robežas posmam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1896 ([1]) 34. pantu, un citus attiecīgos faktorus, kā, piemēram, ģeogrāfiskās īpatnības.

▼B

14. pants

Ieceļošanas atteikums

1. Trešās valsts valstspiederīgajiem, kas neatbilst 6. panta 1. punktā izklāstītiem ieceļošanas nosacījumiem, un nepieder pie to personu kategorijas, uz ko attiecas 6. panta 5. punkts, atsaka ieceļošanu dalībvalstu

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1896 (2019. gada 13. novembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1052/2013 un (ES) 2016/1624 (OV L 295, 14.11.2019., 1. lpp.).

▼B

teritorijās. Tas neskar īpašos noteikumus par patvēruma tiesībām un starptautisku aizsardzību vai ilgtermiņa vīzām.

2. Ieceļošanu var atteikt tikai ar pamatotu lēmumu, uzrādot precīzus atteikuma iemeslus. Tādu lēmumu pieņem iestāde, kas saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem ir pilnvarota to darīt. Tie stājas spēkā nekavējoties.

Pamatoto lēmumu, uzrādot precīzus atteikuma iemeslus, pieņem, izmantojot V pielikuma B daļā doto standartveidlapu, ko aizpilda iestāde, kas saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem ir pilnvarota atteikt ieceļošanu. Aizpildīto standartveidlapu nodod attiecīgam trešās valsts valstspiederīgajam, kas apliecina, ka ir saņēmis šo veidlapu ar lēmumu par ieceļošanas atteikumu.

▼M3

Datus par trešo valstu valstspiederīgajiem, kam ieceļošana īstermiņa nolūkā ir atteikta, reģistrē IIS saskaņā ar šīs regulas 6.a panta 2. punktu un Regulas (ES) 2017/2226 18. pantu.

▼B

3. Personām, kam atteikta ieceļošana, ir tiesības iesniegt pārsūdzību. Pārsūdzības īsteno saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem. Trešās valsts valstspiederīgajam izsniedz arī rakstisku norādi par kontaktpunktiem, kur var saņemt informāciju par pārstāvjiem, kas saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem ir kompetenti pārstāvēt trešās valsts valstspiederīgo.

Šādas pārsūdzības iesniegšana neaptur ieceļošanas atteikuma lēmuma izpildi.

▼M3

Neskarot jebkādu kompensāciju, ko piešķir saskaņā ar valsts tiesību aktiem, attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam – ja pārsūdzības izskatīšanā tiek konstatēts, ka lēmums atteikt ieceļošanu bijis nepamatots, – ir tiesības uz to, ka tiek laboti IIS reģistrētie dati vai anulētais ieceļošanas spiedogs, vai abi, un ka dalībvalsts, kas atteikusi ieceļošanu, labo jebkādu citu tās veiktu anulēšanu vai papildinājumu.

▼B

4. Robežsargi nodrošina, ka trešās valsts valstspiederīgais, kas saņēmis ieceļošanas atteikumu, neieceļo attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

5. Dalībvalstis vāc statistikas datus par to personu skaitu, kam atteikta ieceļošana, par atteikuma iemesliem, to personu valstspiederību, kam atteikta ieceļošana, un to, pie kāda veida robežas (sauszemes, lidostas vai jūras) ieceļošana atteikta, un katru gadu šos statistikas datus iesniedz Komisijai (*Eurostat*) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 862/2007 ([1]).

6. Sīki izstrādāti noteikumi, kas reglamentē ieceļošanas atteikumus, ir izklāstīti V pielikuma A daļā.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 862/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību, kā arī lai atceltu Padomes Regulu (EEK) Nr. 311/76 attiecībā uz statistikas vākšanu par ārvalstu darba ņēmējiem (OV L 199, 31.7.2007., 23. lpp.).

▼B

III NODAĻA

Robežkontroles personāls un resursi un dalībvalstu sadarbība

15. pants

Robežkontroles personāls un resursi

Dalībvalstis atbilstīgā apjomā izmanto attiecīgus resursus un personālu, lai saskaņā ar 7. līdz 14. pantu veiktu robežkontroli pie to ārējām robežām, nodrošinot efektīvu, intensīvu un vienota līmeņa kontroli.

16. pants

Kontroles īstenošana

1. Robežkontroli, kas paredzēta 7. līdz 14. pantā, veic robežsargi saskaņā ar šo regulu un attiecīgās valsts tiesību aktiem.

Robežkontrole neietekmē pilnvaras sākt kriminālvajāšanu, kuras robežsargiem ir piešķirtas ar attiecīgas valsts tiesību aktiem un kuras neietilpst šīs regulas darbības jomā.

Dalībvalstis nodrošina, ka robežsargi ir profesionāļi, kas ir specializējušies un attiecīgi apmācīti, ņemot vērā kopējas robežsargu mācību pamatprogrammas, kuras izstrādājusi Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (“Aģentūra”), kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 2007/2004. Mācību programmās iekļauj specializētas mācības, kā atklāt un risināt situācijas saistībā ar neaizsargātām personām, piemēram, nepavadītiem nepilngadīgajiem un cilvēku tirdzniecības upuriem. Dalībvalstis ar Aģentūras atbalstu veicina to, lai robežsargi mācītos valodas, kas ir vajadzīgas viņu pienākumu pildīšanai.

2. Dalībvalstis saskaņā ar 39. pantu dara Komisijai zināmu to valsts dienestu sarakstu, kas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ir atbildīgi par robežkontroli.

3. Lai efektīvi kontrolētu robežas, katra dalībvalsts nodrošina ciešu un nepārtrauktu to dienestu sadarbību, kuri ir atbildīgi par robežkontroli.

17. pants

Dalībvalstu sadarbība

1. Dalībvalstis sniedz savstarpēju palīdzību un uztur ciešu un nepārtrauktu sadarbību, lai saskaņā ar šīs regulas 7. līdz 16. pantu efektīvi īstenotu robežkontroli. Tās apmainās ar visu būtisko informāciju.

2. Dalībvalstu operatīvo sadarbību ārējo robežu pārvaldības jomā koordinē Aģentūra.

▼B

3. Neskarot Aģentūras kompetenci, dalībvalstis var turpināt operatīvu sadarbību ar citām dalībvalstīm un/vai trešām valstīm pie ārējām robežām, arī apmainoties ar sadarbības koordinatoriem, ja sadarbība papildina Aģentūras darbību.

Dalībvalstis atturas veikt darbības, kas varētu traucēt Aģentūras darbību vai tās mērķu sasniegšanu.

Dalībvalstis ziņo Aģentūrai par šā punkta pirmajā daļā minēto operatīvo sadarbību.

4. Dalībvalstis nodrošina apmācības par robežkontroles noteikumiem un pamattiesībām. Šajā sakarā ņem vērā vienotos mācību standartus, ko ievieš un attīsta Aģentūra.

18. pants

Kopīga kontrole

1. Dalībvalstis, kas pie savām kopīgajām sauszemes robežām nepiemēro 22. pantu, var kopīgi veikt šo kopējo robežu kontroli līdz minētā panta piemērošanas dienai, un tādā gadījumā personu var apstādināt tikai vienreiz, lai veiktu ieceļošanas un izceļošanas pārbaudes, neskarot dalībvalstu individuālo atbildību, kas izriet no 7. līdz 14. panta.

Lai to nodrošinātu, dalībvalstis var savā starpā slēgt divpusējas vienošanās.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādām vienošanām, ko tās noslēdz saskaņā ar 1. punktu.

IV NODAĻA

Īpaši robežpārbaužu noteikumi

19. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz dažādu tipu robežām un dažādiem transportlīdzekļu veidiem, ko izmanto ārējo robežu šķērsošanai

Šīs regulas VI pielikumā izklāstītie īpašie noteikumi attiecas uz pārbaudēm pie dažādu tipu robežām un attiecībā uz dažādiem transportlīdzekļiem, ko izmanto robežu šķērsošanai.

Minētajos īpašajos noteikumos var būt paredzētas atkāpes no 5. un 6. panta un no 8. līdz 14. pantam.

20. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz dažādu kategoriju personu pārbaudēm

1. Šīs regulas VII pielikumā izklāstītie īpašie noteikumi attiecas uz šādu kategoriju personu pārbaudēm:

▼M3

a) valstu vadītāji, valdību vadītāji un valstu valdības locekļi un viņu laulātie, un viņu oficiālās delegācijas locekļi, un valdnieki un citi augstākie karaliskās ģimenes locekļi;

▼B

b) lidaparātu piloti un citi lidaparātu apkalpes locekļi;

c) jūrnieki;

d) diplomātisko, oficiālo un dienesta pasu turētāji, kā arī starptautisku organizāciju pārstāvji;

e) darba ņēmēji, kas strādā otrpus robežai;

f) nepilngadīgie;

g) glābšanas dienesti, policija un ugunsdzēsēju brigādes, un robežsargi;

h) darbinieki, kas strādā jūrā.

Minētajos īpašajos noteikumos var būt paredzētas atkāpes no 5. un 6. panta un no 8. līdz 14. pantam.

2. Dalībvalstis saskaņā ar 39. pantu Komisijai dara zināmus paraugus apliecībām, ko to Ārlietu ministrijas izsniedz akreditētiem diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem.

V NODAĻA

▼M7

Īpaši pasākumi saistībā ar ārējām robežām

▼B

21. pants

Pasākumi pie ārējām robežām un Aģentūras atbalsts

1. Ja izvērtējuma ziņojumā, kas izstrādāts atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1053/2013 14. pantam, tiek konstatēti būtiski trūkumi ārējo robežu kontroles veikšanā un lai nodrošinātu atbilstību minētās regulas 15. pantā minētajiem ieteikumiem, Komisija var, pieņemot īstenošanas aktu, ieteikt izvērtētajai dalībvalstij veikt dažus īpašus pasākumus, kas var iekļaut vienu vai abus šādus pasākumus:

a) ierosināt izvietot Eiropas robežsardzes vienības saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2007/2004;

b) iesniegt Aģentūrai savus stratēģiskos plānus, pamatojoties uz riska novērtējumu, tostarp informāciju par personāla izvietošanu un par aprīkojumu, prasot tās atzinumu.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 38. panta 2. punktā.

2. Komisija regulāri informē komiteju, kas izveidota saskaņā ar 38. panta 1. punktu, par šā panta 1. punktā minēto pasākumu īstenošanā panākto progresu un to ietekmi uz konstatētajiem trūkumiem.

Tā informē arī Eiropas Parlamentu un Padomi.

▼B

3. Ja 1. punktā minētajā izvērtējuma ziņojumā ir secināts, ka izvērtētā dalībvalsts būtiski nepilda savas saistības, un tāpēc tai ir jāziņo par attiecīgā rīcības plāna īstenošanu trīs mēnešos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1053/2013 16. panta 4. punktu, un ja pēc minētā trīs mēnešu laikposma Komisija konstatē, ka situācija turpinās, tā var sākt šīs regulas 29. pantā paredzētās procedūras piemērošanu, ja ir izpildīti visi nosacījumi šādai rīcībai.

▼M7

21.a pants

Pagaidu ierobežojumi ceļošanai uz Eiropas Savienību

1. Šis pants attiecas uz plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situācijām.

2. Padome, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, var pieņemt īstenošanas regulu, paredzot pagaidu ierobežojumus ceļošanai uz dalībvalstīm, kurus piemēro pie ārējām robežām.

Pagaidu ierobežojumi ceļošanai var ietvert pagaidu ierobežojumus iecelošanai dalībvalstīs un ar veselību saistītus pagaidu ierobežojumus, kas ir nepieciešami sabiedrības veselības aizsardzībai telpā bez kontroles pie iekšējās robežkontroles. Minētie ar veselību saistītie pagaidu ierobežojumi var ietvert testēšanu, karantīnu un pašizolāciju.

Pagaidu ierobežojumi ceļošanai uz Savienību ir samērīgi un nediskriminējoši. Ja kāda dalībvalsts pieņem tādus ierobežojumus, kas ir stingrāki nekā tie, kas noteikti īstenošanas aktā, minētajiem ierobežojumiem nav negatīvas ietekmes uz telpas bez iekšējās robežkontroles darbību. Ar veselību saistīti pagaidu ierobežojumi personām, kuras izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, vienmēr atbilst Direktīvai 2004/38/EK.

3. Šādas personu kategorijas atbrīvo no ieceļošanas ierobežojumiem neatkarīgi no viņu ceļojuma mērķa:

a) personas, kuras izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesību aktiem;

b) trešo valstu valstspiederīgie, kuri ir pastāvīgie iedzīvotāji saskaņā ar Padomes Direktīvu 2003/109/EK, personas, kuru uzturēšanās tiesības izriet no citiem Savienības instrumentiem vai valsts tiesību aktiem, tostarp starptautiskās aizsardzības saņēmēji, vai personas, kurām ir attiecīgās valsts ilgtermiņa vīzas, kā arī viņu attiecīgie ģimenes locekļi.

4. Šīs regulas XI pielikuma A daļā uzskaitītās personu kategorijas atbrīvo no ieceļošanas ierobežojumiem.

5. Jebkuru XI pielikuma B daļā uzskaitīto personu kategoriju atbrīvo no ieceļošanas ierobežojumiem, ja šī kategorija ir iekļauta 2. punktā minētajā īstenošanas regulā.

▼M7

6. Īstenošanas regulā, kas minēta 2. punktā, attiecīgos gadījumos:

a) ja to prasa plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situācijas raksturs, nosaka to personu kategorijas, kuras dodas būtiskā ceļojumā un ir uzskaitītas XI pielikuma B daļā, un kuras ir atbrīvotas no ieceļošanas ierobežojumiem;

b) nosaka visus ģeogrāfiskos apgabalus vai trešās valstis, no kurām ceļojumiem var piemērot ierobežojumus vai atbrīvojumus no ierobežojumiem, un izstrādā procedūru šādu apgabalu vai valstu situācijas un ceļošanai noteikto ierobežojumu periodiskai pārskatīšanai, pamatojoties uz objektīvu metodiku un objektīviem kritērijiem, tostarp jo īpaši epidemioloģisko situāciju;

c) paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem nebūtiskajiem ceļojumiem var piemērot ierobežojumus vai atbrīvot no ierobežojumiem, tostarp pierādījumus, kas jāiesniedz, lai pamatotu atbrīvojumu, un nosacījumus attiecībā uz uzturēšanās ilgumu un veidu b) apakšpunktā norādītajos apgabalos vai valstīs;

d) iekļauj atsauci uz minimālajiem ar veselību saistītajiem pagaidu ierobežojumiem, kuri var attiekties uz 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām personām;

e) atkāpjoties no 4. un 5. punkta, paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem var noteikt ceļošanas ierobežojumus personām, kuras dodas būtiskā ceļojumā.

7. Ierobežojumus ieceļošanai dalībvalstīs personām, kuras dodas būtiskā ceļojumā, nosaka tikai izņēmuma kārtā uz stingri ierobežotu laikposmu, līdz ir pieejama pietiekama informācija par 1. punktā minēto plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situāciju, un līdz brīdim, kad Padome pēc Komisijas priekšlikuma ir noteikusi un pieņēmusi alternatīvus ar veselību saistītus ierobežojumus, kas ir vajadzīgi sabiedrības veselības aizsardzībai un ir piemērojami šīm personām.

▼B

III SADAĻA

IEKŠĒJĀS ROBEŽAS

I NODAĻA

Robežkontroles neesamība pie iekšējām robežām

22. pants

Iekšējo robežu šķērsošana

Iekšējās robežas var šķērsot jebkurā vietā, un personām – neatkarīgi no viņu valstspiederības – nepiemēro robežpārbaudes.

▼M7

23. pants

Pārbaudes iekšzemē

Robežkontroles neesamība pie iekšējām robežām neietekmē:

a) dalībvalstu tādu kompetento iestāžu policijas vai citu publisko pilnvaru īstenošanu to teritorijā, tostarp to iekšējās pierobežas teritorijās, kas tām piešķirtas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja vien minēto pilnvaru īstenošana iedarbības ziņā nav līdzvērtīga robežpārbaudēm. Šādu pilnvaru īstenošana attiecīgā gadījumā var ietvert monitoringa un uzraudzības tehnoloģiju izmantošanu, ko parasti izmanto teritorijā, lai novērstu draudus sabiedriskajai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai. To, ka kompetentās iestādes īsteno savas pilnvaras jo īpaši neuzskata par līdzvērtīgu robežpārbaužu veikšanai, kad veiktie pasākumi atbilst katram no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

   i) tie par mērķi neizvirza robežkontroli;

   ii) ir balstīti uz vispārēju policijas informāciju vai, ja mērķis ir ierobežot infekcijas slimības izplatību, uz sabiedrības veselības informāciju un kompetento iestāžu pieredzi attiecībā uz iespējamiem sabiedriskās drošības vai sabiedriskās kārtības apdraudējumiem un to mērķis ir jo īpaši:

      — apkarot pārrobežu noziedzību,

      — samazināt nelikumīgu imigrāciju, vai

      — ierobežot tādas infekcijas slimības izplatību, kas potenciāli var izvērsties epidēmijā, kā to noteicis Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs;

   iii) ir izstrādāti un veikti tā, ka tie skaidri atšķiras no sistemātiskajām personu pārbaudēm pie ārējām robežām, tostarp gadījumos, kad tie tiek veikti transporta mezglos vai tieši pasažieru satiksmes pārvadājumos un ar noteikumu, ka to pamatā ir riska novērtējums;

b) iespēju dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai pārvadātājiem veikt personu drošības pārbaudes transporta mezglos saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka šādas drošības pārbaudes veic arī personām, kuras ceļo pa dalībvalsts teritoriju;

c) iespēju dalībvalstīm tiesību aktos paredzēt pienākumu, ka ir jābūt klāt personas dokumentiem vai tie jānēsā līdzi;

d) iespēju dalībvalstij pieņemt tiesību aktu par trešo valstu valstspiederīgo pienākumu ziņot par atrašanos tās teritorijā un par uzņēmumu, kas piedāvā naktsmītnes, vadītāju pienākumu nodrošināt, lai trešo valstu valstspiederīgie aizpilda un paraksta reģistrācijas veidlapas, izņemot pavadošos laulātos vai pavadošos nepilngadīgos, vai tūristu grupu dalībniekus, saskaņā ar Konvencijas, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (“Šengenas konvencija”), 22. panta un 45. panta (attiecīgi) noteikumiem.

▼M7

23.a pants

Iekšējās pierobežas teritorijās aizturēto personu pārsūtīšanas kārtība

1. Neskarot 22. pantu, ar šo pantu nosaka pierobežas teritorijās, kā minēts 23. pantā, aizturēta trešās valsts valstspiederīgā pārsūtīšanas kārtību, ja ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi:

a) trešās valsts valstspiederīgais tiek aizturēts pārbaužu laikā, kurās iesaistītas abu dalībvalstu kompetentās iestādes divpusējās sadarbības ietvaros, kas jo īpaši var ietvert kopīgas policijas patruļas ar noteikumu, ka dalībvalstis ir piekritušas izmantot šādu procedūru minētajā divpusējās sadarbības sistēmā; un

b) pamatojoties uz informāciju, kas uzreiz pieejama aizturēšanas iestādēm, tostarp attiecīgās personas paziņojumiem, personas identitāti, ceļošanas vai citiem dokumentiem, kas atrasti pie minētās personas, vai meklēšanas rezultātiem attiecīgajās valsts un Savienības datubāzēs, pastāv skaidras norādes uz to, ka trešās valsts valstspiederīgais ir tiešā ceļā ieradies no citas dalībvalsts, un ja ir noteikts, ka trešās valsts valstspiederīgajam nav tiesību uzturēties tās dalībvalsts teritorijā, kurā viņš ir ieradies.

Šā panta 1. un 2. punktā noteikto procedūru nepiemēro pieteikuma iesniedzējiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1348 ([1]) 3. panta 13) punktā, vai starptautiskās aizsardzības saņēmējiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1347 ([2]) 3. panta 4) punktā.

Pārsūtot trešās valsts valstspiederīgo, kuru pārsūtītāja dalībvalsts uzskata par nepilngadīgu, minētā pārsūtītāja dalībvalsts informē uzņēmēju dalībvalsti par šo pieņēmumu, un abas dalībvalstis nodrošina, ka visi pasākumi tiek veikti bērna interesēs un saskaņā ar to attiecīgajiem valsts tiesību aktiem.

2. Atkāpjoties no Direktīvas 2008/115/EK 6. panta 1. punkta, dalībvalsts kompetentās iestādes, ja ir izpildīti šā panta 1. punktā minētie nosacījumi, var pieņemt lēmumu nekavējoties pārsūtīt attiecīgo trešās valsts valstspiederīgo uz to dalībvalsti, no kuras šī persona ir ieradusies, saskaņā ar XII pielikumā paredzēto procedūru.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1348 (2024. gada 14. maijs), ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES (OV L, 2024/1348, 22.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1347 (2024. gada 14. maijs) par standartiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku kvalificēšanu par starptautiskās aizsardzības saņēmējiem, vienotu statusu bēgļiem vai personām, kam ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību, un piešķirtās aizsardzības saturu, ar ko groza Padomes Direktīvu 2003/109/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/95/ES (OV L, 2024/1347, 22.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

▼M7

3. Trešās valsts valstspiederīgajiem, kas aizturēti pierobežas teritorijās un pārsūtīti saskaņā ar šajā pantā paredzēto procedūru, ir tiesības iesniegt pārsūdzību. Pārsūtīšanas lēmumu pārsūdzības īsteno saskaņā ar pārsūtītājas dalībvalsts tiesību aktiem. Minētajiem trešās valsts valstspiederīgajiem nodrošina efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar Hartas 47. pantu. Minētajiem trešās valsts valstspiederīgajam pārsūtītāja dalībvalsts sniedz arī rakstisku norādi par kontaktpunktiem, kur var saņemt informāciju par pārstāvjiem, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetenti rīkoties minēto trešās valsts valstspiederīgo vārdā, šo norādi sniedzot valodā, kuru viņi saprot vai kuru ir saprātīgi pieņemt par viņiem saprotamu. Šādai pārsūdzības iesniegšanai nav apturoša spēka.

4. Ja pārsūtītāja dalībvalsts piemēro 2. punktā minēto procedūru, uzņēmējai dalībvalstij ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā uzņemšanai saskaņā ar XII pielikumā paredzētajām procedūrām. Uzņēmējā dalībvalstī piemēro visus attiecīgos Direktīvas 2008/115/EK noteikumus.

5. Dalībvalstis nosaka praktisko kārtību savās divpusējās sadarbības sistēmās, tostarp, lai parasti izvairītos no šajā pantā minētās procedūras izmantošanas, jo īpaši tajos iekšējo robežu posmos, kuros ir atjaunota vai pagarināta robežkontrole.

6. Šajā pantā paredzētā procedūra neskar spēkā esošos divpusējos nolīgumus vai vienošanās, kas minēti Direktīvas 2008/115/EK 6. panta 3. punktā.

7. No 2025. gada 11. jūlija un pēc tam katru gadu dalībvalstis iesniedz Komisijai datus, kas reģistrēti saskaņā ar XII pielikuma A daļas 4. punktu.

▼B

24. pants

Šķēršļu likvidēšana ceļu satiksmei robežšķērsošanas vietās pie iekšējām robežām

▼M7

Dalībvalstis likvidē visus šķēršļus netraucētām satiksmes plūsmām autoceļu robežšķērsošanas vietās pie iekšējām robežām, jo īpaši visus ātruma ierobežojumus, ko nepamato vienīgi ceļu satiksmes drošības apsvērumi vai kas nav nepieciešami 23. panta a) punktā minēto tehnoloģiju izmantošanai.

▼B

Vienlaikus dalībvalstīm jābūt gatavām nodrošināt iespējas veikt robežpārbaudes, ja tiek atjaunota robežkontrole pie iekšējām robežām.

▼B

II NODAĻA

Robežkontroles pagaidu atjaunošana pie iekšējām robežām

▼M7

25. pants

Vispārējais regulējums robežkontroles pagaidu atjaunošanai vai pagarināšanai pie iekšējām robežām

1. Ja telpā bez iekšējās robežkontroles pastāv nopietns apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai dalībvalstī, minētā dalībvalsts izņēmuma kārtā var atjaunot robežkontroli pie visām tās iekšējām robežām vai to konkrētām daļām.

Var uzskatīt, ka nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai jo īpaši rada:

a) teroristu izraisīti incidenti vai apdraudējums un draudi, ko rada smaga organizētā noziedzība;

b) plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situācijas;

c) ārkārtas situācija, ko raksturo pēkšņi notiekoša plaša mēroga neatļauta trešo valstu valstspiederīgo kustība starp dalībvalstīm, kas rada ievērojamu spiedienu uz labi sagatavotu kompetento iestāžu kopējiem resursiem un spējām un kas, visticamāk, varētu apdraudēt telpas bez iekšējās robežkontroles vispārējo darbību, par ko liecina informācijas analīze un visi pieejamie dati, tostarp no attiecīgām Savienības aģentūrām;

d) plaša mēroga vai augsta līmeņa starptautiski notikumi.

2. Visos gadījumos robežkontroli pie iekšējām robežām atjauno tikai kā galēja risinājuma pasākumu. Robežkontroles pagaidu atjaunošanas apjoms un ilgums nepārsniedz to, kas ir absolūti nepieciešams, lai reaģētu uz konstatēto nopietno apdraudējumu.

Robežkontroli var atjaunot vai pagarināt tikai saskaņā ar 25.a un 28. pantu, ja dalībvalsts ir konstatējusi, ka šāds pasākums ir nepieciešams un samērīgs, ņemot vērā 26. panta 1. punktā minētos kritērijus, un, ja šādas kontroles tiek pagarinātas, arī ņemot vērā 26. panta 2. punktā minēto riska novērtējumu. Robežkontroli var atjaunot arī saskaņā ar 29. pantu, ņemot vērā 30. pantā minētos kritērijus.

3. Ja tas pats nopietnais apdraudējums turpinās, robežkontroli pie iekšējām robežām var pagarināt saskaņā ar 25.a vai 29. pantu, vai, ja minētais apdraudējums attiecas uz plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situāciju, saskaņā ar 28. pantu.

Uzskatāms, ka tas pats nopietnais apdraudējums turpinās, ja dalībvalsts sniegtā pamatojuma robežkontroles pagarināšanai pamatā ir tie paši iemesli, kā tie, ar ko pamatoja sākotnējo robežkontroles atjaunošanu.

▼M7

25.a pants

Procedūra gadījumos, kad nepieciešama rīcība neparedzamu vai paredzamu notikumu dēļ

1. Ja nopietns apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai dalībvalstī ir neparedzams un prasa tūlītēju rīcību, dalībvalsts var izņēmuma kārtā nekavējoties atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām.

2. Dalībvalsts vienlaikus ar robežkontroles atjaunošanu saskaņā ar šā panta 1. punktu paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un pārējām dalībvalstīm par robežkontroles atjaunošanu saskaņā ar 27. panta 1. punktu.

3. Ja dalībvalsts atjauno robežkontroli pie iekšējām robežām saskaņā ar 1. punktu, robežkontrole paliek spēkā ne ilgāk kā vienu mēnesi. Ja nopietnais apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai turpinās ilgāk nekā minētais laikposms, dalībvalsts var pagarināt robežkontroli pie iekšējām robežām uz turpmākiem laikposmiem, kuru maksimālais ilgums nepārsniedz trīs mēnešus.

4. Ja dalībvalstī ir paredzams nopietns apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, dalībvalsts paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un pārējām dalībvalstīm saskaņā ar 27. panta 1. punktu vēlākais četras nedēļas pirms plānotās robežkontroles atjaunošanas vai pēc iespējas drīz, ja apstākļi, kas pamato nepieciešamību atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām, kļūst zināmi dalībvalstīm mazāk nekā četras nedēļas pirms plānotās atjaunošanas.

5. Piemērojot šā panta 4. punktu un neskarot 6. punktu, robežkontroli pie iekšējām robežām var atjaunot uz laikposmu līdz sešiem mēnešiem. Ja nopietnais apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai turpinās ilgāk, dalībvalsts var pagarināt robežkontroli pie iekšējām robežām uz atjaunojamiem laikposmiem līdz sešiem mēnešiem. Par jebkuru pagarinājumu paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai un pārējām dalībvalstīm saskaņā ar 27. pantu un šā panta 4. punktā minētajos termiņos. Ievērojot šā panta 6. punktu, maksimālais robežkontroles ilgums pie iekšējām robežām nepārsniedz divus gadus.

6. Ja dalībvalsts uzskata, ka pastāv būtiska ārkārtas situācija attiecībā uz pastāvošu nopietnu apdraudējumu, kas pamato pastāvīgu vajadzību veikt robežkontroli pie iekšējām robežām laikposmā, kas pārsniedz šā panta 5. punktā minēto maksimālo laikposmu, tā par savu nodomu pagarināt iekšējo robežkontroli vēl uz papildu laikposmu, kas nepārsniedz sešus mēnešus, paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Minēto paziņojumu sniedz vēlākais četras nedēļas pirms plānotās pagarināšanas, un, ņemot vērā Komisijas atzinumu, kas sniegts, ievērojot 27.a panta 3. punktu, tajā iekļauj riska novērtējumu saskaņā ar 26. panta 2. punktu, kurā:

a) pamato pastāvīgo apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai;

▼M7

b) pamato, ka alternatīvi pasākumi apdraudējuma novēršanai paziņošanas brīdī tiek uzskatīti par neefektīviem vai ir atzīti par neefektīviem;

c) iepazīstina ar seku mazināšanas pasākumiem, kuri paredzēti kā papildinājums robežkontrolei pie iekšējām robežām;

d) attiecīgā gadījumā iekļauj izklāstu par līdzekļiem, darbībām, nosacījumiem un grafiku, kas apsvērti nolūkā atcelt robežkontroli pie iekšējām robežām.

Trīs mēnešu laikā pēc pirmajā daļā minētā paziņojuma Komisija sniedz jaunu atzinumu par robežkontroles pie iekšējām robežām pagarināšanas nepieciešamību un samērīgumu. Pēc minētā paziņojuma saņemšanas Komisija pēc savas iniciatīvas var izveidot vai pēc tieši skartās dalībvalsts pieprasījuma uzsāk apspriešanās procesu saskaņā ar 27.a panta 1. punktu.

Ja būtiskā ārkārtas situācijā šajā punktā minētās procedūras rezultātā tiek apstiprināta pastāvīga vajadzība pēc robežkontroles pie iekšējām robežām, bet pirmajā daļā minētais sešu mēnešu papildu laikposms nav pietiekams, lai nodrošinātu efektīvu alternatīvu pasākumu pieejamību pastāvīgā apdraudējuma novēršanai, dalībvalsts var nolemt pagarināt robežkontroli pie iekšējām robežām uz vēl vienu un pēdējo papildu laikposmu, kas nepārsniedz sešus mēnešus, saskaņā ar riska novērtējumu, kā minēts otrajā daļā. Ja dalībvalsts nolemj to darīt, tā nekavējoties paziņo Komisijai par savu nodomu pagarināt robežkontroli pie iekšējām robežām. Komisija nekavējoties pieņem ieteikumu par šāda galīgā pagarinājuma saderību ar Līgumiem, jo īpaši ar nepieciešamības un samērīguma principiem. Minētajā ieteikumā arī norāda, attiecīgā gadījumā kopā ar citām dalībvalstīm, īstenojamos efektīvos kompensējošos pasākumus.

26. pants

Kritēriji robežkontroles pagaidu atjaunošanai un pagarināšanai pie iekšējām robežām

1. Lai noteiktu, vai robežkontroles atjaunošana pie iekšējām robežām ir nepieciešama un samērīga saskaņā ar 25. panta 2. punktu, dalībvalsts jo īpaši novērtē:

a) robežkontroles atjaunošanas pie iekšējām robežām piemērotību, ņemot vērā konstatētā nopietnā apdraudējumu raksturu un jo īpaši to, vai robežkontroles atjaunošana pie iekšējām robežām var adekvāti novērst apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, un vai ar šādu atjaunošanu izvirzītos mērķus nevarētu sasniegt, izmantojot:

i) alternatīvus pasākumus, piemēram, samērīgas pārbaudes, ko veic saistībā ar pārbaudēm iekšzemē, kā minēts 23. panta a) punktā;

ii) procedūru, kas paredzēta 23.a pantā;

iii) citus policijas sadarbības veidus, kā paredzēts Savienības tiesību aktos;

▼M7

iv) kopīgus pasākumus attiecībā uz pagaidu ierobežojumiem ceļošanai uz dalībvalstīm, kā minēts 21.a panta 2. punktā;

b) šāda pasākuma iespējamo ietekmi uz:

i) personu pārvietošanos telpā bez iekšējās robežkontroles; un

ii) pārrobežu reģionu darbību, ņemot vērā to spēcīgās sociālās un ekonomiskās saites.

2. Ja robežkontrole pie iekšējām robežām ir bijusi spēkā sešus mēnešus saskaņā ar 25.a panta 5. punktu, attiecīgā dalībvalsts veic riska novērtējumu, kurā papildus 27. panta 2. un 3. punktā ietvertajiem elementiem iekļauj arī šā panta 1. punktā noteikto kritēriju atkārtotu novērtējumu.

3. Ja robežkontrole pie iekšējām robežām ir atjaunota vai pagarināta, attiecīgās dalībvalstis nodrošina, ka to papildina atbilstoši pasākumi ietekmes, ko robežkontroles atjaunošana rada uz personām un preču pārvadājumiem, mazināšanai, īpašu uzmanību pievēršot spēcīgajām sociālajām un ekonomiskajām saitēm, kas pastāv starp pārrobežu reģioniem, un personām, kuras veic būtisku ceļojumu.

27. pants

Paziņojums par robežkontroles pagaidu atjaunošanu vai pagarināšanu pie iekšējām robežām un riska novērtējums

1. Dalībvalstu paziņojumos par robežkontroles atjaunošanu vai pagarināšanu pie iekšējām robežām ietver šādu informāciju:

a) atjaunošanas vai pagarināšanas iemeslus, tostarp visus attiecīgos datus, kas sīki atspoguļo notikumus, kuri rada nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai;

b) ierosinātās atjaunošanas vai pagarināšanas apjomu, precizējot, kurā robežkontroles pie iekšējām robežām daļā vai daļās tā jāatjauno vai jāpagarina;

c) oficiālo robežšķērsošanas vietu nosaukumus;

d) plānotās atjaunošanas vai pagarināšanas ieviešanas dienu un ilgumu;

e) nepieciešamības un samērīguma novērtējumu, kas minēts 26. panta 1. punktā un pagarinājuma gadījumā – 26. panta 2. punktā;

f) attiecīgos gadījumos – pasākumus, kas jāveic citām dalībvalstīm.

Paziņojumu var iesniegt kopīgi arī divas vai vairāk dalībvalstis.

▼M7

Dalībvalstis paziņojumu iesniedz, izmantojot veidni, ko izstrādājusi Komisija, ievērojot 6. punktu.

2. Ja robežkontrole tiek veikta sešus mēnešus saskaņā ar 25.a panta 5. punktu, visos turpmākajos paziņojumos par šādas kontroles pagarināšanu iekļauj riska novērtējumu. Riska novērtējumā jāatspoguļo nopietnā apdraudējuma mērogs un paredzamā attīstība, jo īpaši tas, cik ilgi ir sagaidāms, ka nopietnais apdraudējums pastāvēs, un kurus iekšējo robežu posmus tas var skart, kā arī koordinēšanas pasākumi ar citām dalībvalstīm, kuras skar vai varētu skart robežkontrole pie iekšējām robežām.

3. Ja dalībvalstis atjauno vai pagarina robežkontroli tādas situācijas dēļ, kas minēta 25. panta 1. punkta c) apakšpunktā, šā panta 1. punkta e) apakšpunktā noteiktajā novērtējumā iekļauj arī riska novērtējumu un informāciju par pēkšņajām plaša mēroga neatļautajām kustībām, tostarp visu informāciju, kas iegūta no attiecīgajām Savienības aģentūrām saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām un datu analīzi no attiecīgajām informācijas sistēmām.

4. Attiecīgā dalībvalsts pēc pieprasījuma sniedz Komisijai jebkādu papildu informāciju, tostarp par koordinēšanas pasākumiem ar dalībvalstīm, kuras skar plānotā robežkontroles pagarināšana pie iekšējām robežām, kā arī papildu informāciju, kas nepieciešama 23. un 23.a pantā minēto pasākumu iespējamā izmantojuma novērtēšanai.

5. Dalībvalstīm nav jāsniedz visa šā panta 1. līdz 4. punktā minētā informācija gadījumos, kad to pamato ar sabiedrības drošības apsvērumiem, ņemot vērā notiekošo izmeklēšanu konfidencialitāti. Dalībvalstis, kas iesniedz paziņojumu saskaņā ar 1. vai 2. punktu, vajadzības gadījumā un saskaņā ar valsts tiesību aktiem var nolemt, ka visa vai daļa no paziņotās informācijas ir klasificēta, jo īpaši riska novērtējumi. Šāda klasifikācijas noteikšana neliedz citām dalībvalstīm, kuras skar robežkontroles pagaidu atjaunošana pie iekšējām robežām, piekļūt informācijai, izmantojot atbilstošus un drošus kanālus. Šāda klasifikācijas noteikšana neliedz dalībvalstīm darīt informāciju pieejamu Eiropas Parlamentam. Informācijas un dokumentu, ko saskaņā ar šo pantu nosūta Eiropas Parlamentam, nosūtīšana un apstrāde neietver 2. punktā minētos riska novērtējumus un ievēro noteikumus par klasificētas informācijas nosūtīšanu un apstrādi.

6. Komisija pieņem īstenošanas aktu, lai izstrādātu šā panta 1. punkta trešajā daļā minēto veidni, un veidni dara pieejamu tiešsaistē. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 38. panta 2. punktā.

▼M7

27.a pants

Apspriešanās ar dalībvalstīm un Komisijas atzinums

1. Pēc paziņojumu, kas iesniegti saskaņā ar 27. panta 1. punktu, saņemšanas Komisija pēc savas iniciatīvas var izveidot vai pēc tādas dalībvalsts pieprasījuma, kuru tieši skar robežkontrole pie iekšējām robežām, nosaka apspriešanās procedūru, kas ietver kopīgas sanāksmes starp dalībvalsti, kura plāno atjaunot vai pagarināt robežkontroli pie iekšējām robežām, un pārējām dalībvalstīm, it īpaši tām, kuras tieši skar šādi pasākumi, kā arī attiecīgajām Savienības aģentūrām.

Apspriešanās mērķis ir jo īpaši pārbaudīt konstatēto apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, plānotās robežkontroles pie iekšējām robežām atjaunošanas nepieciešamību un proporcionalitāti, ņemot vērā alternatīvo pasākumu piemērotību, un, ja robežkontrole ir jau atjaunota, tās ietekmi, kā arī veidus, kā nodrošināt dalībvalstu savstarpējo sadarbību saistībā ar robežkontroles atjaunošanu pie iekšējām robežām.

Dalībvalsts, kas plāno atjaunot vai pagarināt robežkontroli pie iekšējām robežām, pieņemot lēmumu par to, vai atjaunot vai pagarināt robežkontroli pie iekšējām robežām, un veicot robežkontroli pie iekšējām robežām, ņem vērā šādas apspriešanās rezultātus.

2. Pēc paziņojumu saistībā ar robežkontroles atjaunošanu vai pagarināšanu pie iekšējām robežām saņemšanas Komisija, neskarot LESD 72. pantu, sniedz atzinumu vai jebkura dalībvalsts var sniegt atzinumu, ja, pamatojoties uz attiecīgā gadījumā paziņojumā un riska novērtējumā ietverto informāciju vai jebkādu papildu informāciju, tām ir bažas par plānotās robežkontroles pie iekšējām robežām atjaunošanas vai pagarināšanas nepieciešamību vai samērīgumu.

3. Pēc tam, kad ir saņemti paziņojumi, kas iesniegti saistībā ar robežkontroles pagarināšanu pie iekšējām robežām saskaņā ar 25.a panta 4. punktu, kā rezultātā robežkontrole pie iekšējām robežām turpinās kopumā 12 mēnešus, Komisija sniedz atzinumu par šādas robežkontroles nepieciešamību un proporcionalitāti.

Komisijas atzinumā iekļauj vismaz:

a) novērtējumu par to, vai robežkontroles atjaunošana vai pagarināšana pie iekšējām robežām atbilst nepieciešamības un proporcionalitātes principiem;

b) novērtējumu par to, vai ir pietiekami izpētīti alternatīvi pasākumi, lai novērstu nopietno apdraudējumu.

Ja tiek novērtēta robežkontroles atjaunošana pie iekšējām robežām un tiek uzskatīts, ka tajā ir ievēroti nepieciešamības un proporcionalitātes principi, atzinumā attiecīgā gadījumā iekļauj ieteikumus par dalībvalstu sadarbības uzlabošanu, lai ierobežotu robežkontroles pie iekšējām robežām ietekmi un palīdzētu mazināt pastāvošo apdraudējumu.

▼M7

4. Ja tiek sniegts 2. vai 3. punktā minētais atzinums, Komisija saskaņā ar 1. punktu nosaka apspriešanās procedūru atzinuma apspriešanai ar dalībvalstīm.

28. pants

Īpašs mehānisms, ja plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situācija apdraud telpas bez iekšējās robežkontroles vispārējo darbību

1. Ja Komisija konstatē, ka ir radusies tāda plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situācija, kas skar vairākas dalībvalstis, apdraudot telpas bez iekšējās robežkontroles vispārējo darbību, tā var iesniegt priekšlikumu Padomei pieņemt īstenošanas lēmumu, ar ko atļauj dalībvalstīm atjaunot robežkontroli, tostarp jebkādus atbilstīgus seku mazināšanas pasākumus, kas jāievieš valsts un Savienības līmenī, ja 21.a un 23. pantā minētie pieejamie pasākumi nav pietiekami plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situācijas novēršanai. Dalībvalstis var pieprasīt Komisijai iesniegt šādu priekšlikumu Padomei.

2. Padomes īstenošanas lēmums, kas minēts 1. punktā, attiecas uz laikposmu līdz sešiem mēnešiem, un pēc Komisijas priekšlikuma to var atjaunot uz turpmākiem laikposmiem līdz sešiem mēnešiem, kamēr pastāv plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situācija, ņemot vērā 4. punktā minēto pārskatīšanu.

3. Ja dalībvalstis atjauno vai pagarina robežkontroli 1. punktā minētās plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situācijas dēļ, minētā robežkontrole no 1. punktā minētā Padomes īstenošanas lēmuma spēkā stāšanās brīža pamatojas uz minēto lēmumu.

4. Komisija regulāri pārskata konstatētās plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situācijas attīstību, kā minēts 1. punktā, kā arī to pasākumu ietekmi, kas pieņemti saskaņā ar minētajā punktā norādīto Padomes īstenošanas lēmumu, lai novērtētu, vai minētie pasākumi joprojām ir pamatoti, un, ja tā nav, lai ierosinātu robežkontroles atcelšanu pie iekšējām robežām, cik drīz vien iespējams.

5. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai, kā arī pārējām dalībvalstīm par robežkontroles atjaunošanu saskaņā ar 1. punktā minēto lēmumu.

6. Dalībvalstis var veikt citus pasākumus, kā minēts 23. pantā, lai ierobežotu robežkontroles pie iekšējām robežām darbības jomu. Komisija minētos pasākumus ņem vērā šā panta 4. punktā minētajā pārskatīšanā.

▼B

29. pants

Īpašā procedūra ārkārtas apstākļos, kas apdraud telpas bez iekšējo robežu kontroles vispārējo darbību

▼M1

1. Ārkārtas apstākļos, kad nopietni trūkumi saistībā ar ārējo robežu kontroli ilgāku laiku apdraud zonas bez iekšējo robežu kontroles vispārējo darbību, kā minēts šīs regulas 21. pantā, vai dalībvalsts neatbilstības rezultātā Padomes lēmumam, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1624 ([1]) 19. panta 1. punktā, un ciktāl minētie apstākļi rada nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai zonā bez iekšējo robežu kontroles vai tās daļās, robežkontroli pie iekšējām robežām var atjaunot saskaņā ar šā panta 2. punktu uz laikposmu līdz sešiem mēnešiem. Ja ārkārtas apstākļi turpinās, minēto laikposmu var pagarināt uz turpmāku laikposmu līdz sešiem mēnešiem, bet ne vairāk kā trīs reizes.

▼B

2. Ja visi citi pasākumi, jo īpaši tie, kas minēti 21. panta 1. punktā, ir bijuši neefektīvi, lai mazinātu konstatēto nopietno apdraudējumu, Padome kā galējo risinājumu un kā pasākumu, lai aizsargātu kopējās intereses telpā bez iekšējo robežu kontroles, var ieteikt vienai vai vairākām dalībvalstīm lemt par robežkontroles atjaunošanu pie visām to iekšējām robežām vai pie konkrētām to daļām. Padomes ieteikums balstās uz Komisijas priekšlikumu. Dalībvalstis var pieprasīt Komisijai iesniegt šādu priekšlikumu Padomei ieteikuma saņemšanai.

Savā ieteikumā Padome norāda vismaz informāciju, kas minēta 27. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā.

Padome var ieteikt pagarināšanu saskaņā ar nosacījumiem un procedūru, kas noteikta šajā pantā.

Pirms dalībvalsts atjauno robežkontroli pie visām savām iekšējām robežām vai pie konkrētām to daļām saskaņā ar šo punktu, tā par to attiecīgi paziņo pārējām dalībvalstīm, Eiropas Parlamentam un Komisijai.

3. Gadījumā, ja dalībvalsts neīsteno 2. punktā minēto ieteikumu, minētā dalībvalsts nekavējoties rakstiski informē Komisiju par šādas rīcības pamatojumu.

Šādā gadījumā Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē attiecīgās dalībvalsts sniegto pamatojumu un sekas kopīgo interešu aizstāvībai telpā bez iekšējo robežu kontroles.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 14. septembra Regula (ES) 2016/1624 par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK (OV L 251, 16.9.2016., 1. lpp.).

▼B

4. Pienācīgi pamatotu, nenovēršanu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar situācijām, kurās apstākļi, kuru dēļ nepieciešams atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām saskaņā ar 2. punktu, kļūst zināmi mazāk nekā 10 dienas pirms iepriekšējā atjaunošanas laikposma beigām, Komisija saskaņā ar procedūru, kas minēta 38. panta 3. punktā, ar īstenošanas aktiem, kuri jāpiemēro nekavējoties, var pieņemt jebkādus nepieciešamos ieteikumus. Četrpadsmit dienās pēc šādu ieteikumu pieņemšanas Komisija iesniedz Padomei priekšlikumu ieteikumam saskaņā ar šā panta 2. punktu.

5. Šis pants neskar pasākumus, ko dalībvalstis var pieņemt, ja ir nopietns apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai saskaņā ar 25., 27. un 28. pantu.

30. pants

Kritēriji robežkontroles pagaidu atjaunošanai pie iekšējām robežām ārkārtas apstākļos, kas apdraud telpas bez iekšējo robežu kontroles vispārējo darbību

1. Ja Padome saskaņā ar 29. panta 2. punktu kā galējo risinājumu iesaka robežkontroles pagaidu atjaunošanu pie vienas vai vairākām iekšējām robežām vai pie to daļām, tā novērtē, cik lielā mērā ar šādu pasākumu paredzams pienācīgi novērst apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai telpā bez iekšējo robežu kontroles un novērtē pasākuma samērīgumu attiecībā pret minēto apdraudējumu. Minētais novērtējums balstās uz sīku informāciju, ko iesniedz attiecīgā(-ās) dalībvalsts(-is) un Komisija, kā arī visu citu attiecīgu informāciju, tostarp informāciju, kas iegūta, ievērojot šā panta 2. punktu. Veicot šādu novērtējumu, jo īpaši ņem vērā šādus apsvērumus:

a) tādu tehnisko vai finansiālo atbalsta pasākumu pieejamība, kurus varētu izmantot vai kuri ir izmantoti valsts vai Savienības līmenī vai abos, tostarp Savienības iestāžu vai struktūru, piemēram, Aģentūras, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 439/2010 ([1]), vai Eiropas Policijas biroja (“Eiropols”), kas izveidots ar Lēmumu 2009/371/TI, palīdzība, un apmērs, kādā paredzams, ka šādi pasākumi pienācīgi novērsīs apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai telpā bez iekšējo robežu kontroles;

b) izvērtējumos, kas veikti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1053/2013, konstatēto jebkādu nopietno trūkumu saistībā ar ārējo robežu kontroli pašreizējā un paredzamā turpmākā ietekme un apmērs, kādā šādi nopietni trūkumi rada nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai telpā bez iekšējo robežu kontroles;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 439/2010 (2010. gada 19. maijs), ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (OV L 132, 29.5.2010., 11. lpp.).

▼B

c) robežkontroles atjaunošanas paredzamā ietekme uz personu pārvietošanās brīvību telpā bez iekšējo robežu kontroles.

2. Pirms Komisija pieņem priekšlikumu Padomes ieteikumam, tā saskaņā ar 29. panta 2. punktu var:

a) pieprasīt dalībvalstīm, Aģentūrai, Eiropolam vai citām Savienības iestādēm vai struktūrām iesniegt tai papildu informāciju;

b) ar dalībvalstu, Aģentūras, Eiropola vai jebkuras citas attiecīgas Savienības iestādes vai struktūras ekspertu atbalstu veikt apmeklējumus uz vietas, lai iegūtu vai pārbaudītu informāciju, kas ir būtiska minētajam ieteikumam.

31. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes informēšana

Komisija un attiecīgā(-ās) dalībvalsts(-is) cik drīz vien iespējams informē Eiropas Parlamentu un Padomi par visiem iemesliem, kas varētu izraisīt 21. panta un 25. līdz 30. panta piemērošanu.

32. pants

Noteikumi, kas jāpiemēro, atjaunojot robežkontroli pie iekšējam robežām

Atjaunojot robežkontroli pie iekšējām robežām, *mutatis mutandis* piemēro attiecīgos II sadaļas noteikumus.

▼M7

33. pants

Ziņojums par robežkontroles atjaunošanu pie iekšējām robežām

1. Četrās nedēļās pēc robežkontroles atcelšanas pie iekšējām robežām dalībvalstis, kuras veikušas robežkontroli pie iekšējām robežām, iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par robežkontroles atjaunošanu un attiecīgā gadījumā par iekšējās robežkontroles pagarināšanu.

2. Neskarot 1. punktu, gadījumos, kad robežkontrole tiek pagarināta, kā paredzēts 25.a panta 5. punktā, attiecīgā dalībvalsts sniedz ziņojumu, beidzoties 12 mēnešu termiņam, un tad pēc 12 mēnešiem, ja robežkontrole tiek saglabāta izņēmuma kārtā.

3. Ziņojumā īpaši izklāsta sākotnējo un turpmāko novērtējumu par robežkontroles nepieciešamību un samērīgumu, 26. pantā minēto kritēriju izpildi, pārbaužu norisi, praktisko sadarbību ar kaimiņos esošajām dalībvalstīm un no tā izrietošo ietekmi uz personu brīvu pārvietošanos, jo īpaši pārrobežu reģionos, robežkontroles atjaunošanas pie iekšējām robežām efektivitāti, tostarp *ex post* novērtējumu par robežkontroles atjaunošanas nepieciešamību un samērīgumu.

▼M7

4. Komisija pieņem īstenošanas aktu, lai noteiktu šāda ziņojuma vienotu formātu, un dara to pieejamu tiešsaistē. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 38. panta 2. punktā.

5. Komisija var sniegt atzinumu par minēto *ex post* novērtējumu par robežkontroles pagaidu atjaunošanu pie vienas vai vairākām iekšējām robežām vai to daļām.

6. Vismaz reizi gadā Komisija ziņo kopīgi Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā darbojas telpa bez iekšējās robežkontroles (“ziņojums par stāvokli Šengenas zonā”). Komisija ziņojumu par stāvokli Šengenas zonā var arī apspriest atsevišķi ar Eiropas Parlamentu un Padomi. Ziņojumā iekļauj sarakstu ar visiem lēmumiem atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām, kuri pieņemti attiecīgā gada laikā, kā arī Komisijas veiktajiem pasākumiem attiecībā uz atjaunoto robežkontroli pie iekšējām robežām. Ziņojumā īpašu uzmanību pievērš tādai robežkontrolei, kas ir bijusi spēkā ilgāk nekā 12 mēnešus. Tajā iekļauj arī novērtējumu par robežkontroles atjaunošanas un pagarināšanas nepieciešamību un samērīgumu laikposmā, uz kuru attiecas minētais ziņojums, kā arī informāciju par tendencēm telpā bez iekšējās robežkontroles attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo neatļautu kustību, ņemot vērā pieejamo informāciju no attiecīgajām Savienības aģentūrām un datu analīzi no attiecīgajām informācijas sistēmām.

▼B

34. pants

Sabiedrības informēšana

Komisija un attiecīgā dalībvalsts saskaņotā veidā informē sabiedrību par lēmumu atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām un jo īpaši norāda šāda pasākuma sākuma un beigu dienu, ja vien nav sevišķi svarīgu drošības iemeslu to nedarīt.

35. pants

Konfidencialitāte

Pēc attiecīgas dalībvalsts lūguma pārējās dalībvalstis, Eiropas Parlaments un Komisija ievēro konfidencialitāti attiecībā uz informāciju, ko sniedz saistībā ar robežkontroles atjaunošanu un paildzināšanu pie iekšējām robežām, kā arī attiecībā uz ziņojumu, ko sagatavo saskaņā ar 33. pantu.

IV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

▼M7

36. pants

Grozījumi pielikumos

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 37. pantu attiecībā uz grozījumiem III, IV un VIII pielikumā.

▼M7

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 37. pantu, lai papildinātu šo regulu, tās XI pielikuma B daļā pievienojot tādu personu kategorijas, kuras veic būtisku ceļojumu.

3. Ja tas nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, pienācīgi pamatotos gadījumos attiecībā uz plaša mēroga sabiedrības veselības ārkārtas situācijas raksturu 37.a pantā paredzēto procedūru piemēro deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 2. punktu.

▼B

37. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 13. panta 5. punktā un 36. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 13. panta 5. punktā un 36. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 13. panta 5. punktu un 36. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

▼M7

37.a pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties, un to piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstīgi 2. punktam. Paziņojot deleģēto aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar 37. panta 5. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija atceļ aktu nekavējoties pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojuma par lēmumu izteikt iebildumus.

▼B

38. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

39. pants

Paziņošana

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai:

a) uzturēšanās atļauju sarakstu, nodalot atsevišķi tās atļaujas, uz kurām attiecas 2. panta 16. punkta a) apakšpunkts, un tās, uz kurām attiecas 2. panta 16. punkta b) apakšpunkts, un pievienojot to atļauju paraugus, uz kurām attiecas 2. panta 16. punkta b) apakšpunkts. Uzturēšanās atļaujas, kas izsniegtas saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK, īpaši izceļ kā tādas, un nodrošina to uzturēšanās atļauju paraugus, kuras nav izsniegtas saskaņā ar vienoto uzturēšanās atļauju formu, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1030/2002;

b) savu robežšķērsošanas vietu sarakstu;

c) atsauces summas, kas vajadzīgas ārējo robežu šķērsošanai un ko ik gadu nosaka attiecīgās valsts iestādes;

d) to attiecīgās valsts dienestu sarakstu, kuri atbildīgi par robežkontroli;

e) to standartapliecību paraugus, ko izsniedz Ārlietu ministrijas;

f) 5. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētos izņēmumus no noteikumiem attiecībā uz ārējo robežu šķērsošanu;

g) 11. panta 3. punktā minētos statistikas datus;

▼M7

h) tos apgabalus, kas tiek uzskatīti par pārrobežu reģioniem, un visas attiecīgās izmaiņas.

▼B

2. Komisija informāciju, kas tai paziņota saskaņā ar 1. punktu, dara pieejamu dalībvalstīm un sabiedrībai, izmantojot publikāciju *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā un citus piemērotus līdzekļus.

40. pants

Vietējā pierobežas satiksme

Šī regula neskar Savienības noteikumus par vietējo pierobežas satiksmi un spēkā esošos divpusējos nolīgumus par vietējo pierobežas satiksmi.

▼B

41. pants

Seūta un Meliļa

Šī regula neietekmē īpašos noteikumus, ko piemēro Seūtai un Meliļai, kā noteikts Spānijas Karalistes deklarācijā par Seūtu un Meliļu, kas pievienota Nobeiguma aktam Nolīgumā par Spānijas Karalistes pievienošanos Konvencijai, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas līgumu ([1]).

42. pants

Dalībvalstu paziņotā informācija

Dalībvalstis paziņo Komisijai savus noteikumus, kas attiecas uz 23. panta c) un d) punktu, 5. panta 3. punktā minētās sankcijas un divpusējos nolīgumus, kādus atļauj šī regula. Par turpmākām izmaiņām minētajos noteikumos paziņo piecu darbdienu laikā.

Dalībvalstu paziņoto informāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

▼M3

42.a pants

Pārejas pasākumi dalībvalstīm, kuras vēl nelieto IIS

1. Tādu trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos, kuri šķērso Regulas (ES) 2017/2226 66. panta 3. punktā minēto dalībvalstu robežas, pie ieceļošanas un izceļošanas tiek sistemātiski iespiesti spiedogi.

Tādu trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos, kuri minēti šīs regulas 6.a panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā un šķērso Regulas (ES) 2017/2226 66. panta 3. punktā minēto dalībvalstu robežas, pie ieceļošanas un izceļošanas tiek iespiesti spiedogi.

Minētais spiedoga iespiešanas pienākums tiek piemērots arī atvieglinātu robežpārbaužu gadījumā saskaņā ar šīs regulas 9. pantu.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, spiedogs netiek iespiests tādu trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos, kuri minēti 6.a panta 3. punkta a), b) un f) apakšpunktā, 6.a panta 3. punkta g) apakšpunkta i), ii), iii) un vii) punktā un 6.a panta 3. punkta j) apakšpunktā.

3. Šīs regulas noteikumi, kas saistīti ar IIS reģistrētajiem ieceļošanas/izceļošanas datiem un ar šādu datu trūkumu IIS, tiek *mutatis mutandis* piemēroti ieceļošanas un izceļošanas spiedogiem jo īpaši 8. panta 3. punkta a) apakšpunkta iiia) punktā un g) apakšpunkta iv) punktā, 8.d panta 4. punkta d) apakšpunktā un 12. pantā.

([1]) OV L 239, 22.9.2000., 73. lpp.

▼M3

4. Kad saskaņā ar 12. panta 2. punktu ir atspēkots pieņēmums attiecībā uz uzturēšanās ilguma nosacījumu ievērošanu, trešās valsts valstspiederīgajam, kas atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kura vēl nelieto IIS, ir tiesības saņemt norādi savā ceļošanas dokumentā par datumu, kurā, un vietu, kur viņš šķērsoja minētās dalībvalsts ārējo vai iekšējo robežu. Trešās valsts valstspiederīgajam var iedot arī veidlapu, kas ir attēlota VIII pielikumā.

5. Piemēro IV pielikumā paredzētos noteikumus par spiedoga iespiešanu.

6. Regulas (ES) 2017/2226 66. panta 3. punktā minētās dalībvalstis iespiež spiedogu to trešo valstu valstspiederīgo ceļošanas dokumentos, kuriem pie šo valstu robežas ir atteikta ieceļošana īstermiņa uzturēšanās nolūkā. Spiedoga iespiešanu veic saskaņā ar V pielikuma A daļas 1. punkta d) apakšpunktā noteiktajām specifikācijām.

7. Spiedoga iespiešanas pienākumi saskaņā ar 1. līdz 6. punktu tiek piemēroti līdz dienai, kad IIS sāk darbību attiecīgajā dalībvalsti.

▼M7

42.b pants

Pārrobežu reģionu paziņošana

Vēlākais līdz 2025. gada 11. janvārim visas dalībvalstis, kurām ir kopējas iekšējās robežas, ciešā sadarbībā nosaka tos savas teritorijas apgabalus, ko uzskata par pārrobežu reģioniem, ņemot vērā to spēcīgās sociālās un ekonomiskās saites, un par to paziņo Komisijai.

Dalībvalstis arī informē Komisiju par visām attiecīgajām izmaiņām.

▼B

43. pants

Izvērtēšanas mehānisms

1. Saskaņā ar Līgumiem un neskarot to noteikumus par pārkāpumu procedūrām, to, kā katra dalībvalsts īsteno šo regulu, izvērtē ar izvērtēšanas mehānismu.

2. Noteikumi par izvērtēšanas mehānismu ir precizēti Regulā (ES) Nr. 1053/2013. Saskaņā ar minēto izvērtēšanas mehānismu dalībvalstīm un Komisijai kopīgi jāveic regulāri, objektīvi un neatkarīgi izvērtējumi, lai pārbaudītu, vai šī regula tiek piemērota pareizi, un Komisijai ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm jākoordinē izvērtējumi. Saskaņā ar minēto mehānismu katru dalībvalsti vismaz reizi piecos gados izvērtē neliela komanda, kuras sastāvā ir Komisijas pārstāvji un dalībvalstu iecelti eksperti.

Izvērtēšanā var iekļaut iepriekš paziņotus vai nepaziņotus apmeklējumus uz vietas pie ārējām vai iekšējām robežām.

Saskaņā ar minēto izvērtēšanas mehānismu Komisija ir atbildīga par daudzgadu un gada izvērtēšanas programmu un izvērtēšanas ziņojumu pieņemšanu.

▼B

3. Ja tiek atklāti iespējami trūkumi, attiecīgajām dalībvalstīm var adresēt ieteikumus korektīvām darbībām.

Ja izvērtējuma ziņojumā, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1053/2013 14. pantu, tiek konstatēti būtiski trūkumi ārējo robežu kontroles veikšanā, piemēro šīs regulas 21. un 29. pantu.

4. Visos izvērtēšanas posmos Eiropas Parlamentam un Padomei sniedz informāciju un saskaņā ar noteikumiem par klasificētiem dokumentiem nosūta visus attiecīgos dokumentus.

5. Eiropas Parlamentu nekavējoties un pilnībā informē par ikvienu priekšlikumu grozīt vai aizstāt noteikumus, kas izklāstīti Regulā (ES) Nr. 1053/2013.

44. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 562/2006 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu X pielikumā.

45. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

▼B

I PIELIKUMS

Apstiprinājuma dokumenti, lai pārbaudītu iecelošanas nosacījumu izpildi

Dokumenti, kas minēti 6. panta 3. punktā, var būt arī:

a) lietišķiem braucieniem:

i) uzņēmuma vai iestādes ielūgums piedalīties sanāksmēs, konferencēs vai pasākumos, kas ir saistīti ar tirdzniecību, rūpniecību vai darbu;

ii) citi dokumenti, kas liecina par tirdzniecības attiecībām vai darba attiecībām;

iii) tirdzniecības izstāžu vai kongresu ieejas kartes, ja persona brauc uz tādu pasākumu;

b) ceļojumiem, kas saistīti ar studijām vai citādām apmācībām:

i) apliecība par uzņemšanu mācību iestādē, lai apmeklētu praktiskas vai teorētiskas pamatapmācību un turpmāku apmācību nodarbības;

ii) studenta kartes vai izziņas par apmeklētajiem apmācību kursiem;

c) ceļojumiem, kas saistīti ar tūrismu vai personiskiem iemesliem:

i) apstiprinājuma dokumenti par mitekli:

— ielūgums no cilvēka, pie kura uzturēsies, ja tāds ir,

— apstiprinājuma dokuments no iestādes, kas nodrošina pajumti, vai jebkādi citi piemēroti dokumenti, kur norādīta paredzētā apmešanās vieta;

ii) apstiprinājuma dokumenti par ceļojuma maršrutu:

— apstiprinājums nodrošinātai vietai organizētā ceļojumā vai jebkādi citi piemēroti dokumenti, kas liecina par iecerētā ceļojuma plāniem;

iii) apstiprinājuma dokumenti par atgriešanos:

— biļete atpakaļceļam vai abos virzienos;

d) braucieniem politisku, zinātnes, kultūras, sporta vai reliģisku pasākumu vai citu iemeslu dēļ:

ielūgumi, ieejas biļetes, iestāšanās apliecības vai programmas, kas jebkā liecina par uzņēmējorganizācijas nosaukumu un uzturēšanās ilgumu, vai jebkāds cits dokuments, kas liecina par vizītes mērķi.

▼B

II PIELIKUMS

Informācijas reģistrācija

Visās robežšķērsošanas vietās jebkuru dienesta informāciju un citu īpaši svarīgu informāciju reģistrē ar roku vai elektroniski. Reģistrējamā informācija jo īpaši ir:

a) par vietējām robežpārbaudēm atbildīgā robežsarga vārds un pārējo darbinieku vārdi katrā maiņā;

b) personu pārbaužu atvieglinājumi, ko piemēro saskaņā ar 9. pantu;

c) dokumenti, kas pie robežas izsniegti pasu un vīzu vietā;

d) informācija par aizturētām personām un sūdzības (noziedzīgi nodarījumi un administratīvi pārkāpumi);

e) personas, kam saskaņā ar 14. pantu atteikta ieceļošana (atteikuma pamatojums un valstspiederība);

f) drošības kodi ieceļošanas un izceļošanas spiedogiem, to robežsargu identitāte, kuri katrā konkrētā datumā vai maiņā lieto konkrēto spiedogu, un informācija par nozaudētiem un nozagtiem spiedogiem;

g) pārbaudīto personu sūdzības;

h) citi īpaši nozīmīgi policijas vai tieslietu pasākumi;

i) īpaši notikumi.

▼B

III PIELIKUMS

Paraugi zīmēm, kas apzīmē joslas robežšķērsošanas vietās

A DAĻA



([1])

([1]) Islandes un Norvēģijas gadījumā logotips nav vajadzīgs.

▼B

B1. DAĻA: “nav nepieciešama vīza”



B2. DAĻA: “visas pases”



▼B

C DAĻA

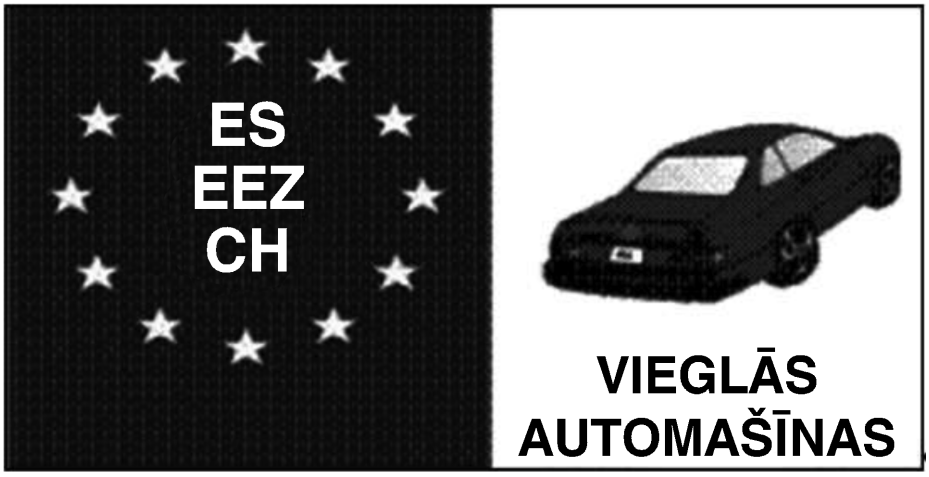

([1])

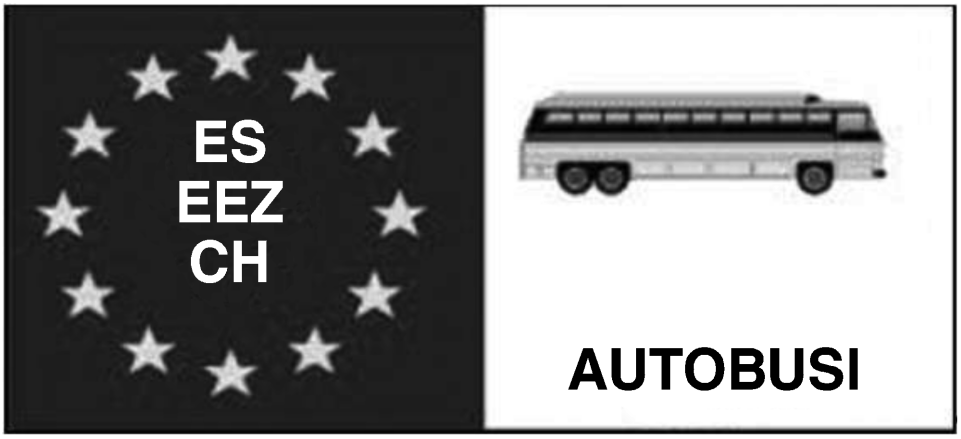

([1])

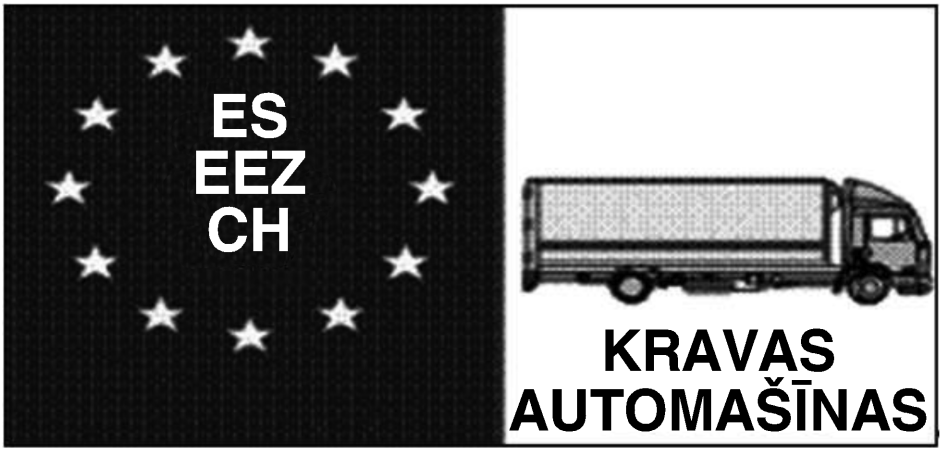

([1])

([1]) Islandes un Norvēģijas gadījumā logotips nav vajadzīgs.

▼B


NAV
NEPIECIEŠAMA
VĪZA
VIEGLĀS
AUTOMAŠĪNAS


NAV
NEPIECIEŠAMA
VĪZA
AUTOBUSI


NAV
NEPIECIEŠAMA
VĪZA
KRAVAS
AUTOMAŠĪNAS

▼B


VISAS
PASES
VIEGLĀS
AUTOMAŠĪNAS

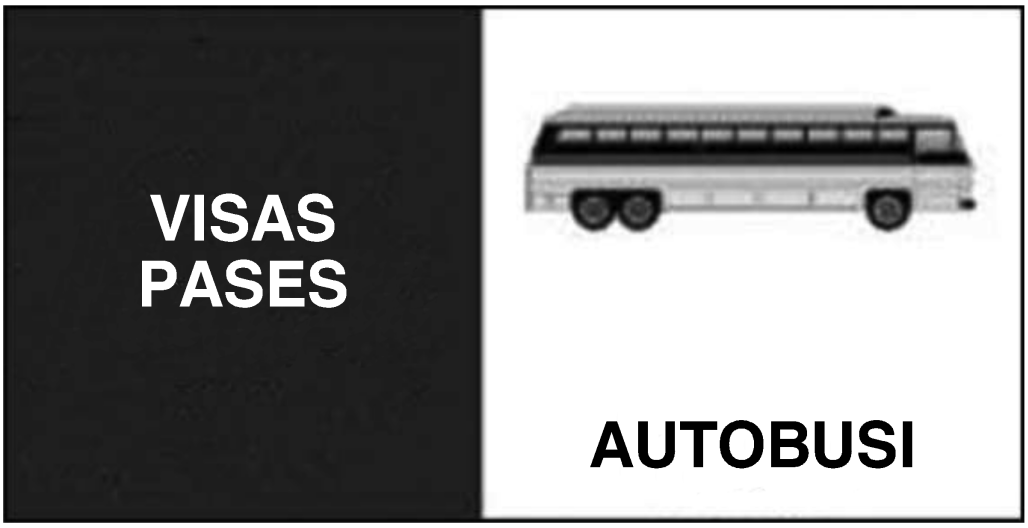
VISAS
PASES
AUTOBUSI

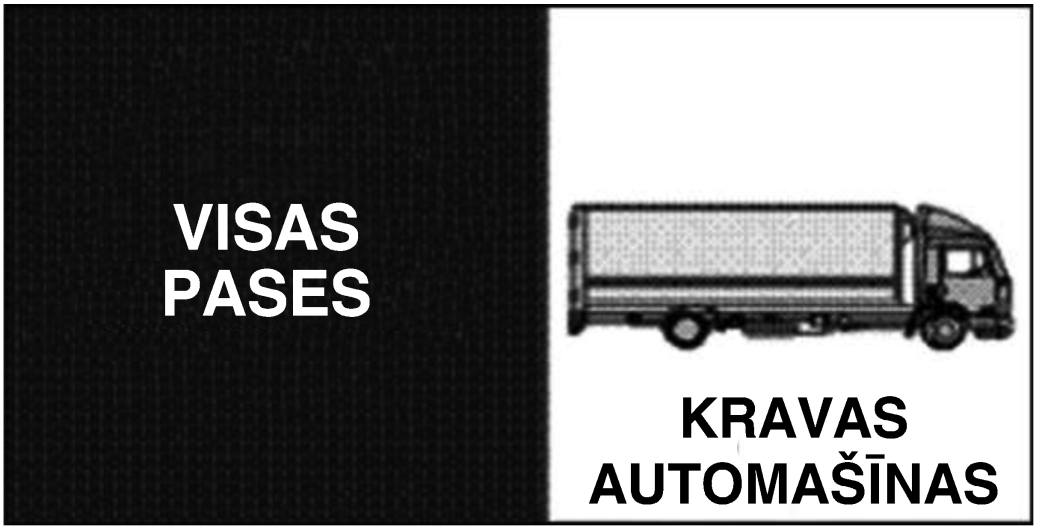
VISAS
PASES
KRAVAS
AUTOMAŠĪNAS

▼M3

D DAĻA

D1. daļa: Automatizētas robežkontroles joslas ES/EEZ/CH pilsoņiem

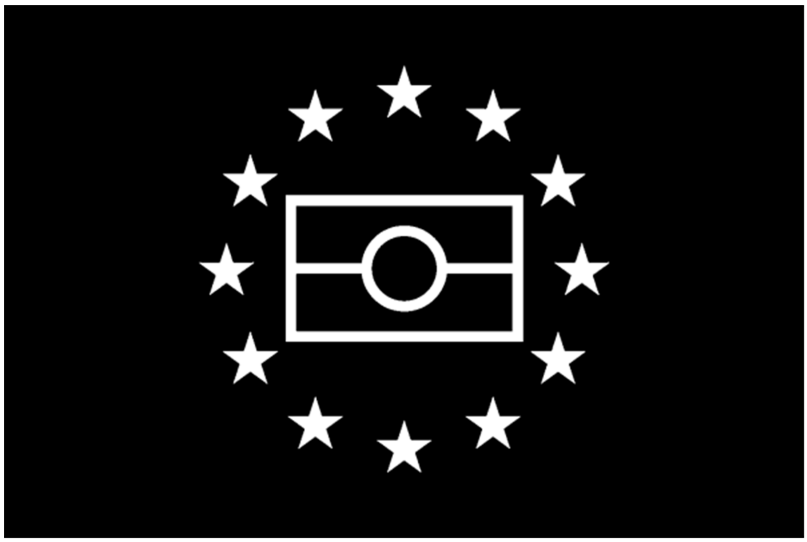

EU / EEA / CH
CITIZENS

Šveices, Lihtenšteinas, Norvēģijas un Islandes gadījumā zvaigznes nav vajadzīgas

D2. daļa: Automatizētas robežkontroles joslas trešo valstu valstspiederīgajiem

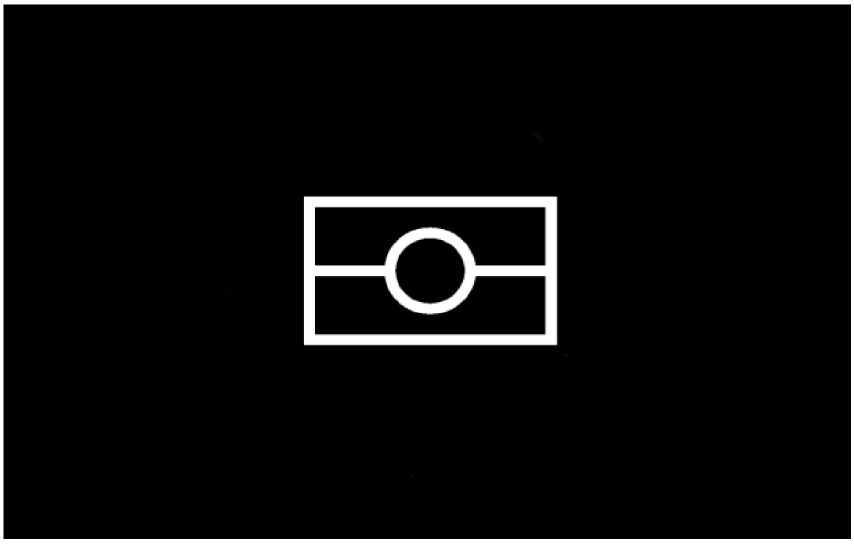

▼M3



D3. daļa: Automatizētas robežkontroles joslas visām pasēm

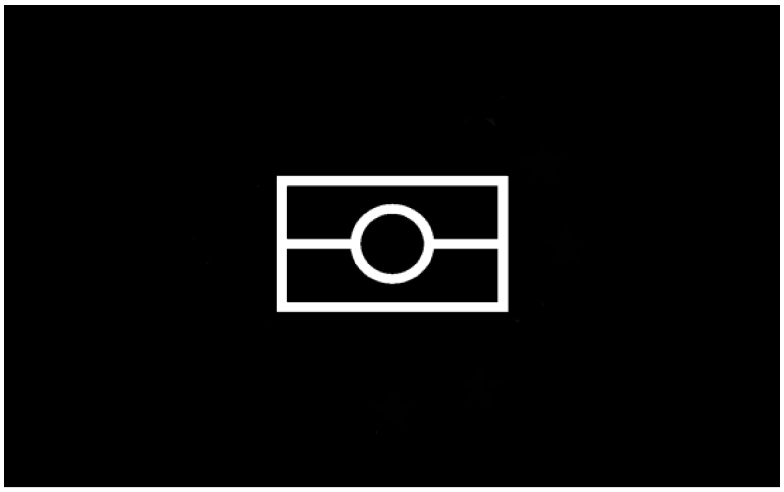



E daļa: Joslas reģistrētiem ceļotājiem



▼B

IV PIELIKUMS

Spiedogu iespiešana

▼M3

1. Tāda trešās valsts valstspiederīgā ceļošanas dokumentā, kas ir saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 693/2003 izdota vienkāršota dzelzceļa tranzīta dokumenta turētājs, pie ieceļošanas un izceļošanas iespiež spiedogu. Tāda trešās valsts valstspiederīgā ceļošanas dokumentā, kas ir saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 693/2003 izdota derīga vienkāršota tranzīta dokumenta turētājs un kas veic tranzītu ar vilcienu un neizkāpj dalībvalsts teritorijā, pie ieceļošanas un izceļošanas arī iespiež spiedogu. Turklāt gadījumos, kas skaidri paredzēti valsts tiesību aktos, dalībvalsts var iespiest spiedogu ieceļošanas un izceļošanas dokumentos trešās valsts valstspiederīgajam, kam ir uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza, ko tā pati minētā dalībvalsts izdevusi saskaņā ar šīs regulas 11. pantu.

   Spiedogu pie ieceļošanas un izceļošanas iespiež tāda trešās valsts valstspiederīgā ceļošanas dokumentos, kurš, balstoties uz valsts īstermiņa uzturēšanas vīzu, kas izsniegta vienreizējai vai divreizējai ieceļošanai, ieceļo tādas dalībvalsts teritorijā, kas vēl pilnā mērā nepiemēro Šengenas *acquis*, bet kas lieto IIS, vai kurš no tās izceļo.

1.a Šo spiedogu specifikācijas ir noteiktas Šengenas Izpildu komitejas Lēmumā Nr. SCH/COM-EX (94) 16 rev un Nr. SCH/Cem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).

▼B

2. Spiedogu drošības kodus maina regulāri, ne retāk kā reizi mēnesī.

▼M3

2.a Pie tādu trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un izceļošanas, uz kuriem attiecas vīzas prasība un spiedoga iespiešanas prasība, spiedogu iespiež lapā, kas atrodas pretī lapai, kurā ir ielīmēta vīza.Tomēr, ja šo lapu nevar izmantot, spiedogu iespiež nākamajā lapā. Mašīnlasāmajā daļā spiedogus nespiež.

———————

▼B

4. Dalībvalstis norīko valstu kontaktpunktus, kas atbild par informācijas apmaiņu attiecībā uz robežšķērsošanas vietās izmantoto ieceļošanas un izceļošanas spiedogu drošības kodiem, un informē par to pārējās dalībvalstis, Padomes Ģenerālsekretariātu un Komisiju. Šiem kontaktpunktiem ir tūlītēja piekļuve informācijai par kopējiem ieceļošanas un izceļošanas spiedogiem, ko lieto pie attiecīgās dalībvalsts ārējās robežas, un jo īpaši šādai informācijai:

   a) robežšķērsošanas vieta, kurai ir piešķirts attiecīgais spiedogs;

   b) tā robežsarga identitāte, kurš konkrētajā laikā lieto attiecīgo spiedogu;

   c) katra spiedoga drošības kods jebkurā laikā.

   Visus pieprasījumus par vienotajiem ieceļošanas un izceļošanas spiedogiem iesniedz ar iepriekšminēto valstu kontaktpunktu starpniecību.

   Tāpat valstu kontaktpunkti tūlīt nosūta pārējiem kontaktpunktiem, Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai informāciju par izmaiņām kontaktpunktos, kā arī par nozaudētiem vai nozagtiem spiedogiem.

▼B

V PIELIKUMS

A DAĻA

Procedūras iecelošanas atteikumam pie robežas

1. Atsakot iecelošanu, kompetentais robežsargs:

   a) aizpilda iecelošanas atteikuma standartveidlapu, kā noteikts B daļā. Attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais paraksta veidlapu, un viņam izsniedz parakstītās veidlapas eksemplāru. Ja trešās valsts valstspiederīgais atsakās parakstīt veidlapu, robežsargs to atzīmē veidlapas iedaļā "piezīmes";

▼M3

   b) saskaņā ar šīs regulas 6.a panta 2. punktu un Regulas (ES) 2017/2226 18. pantu IIS reģistrē datus par iecelošanas atteikumu attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kam ir atteikta iecelošana īstermiņa nolūkā;

▼B

   c) attiecīgi anulē vai atceļ vīzu saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 810/2009 34. pantā;

▼M3

   d) attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem iecelošanas atteikumu nav jāreģistrē IIS, robežsargs iespiež pasē iecelošanas spiedogu, ko ar neizdzēšamu melnu tinti pārsvītro krusteniski, tam pretī labajā pusē, arī ar neizdzēšamu tinti, ieraksta iecelošanas atteikuma iemeslam(-iem) atbilstīgo(-os) burtu(-us), kuru saraksts ir dots minētajā iecelošanas atteikuma standartveidlapā, kas iekļauta šā pielikuma B daļā. Turklāt attiecībā uz minētajām personu kategorijām robežsargs katru iecelošanas atteikumu iekļauj reģistrā vai sarakstā, norādot attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā identitāti un valstspiederību, atsauces uz dokumentu, ar ko trešās valsts valstspiederīgajam atļauts šķērsot robežu, kā arī iecelošanas atteikuma iemeslu un datumu.

   Praktiski pasākumi spiedoga iespiešanai ir izklāstīti IV pielikumā.

▼B

2. Ja trešās valsts valstspiederīgo, kam ir atteikta iecelošana, līdz robežai nogādājis pārvadātājs, vietējā atbildīgā iestāde:

   a) liek pārvadātājam uzņemties atbildību par trešās valsts valstspiederīgo un tūlīt nogādāt viņu trešā valstī, no kuras viņš iecelojis, vai trešā valstī, kas viņam izsniegusi dokumentu, kurš ļauj šķērsot robežu, vai citā trešā valstī, kurā viņu noteikti uzņems, vai rast līdzekļus tālākai transportēšanai saskaņā ar Šengenas konvencijas 26. pantu un Padomes Direktīvu 2001/51/EK ([1]);

   b) līdz sūtīšanai tālāk veic atbilstīgus pasākumus saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem un ņemot vērā vietējos apstākļus, lai neļautu valstī nelikumīgi ieceļot to trešo valstu valstspiederīgajiem, kam atteikta iecelošana.

3. Ja ir iemesls gan trešās valsts valstspiederīgā iecelošanas atteikumam, gan viņa aizturēšanai, robežsargs sazinās ar iestādēm, kas ir atbildīgas pieņemt lēmumu par turpmāku rīcību saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem.

([1]) Padomes Direktīva 2001/51/EK (2001. gada 28. jūnijs), ar kuru papildina 26. pantu Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas līgumu (OV L 187, 10.7.2001., 45. lpp.).

▼B

B DAĻA

Ieceļošanas atteikuma standartveidlapa

Valsts nosaukums

Valsts logotips (iestādes nosaukums)

_____



_____ (1)

IECEĻOŠANAS ATTEIKUMS PIE ROBEŽAS

_____ dienā (pulksten) _____ robežšķērsošanas vietā _____

Pie manis, šo dokumentu parakstījušā pilnvarotā darbinieka _____, ir ieradies(-usies):

Uzvārds _____ Vārds _____

Dzimšanas datums _____ Dzimšanas vieta _____ Dzimums _____

Valstspiederība _____ Pastāvīgi dzīvo _____

Personas dokuments _____ numurs _____

Izdots _____ datums _____

Vīzas numurs _____ tips _____ zdevējs _____

derīga no _____ līdz _____

Uz laiku _____ dienas šādu iemeslu dēļ: _____

Kas ieradies(-usies) no _____ ar _____ (norādot izmantoto transportlīdzekli, piem., reisa numuru), ar šo viņš/viņa) ir informēts(-a), ka viņam (viņai) ir atteikta ieceļošana šajā valstī saskaņā ar (*norādot atsauces uz spēkā esošiem attiecīgas valsts tiesību aktiem*) šādu iemeslu dēļ:

☐ A) nav derīga(-u) ceļošanas dokumenta(-u)

☐ B) ir viltots ceļošanas dokuments

☐ C) nav derīgas vīzas vai uzturēšanās atļaujas

☐ D) ir viltota vīza vai uzturēšanās atļauja

☐ E) nav dokumentu, kas apliecina uzturēšanās mērķi un apstākļus.

Nav iesniegti šādi dokumenti: _____

☐ F) viņš (viņa) iepriekšējo 180 dienu laika jau 90 dienas ir uzturējies(-usies) Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā

☐ G) trūkst pietiekamu iztikas līdzekļu, ņemot vērā uzturēšanās laiku un veidu, vai nav līdzekļu, lai atgrieztos izcelsmes vai tranzīta valstī

☐ H) par šo personu ir izdots brīdinājums, lai atteiktu ieceļošanu

☐ SIS

☐ valsts reģistrā

☐ I) ir uzskatāms par draudu vienas vai vairāku Eiropas Savienības dalībvalstu sabiedriskai kārtībai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselībai vai starptautiskām attiecībām *(katrai valstij jādod atsauce uz valsts tiesību aktiem par ieceļošanas atteikumiem)*.

▶(1) ☐ J) persona ir atteikusies sniegt biometriskos datus, ja tas prasīts šādā nolūkā:

☐ personas datnes izveidei ieceļošanas/izceļošanas sistēmā;

☐ lai veiktu robežpārbaudes. ◀

Piezīmes

▶(2) ☐ (atzīme jāizdara robežu iestādei, ja dati saglabāti ieceļošanas/izceļošanas sistēmā)

Attiecīgā persona ar šo tiek informēta, ka tās personas dati un informācija par ieceļošanas atteikumu ir ievadīti ieceļošanas/izceļošanas sistēmā saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 18. pantu.

Saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2226 52. pantu attiecīgajai personai ir tiesības iegūt ar viņu saistītos datus, kas reģistrēti ieceļošanas/izceļošanas sistēmā, un viņa var pieprasīt, lai ar viņu saistītie dati, kuri ir neprecīzi, tiktu laboti un lai nelikumīgi reģistrētie dati tiktu dzēsti. ◀

Attiecīgā persona var pārsūdzēt ieceļošanas atteikuma lēmumu valsts tiesību aktos paredzētā kārtā. Attiecīgā persona saņem šā dokumenta eksemplāru *(katrai valstij jādod atsauces uz tās tiesību aktiem un procedūru, kas attiecas uz pārsūdzēšanas tiesībām)*.

Attiecīgas personas paraksts	Atbildīga darbinieka paraksts

(1) Norvēģijas un Islandes gadījumā logotips nav vajadzīgs.

▶(1) (2) M3

▼B

VI PIELIKUMS

Īpaši noteikumi attiecībā uz dažādu tipu robežām un dažādiem transportlīdzekļu veidiem, ko izmanto dalībvalstu ārējo robežu šķērsošanai

1. **Sauszemes robežas**

1.1. *Pārbaudes uz autoceļiem*

1.1.1. Lai nodrošinātu efektīvas personu pārbaudes, kā arī drošu un vienmērīgu ceļu satiksmes plūsmu, pārvietošanos robežšķērsošanas vietās attiecīgi regulē. Vajadzības gadījumā dalībvalstis var noslēgt divpusējus nolīgumus, lai novirzītu un bloķētu satiksmi. Tās par to informē Komisiju saskaņā ar 42. pantu.

1.1.2. Ja dalībvalstis to uzskata par vajadzīgu un ja apstākļi to ļauj, tās var saskaņā ar 10. pantu pie sauszemes robežām konkrētās robežšķērsošanas vietās izveidot vai izmantot atsevišķas joslas.

Ārkārtas gadījumos un ja to prasa satiksmes un infrastruktūras apstākļi, dalībvalstu kompetentās iestādes var jebkurā laikā pārtraukt atsevišķo joslu izmantošanu.

Dalībvalstis var sadarboties ar kaimiņvalstīm, izveidojot atsevišķas joslas ārējo robežu šķērsošanas vietās.

1.1.3. Personas, kas ceļo transportlīdzekļos, pārbaudes laikā parasti var palikt tajos. Tomēr, ja apstākļi prasa, var prasīt, lai personas izkāpj no transportlīdzekļiem. Pilnas pārbaudes veic, ja atļauj vietējie apstākļi, šim nolūkam paredzētās vietās. Personāla drošības interesēs pārbaudes, ja iespējams, veic divi robežsargi.

1.1.4. Kopīgas robežšķērsošanas vietas

1.1.4.1. Dalībvalstis var slēgt vai paturēt spēkā divpusējus nolīgumus ar kaimiņos esošām trešām valstīm attiecībā uz kopīgu robežšķērsošanas vietu izveidi, kurās dalībvalsts robežsargi un trešās valsts robežsargi saskaņā ar savu valstu tiesību aktiem otras puses teritorijā vienu pēc otras veic ieceļošanas un izceļošanas pārbaudes. Kopīgās robežšķērsošanas vietas var atrasties vai nu dalībvalsts teritorijā, vai arī trešās valsts teritorijā.

1.1.4.2. Kopīgās robežšķērsošanas vietas, kas atrodas dalībvalsts teritorijā: divpusējos nolīgumos, ar kuriem izveido kopīgas robežšķērsošanas vietas, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, iekļauj atļauju trešās valsts robežsargiem veikt savus uzdevumus dalībvalstī, ievērojot šādus principus:

a) starptautiskā aizsardzība: trešās valsts valstspiederīgajam, kas lūdz starptautisku aizsardzību dalībvalsts teritorijā, nodrošina piekļuvi attiecīgās dalībvalsts procedūrām saskaņā ar Savienības *acquis* patvēruma jomā;

▼B

b) personas aizturēšana vai īpašuma atsavināšana: ja trešās valsts robežsargiem kļūst zināmi fakti, kas pamato personas aizturēšanu vai apsardzības piemērošanu šai personai, vai īpašuma atsavināšanu, viņi par šiem faktiem informē dalībvalsts iestādes un dalībvalsts iestādes nodrošina attiecīgus pēcpasākumus saskaņā ar valsts, Savienības un starptautiskajām tiesībām neatkarīgi no attiecīgās personas valstspiederības;

c) personas, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām un ieceļo Savienības teritorijā: trešās valsts robežsargi nedrīkst kavēt personas, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, ieceļot Savienības teritorijā. Ja ir iemesli, uz kuru pamata var liegt izceļot no attiecīgās trešās valsts, trešās valsts robežsargi par šiem iemesliem informē dalībvalsts iestādes un dalībvalsts iestādes nodrošina attiecīgus pēcpasākumus saskaņā ar valsts, Savienības un starptautiskajām tiesībām.

1.1.4.3. Kopīgās robežšķērsošanas vietas, kas atrodas trešās valsts teritorijā: divpusējos nolīgumos, ar kuriem izveido kopīgas robežšķērsošanas vietas, kas atrodas trešās valsts teritorijā, iekļauj atļauju dalībvalsts robežsargiem veikt savus uzdevumus trešā valstī. Šīs regulas nolūkos tiek uzskatīts, ka visas pārbaudes, kuras dalībvalstu robežsargi veic kopīgā robežšķērsošanas vietā, kas atrodas trešās valsts teritorijā, tiek veiktas attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Dalībvalstu robežsargi savus uzdevumus veic saskaņā ar šo regulu un ievērojot šādus principus:

a) starptautiskā aizsardzība: trešās valsts valstspiederīgajam, kas ir izgājis izceļošanas kontroli, kuru veic trešās valsts robežsargi, un pēc tam dalībvalsts robežsargiem, kas atrodas trešā valstī, lūdz starptautisko aizsardzību, nodrošina piekļuvi attiecīgajām dalībvalstu procedūrām saskaņā ar Savienības *acquis* patvēruma jomā. Trešās valsts iestādes akceptē attiecīgās personas pārvietošanu uz dalībvalsts teritoriju;

b) personas aizturēšana vai īpašuma atsavināšana: ja dalībvalsts robežsargiem kļūst zināmi fakti, kas pamato personas aizturēšanu vai apsardzības piemērošanu šai personai, vai īpašuma atsavināšanu, viņi rīkojas saskaņā ar valsts, Savienības un starptautiskajām tiesībām. Trešās valsts iestādes akceptē attiecīgās personas vai objekta pārvietošanu uz dalībvalsts teritoriju;

c) piekļuve IT sistēmām: dalībvalstu robežsargi var izmantot informācijas sistēmas, ar ko apstrādā personas datus saskaņā ar 8. pantu. Dalībvalstīm ir atļauts ieviest tehniskus un organizatoriskus drošības pasākumus, kas noteikti Savienības tiesību aktos, lai aizsargātu personas datus pret nejaušu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai nejaušu pazaudēšanu, pārveidošanu, nesankcionētu atklāšanu vai piekļuvi, tostarp trešās valsts iestāžu piekļuvi.

1.1.4.4. Pirms tiek noslēgti vai grozīti jebkādi divpusēji nolīgumi par kopīgām robežšķērsošanas vietām ar trešām kaimiņvalstīm, attiecīgā dalībvalsts apspriežas ar Komisiju par nolīguma saderību ar atbilstošajiem Savienības tiesību aktiem. Par jau spēkā esošiem divpusējiem nolīgumiem ziņo Komisijai līdz 2014. gada 20. janvārim.

▼B

Ja Komisija uzskata, ka nolīgums nav saderīgs ar atbilstošajiem Savienības tiesību aktiem, tā ziņo attiecīgajai dalībvalstij. Dalībvalsts veic visus atbilstīgos pasākumus, lai pieņemamā laikā grozītu nolīgumu tādā veidā, ka tiek novērstas konstatētās nesaderības.

1.2. *Pārbaudes uz dzelzceļa*

1.2.1. Vilcienos, kas šķērso ārējās robežas, arī preču vilcienos vai tukšos vilcienos, veic gan vilcienu pasažieru, gan personāla pārbaudes. Dalībvalstis var slēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus par to, kā veikt šīs pārbaudes, ievērojot 1.1.4. punktā izklāstītos principus. Šīs pārbaudes veic vienā no šīm vietām:

— pirmajā pienākšanas stacijā vai pēdējā atiešanas stacijā dalībvalsts teritorijā,

— vilcienā tranzīta laikā no pēdējās atiešanas stacijas trešā valstī līdz pirmajai pienākšanas stacijai dalībvalsts teritorijā vai otrādi,

— pēdējā atiešanas stacijā vai pirmajā pienākšanas stacijā trešās valsts teritorijā.

1.2.2. Turklāt, lai sekmētu ātrgaitas pasažieru vilcienu satiksmes plūsmas, dalībvalstis, kuru teritorijā vilcieni iebrauc no trešām valstīm, savstarpēji vienojoties ar attiecīgām trešām valstīm, var arī pieņemt lēmumu, ievērojot 1.1.4. punktā izklāstītos principus, personu ieceļošanas pārbaudes vilcienos no trešām valstīm veikt vienā no šīm vietām:

— trešās valsts stacijās, kur personas iekāpj vilcienā,

— stacijās dalībvalstu teritorijā, kur personas izkāpj no vilciena,

— vilcienos tranzīta laikā starp stacijām trešās valsts teritorijā un stacijām dalībvalstu teritorijā ar noteikumu, ka personas paliek vilcienā.

1.2.3. Tā kā dalībvalstu teritorijā ātrgaitas vilcieni no trešām valstīm pietur vairākās stacijās, ja dzelzceļa pārvadātājs var uzņemt pasažierus tikai atlikušajai brauciena daļai pa dalībvalstu teritoriju, tad ieceļošanas pārbaudi šiem pasažieriem veic vilcienā vai galapunkta stacijā, izņemot gadījumus, kad pārbaudes ir veiktas saskaņā ar 1.2.1. punktu vai 1.2.2. punkta pirmo ievilkumu.

Personas, kas atlikušajā ceļojuma daļā pa dalībvalstu teritoriju vēlas braukt tikai ar vilcienu, pirms vilciena atiešanas saņem skaidru paziņojumu, ka viņiem veiks ieceļošanas pārbaudi ceļojuma laikā vai galastacijā.

1.2.4. Braucot pretējā virzienā, personām, kas atrodas vilcienā, izceļošanas pārbaudi veic analoģiski.

▼B

1.2.5. Robežsargs var prasīt veikt vagonu tukšumu pārbaudi, vajadzības gadījumā ar vilciena personāla palīdzību, lai pārliecinātos, ka tajos nav noslēptas personas vai priekšmeti, uz ko attiecas robežpārbaudes.

1.2.6. Ja ir iemesls uzskatīt, ka vilcienā slēpjas personas, par ko ir ziņots, ka tās izdarījušas likumpārkāpumu, vai ko tur aizdomās par likumpārkāpumu, vai trešās valsts valstspiederīgie, kas gatavojas nelikumīgi ieceļot, robežsargs – ja viņš nevar rīkoties saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem – informē dalībvalstis, uz kurām vilciens dodas vai kuru teritorijā tas brauc.

2. **Robežas lidostās**

2.1. *Pārbaužu procedūra starptautiskajās lidostās*

2.1.1. Kompetentas dalībvalstu iestādes nodrošina to, ka lidostu pārvaldītāji veic vajadzīgos pasākumus, lai fiziski nošķirtu iekšējo reisu pasažieru plūsmu no citu reisu pasažieru plūsmām. Lai to panāktu, visās starptautiskās lidostās izveido atbilstīgu infrastruktūru.

2.1.2. Vietu, kur veic robežpārbaudes, nosaka saskaņā ar šādu procedūru:

a) trešās valsts reisu pasažieriem, kas pārsēžas iekšēja reisa lidaparātā, ieceļošanas pārbaudi veic lidostā, kurā ielidojis reisa lidaparāts no trešās valsts. Iekšējā reisa pasažieriem, kas pārsēžas lidaparātā, kurš lido uz trešo valsti (pārsēšanās pasažieriem), izceļošanas pārbaudi veic lidostā, ko kuras reiss izlido;

b) reisos no trešām valstīm vai uz tām, ja tajos nav pārsēšanās pasažieru, un reisos, kas reisa laikā veic vairāk par vienu starpnolaišanos dalībvalstu lidostās, nemainot lidaparātu:

i) pasažieriem reisos no trešām valstīm vai uz tām, ja dalībvalstu teritorijā nav iepriekšējas vai turpmākas pārsēšanās, ieceļošanas pārbaudi veic ieceļošanas lidostā un izceļošanas pārbaudi – izceļošanas lidostā;

ii) pasažieriem reisos no trešām valstīm vai uz tām, ja dalībvalstu teritorijā notiek vairāk nekā viena starpnolaišanās, nemainot lidaparātu (tranzītpasažieriem), un ja lidojuma posmā pa dalībvalstu teritoriju pasažieri nevar iekāpt lidaparātā, ieceļošanas pārbaudi veic ielidošanas lidostā un izceļošanas pārbaudi – izlidošanas lidostā;

iii) ja reisos no trešām valstīm vairāk nekā ar vienu starpnolaišanos dalībvalstu teritorijā lidsabiedrība var uzņemt pasažierus tikai lidojuma posmam pa šo teritoriju, pasažieriem izceļošanas pārbaudi veic izlidošanas lidostā un ieceļošanas pārbaudi – ielidošanas lidostā.

Pārbaudes pasažieriem, kas starpnolaišanās laikā jau atrodas lidaparātā un tajā nav iekāpuši dalībvalstu teritorijā, veic saskaņā ar ii) punktu. Pretēju procedūru piemēro attiecīgos reisos, ja galapunkta valsts ir kāda trešā valsts.

▼B

2.1.3. Lidaparātos vai pie izejas uz lidaparātu robežpārbaudes parasti neveic, izņemot gadījumus, ja tās var pamatot ar draudiem, kas saistīti ar iekšēju drošību un nelikumīgu imigrāciju. Lai nodrošinātu to, ka lidostās, kas izvēlētas kā robežšķērsošanas vietas, personas pārbauda saskaņā ar noteikumiem, kuri izklāstīti 7. līdz 14. pantā, dalībvalstis nodrošina to, ka lidostas iestādes veic vajadzīgos pasākumus, lai virzītu pasažieru plūsmu uz pārbaudēm paredzētajām vietām.

Dalībvalstis nodrošina to, ka lidostu pārvaldītāji veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu nepiederīgu personu ieiešanu paredzētajās zonās un iziešanu no tām, piemēram, tranzīta zonā. Tranzīta zonā pārbaudes parasti neveic, izņemot gadījumus, ja tās var pamatot ar drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīze; pārbaudes tranzīta zonā var veikt personām, kam vajadzīga lidostas tranzīta vīza, lai pārbaudītu, vai viņām ir tāda vīza.

2.1.4. Ja nepārvaramas varas dēļ vai draudošu briesmu gadījumā, vai pēc iestāžu norādēm lidaparātam, kas veic reisu no trešās valsts, ir jānolaižas uz skrejceļa, kas neatrodas robežšķērsošanas vietā, lidaparāts var turpināt lidojumu tikai pēc tam, kad tas saņēmis robežsargu un muitas atļauju. Tas ir spēkā arī tad, ja lidaparāts, kas veic reisu no trešās valsts, nolaižas bez atļaujas. Jebkurā gadījumā uz tādu lidaparātu pasažieru pārbaudēm attiecas 7. līdz 14. pants.

2.2. *Pārbaužu procedūra lidlaukos*

2.2.1. Nodrošina to, ka lidostās, kurām saskaņā ar spēkā esošiem attiecīgas valsts tiesību aktiem nav starptautiskas lidostas statusa (“lidlauki”), bet kurās ir atļauti lidojumu maršruti no trešām valstīm vai uz tām, personas pārbaudītu saskaņā ar 7. līdz 14. pantu.

2.2.2. Atkāpjoties no 2.1.1. punkta un neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 300/2008 ([1]), lidlaukos nav jāveic attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu iekšējo reisu pasažieru plūsmu fizisku nodalīšanu no citu reisu pasažieru plūsmām. Turklāt, ja satiksme nav blīva, robežsargu klātbūtne ne vienmēr ir vajadzīga, ja vien vajadzības gadījumā ir nodrošināta personāla laicīga ierašanās.

2.2.3. Ja lidlaukā robežsargu klātbūtne nav nodrošināta visu laiku, lidlauka vadītājs atbilstīgi informē robežsargus par tādu lidaparātu ielidošanu un izlidošanu, kuri veic reisus no trešām valstīm vai uz tām.

2.3. *Personu pārbaudes privātos reisos*

2.3.1. Veicot privātus reisus no trešām valstīm vai uz tām, kapteinis pirms pacelšanās nosūta galamērķa dalībvalsts robežsargiem un vajadzības gadījumā tās dalībvalsts robežsargiem, kurā notiks pirmā ieceļošana, vispārēju paziņojumu, kurā saskaņā ar Starptautiskās civilās aviācijas konvencijas 2. pielikumu *inter alia* ir ietverts reisa plāns, kā arī informācija par pasažieru identitāti.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 300/2008 (2008. gada 11. marts) par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas drošības jomā un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2320/2002 (OV L 97, 9.4.2008., 72. lpp.).

▼B

2.3.2. Ja privāti reisi no trešās valsts, kuru mērķis ir kāda dalībvalsts, veic starpnolaišanos citu dalībvalstu teritorijā, kompetentas ieceļošanas dalībvalsts iestādes veic robežpārbaudes un iespiež ieceļošanas spiedogu 2.3.1. punktā minētajā vispārējā paziņojumā.

2.3.3. Ja ir šaubas par to, vai lidaparāts ierodas vienīgi no dalībvalstu teritorijas vai dodas vienīgi uz dalībvalstu teritoriju, nenolaižoties trešās valsts teritorijā, kompetentas iestādes veic personu pārbaudes lidostās un lidlaukos saskaņā ar 2.1. un 2.2. punktu.

2.3.4. Kārtību planieru, ultravieglu lidaparātu, helikopteru, maza lidojuma rādiusa lidaparātu un dirižabļu ieceļošanai un izceļošanai nosaka ar attiecīgas valsts tiesību aktiem un vajadzības gadījumā ar divpusējiem nolīgumiem.

3. **Jūras robežas**

3.1. *Vispārējās jūras satiksmes pārbaudes procedūras*

3.1.1. Pārbaudes uz kuģiem veic ienākšanas vai iziešanas ostā vai šim nolūkam paredzētā vietā, kas atrodas kuģa tiešā tuvumā, vai uz kuģa teritoriālajos ūdeņos, kā definēts Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijā. Dalībvalstis var slēgt nolīgumus, saskaņā ar kuriem pārbaudes var veikt arī braucienu laikā vai kādas trešās valsts teritorijā, kad kuģis ienāk ostā vai iziet no tās, ievērojot 1.1.4. punktā noteiktos principus.

3.1.2. Kapteinis, kuģa aģents vai cita persona, kuru pienācīgi pilnvarojis kapteinis vai kura ir oficiāli apstiprināta attiecīgajai valsts iestādei pieņemamā veidā (abos gadījumos "kapteinis"), sastāda apkalpes un visu pasažieru sarakstu, iekļaujot informāciju, kas tiek prasīta Konvencijas par starptautiskās jūras satiksmes atvieglošanu (*FAL* konvencija) 5. veidlapā (apkalpes saraksts) un 6. veidlapā (pasažieru saraksts), kā arī attiecīgā gadījumā vīzas vai uzturēšanās atļaujas numurus:

— vēlākais divdesmit četras stundas pirms ierašanās ostā vai

— ne vēlāk kā brīdī, kad kuģis izbrauc no iepriekšējās ostas, ja reisa laiks ir mazāks par 24 stundām, vai

— tiklīdz šī informācija ir pieejama, ja ierašanās osta nav zināma vai mainās reisa laikā.

Kapteinis nosūta sarakstu(-us) robežsargiem vai, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, citām attiecīgajām iestādēm, kuras sarakstu(-us) nekavējoties nosūta robežsargiem.

3.1.3. Saņemšanas apstiprinājumu (parakstītu saraksta(-u) kopiju vai elektronisku saņemšanas apstiprinājumu) robežsargi vai 3.1.2. punktā minētās iestādes atdod kapteinim, kas to pēc pieprasījuma uzrāda, kad kuģis ir ostā.

3.1.4. Kapteinis tūlīt ziņo kompetentajai iestādei par jebkādām apkalpes sastāva vai pasažieru skaita izmaiņām.

Turklāt kapteinis tūlīt un 3.1.2. punktā noteiktajā termiņā informē kompetentās iestādes par uz kuģa esošiem bezbiļetniekiem. Tomēr bezbiļetnieki paliek kapteiņa pārziņā.

▼B

Atkāpjoties no 5. un 8. panta, personām, kas atrodas uz kuģa, neveic sistemātiskas robežpārbaudes. Tikai tad, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, robežsargi tomēr veic kuģa pārmeklēšanu un uz kuģa esošo personu pārbaudi.

3.1.5. Kapteinis laikus un saskaņā ar attiecīgā ostā spēkā esošiem noteikumiem paziņo kompetentajai iestādei par kuģa iziešanu.

3.2. *Īpašas pārbaužu procedūras noteiktu veidu jūras pārvadājumiem*

K r u ī z a k u ģ i

3.2.1. Tiklīdz ir izstrādāts kruīza maršruts un programma un ne vēlāk kā 3.1.2. punktā noteiktajā termiņā kruīza kuģa kapteinis nosūta tos kompetentajai iestādei.

3.2.2. Ja kruīza kuģa maršrutā ir tikai tādas ostas, kas ir dalībvalstu teritorijā, tad, atkāpjoties no 5. un 8. panta, robežpārbaudes neveic, un kruīza kuģis var piestāt ostās, kuras nav robežšķērsošanas vietas.

Tikai tad, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, šo kuģu apkalpes un pasažieru pārbaudes tomēr veic.

3.2.3. Ja kruīza kuģa maršrutā ir gan ostas, kas atrodas dalībvalstu teritorijā, gan ostas trešo valstu teritorijā, tad, atkāpjoties no 8. panta, robežpārbaudes veic šādi:

a) ja kruīza kuģis ienāk no ostas, kas atrodas trešā valstī, un tas pirmo reizi ienāk ostā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, apkalpei un pasažieriem veic ieceļošanas pārbaudes, pamatojoties uz apkalpes un pasažieru vārdu un uzvārdu sarakstiem, kā minēts 3.1.2. punktu.

Pasažieriem, kas nokāpj krastā, veic ieceļošanas pārbaudes saskaņā ar 8. pantu, ja vien ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīze konkrētos gadījumos neliecina, ka tādas pārbaudes nav vajadzīgas;

b) ja kruīza kuģis ienāk no ostas, kas atrodas trešā valstī, un atkārtoti ienāk ostā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, apkalpei un pasažieriem veic ieceļošanas pārbaudes, pamatojoties uz apkalpes un pasažieru vārdu un uzvārdu sarakstiem, kā minēts 3.1.2. punktu, ciktāl šajos sarakstos notikušas pārmaiņas, kopš kruīza kuģis ienācis iepriekšējā ostā, kas atrodas kādas dalībvalsts teritorijā.

Pasažieriem, kas nokāpj krastā, veic ieceļošanas pārbaudes saskaņā ar 8. pantu, ja vien ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīze konkrētos gadījumos neliecina, ka tādas pārbaudes nav vajadzīgas;

c) ja kruīza kuģis no ostas, kas atrodas dalībvalstī, ienāk citā ostā, kas atrodas kādā dalībvalstī, pasažieriem, kuri nokāpj krastā, ieceļošanas pārbaudes veic saskaņā ar 8. pantu, ja to prasa ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīze;

▼B

d) ja kruīza kuģis iziet no ostas, kas atrodas dalībvalstī, un dodas uz ostu, kas atrodas trešā valstī, apkalpei un pasažieriem veic izceļošanas pārbaudes, pamatojoties uz apkalpes un pasažieru vārdu un uzvārdu sarakstiem.

Ja to prasa ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīze, pasažieriem, kas uzkāpj uz kuģa, veic izceļošanas pārbaudes saskaņā ar 8. pantu;

e) ja kruīza kuģis iziet no ostas, kas atrodas dalībvalstī, un dodas uz citu ostu, kas atrodas dalībvalstī, izceļošanas pārbaudes neveic.

Tikai tad, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, minēto kuģu apkalpes un pasažieru pārbaudes tomēr veic.

Izklaides kuģošana

3.2.4. Atkāpjoties no 5. un 8. panta, personām uz izklaides kuģiem, kas ienāk no ostas kādā dalībvalstī, vai iziet uz tādu ostu, neveic robežpārbaudes, un tie var ienākt ostās, kas nav robežšķērsošanas vietas.

Saskaņā ar nelikumīgās imigrācijas draudu novērtējumu, jo īpaši, ja attiecīgās dalībvalsts teritorijas tiešā tuvumā ir trešās valsts piekraste, tomēr veic tādu personu pārbaudes un/vai izklaides kuģu pārmeklēšanu.

3.2.5. Atkāpjoties no 5. panta, izklaides kuģi, kas ienāk no trešām valstīm, izņēmuma kārtā var ienākt ostās, kas nav robežšķērsošanas vietas. Tādos gadījumos personas, kas atrodas uz kuģa, informē ostas iestādes, lai saņemtu atļauju ienākt ostā. Ostas iestādes sazinās ar iestādēm tuvākajā ostā, kas ir norādīta kā robežšķērsošanas vieta, ziņojot par kuģa ierašanos. Par pasažieriem ziņo, iesniedzot uz kuģa esošo personu sarakstu ostas iestādēs. Vēlākais – ierodoties ostā, sarakstu dara pieejamu robežsargiem.

Tāpat, ja nepārvaramas varas dēļ izklaides kuģim jāpiestāj ostā, kas nav robežšķērsošanas vieta, ostas iestādes sazinās ar tuvākās ostas iestādēm, kas ir norādīta kā robežšķērsošanas vieta, lai ziņotu par kuģi.

3.2.6. Veicot pārbaudes, iesniedz dokumentu ar visiem kuģa tehniskiem parametriem un to personu vārdiem, kuras atrodas uz kuģa. Vienu dokumenta eksemplāru nodod ienākšanas un iziešanas ostas iestādēm. Kamēr kuģis uzturas vienas dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos, šā saraksta eksemplāru pievieno kuģa dokumentiem.

Piekrastes zveja

3.2.7. Atkāpjoties no 5. un 8. panta, katru reizi nepārbauda tādu piekrastes zvejas kuģu apkalpes, kuri katru dienu vai 36 stundu laikā atgriežas reģistrācijas ostā vai kādā citā dalībvalstu teritorijā esošā ostā un nepiestāj ostā, kas atrodas trešās valsts teritorijā. Tomēr, nosakot, cik bieži pārbaudes būtu jāveic, ņem vērā nelikumīgās imigrācijas draudu novērtējumu, jo īpaši, ja attiecīgās dalībvalsts teritorijas tiešā tuvumā ir trešās valsts piekraste. Ņemot vērā tādus draudus, veic personu pārbaudes un/vai kuģu pārmeklēšanu.

▼B

3.2.8. Tādu piekrastes zvejas kuģu apkalpes, kuri nav reģistrēti ostā, kas atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, pārbauda saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz jūrniekiem.

Prāmju satiksme

3.2.9. Pārbaudi veic personām, kas brauc ar prāmjiem, kuri kursē uz trešo valstu teritorijā esošām ostām. Piemēro šādus noteikumus:

a) ja iespējams, dalībvalstis saskaņā ar 10. pantu nodrošina atsevišķas joslas;

b) kājāmgājēju pārbaudi veic individuāli;

c) transportlīdzekļa pasažieru pārbaudi veic, viņiem atrodoties pie transportlīdzekļa;

d) prāmju pasažierus, kas ceļo ar autobusiem, uzskata par kājāmgājējiem. Tādi pasažieri pārbaudei izkāpj no autobusa;

e) smago kravas transportlīdzekļu vadītāju un visu līdzbraucēju pārbaudes veic, viņiem atrodoties pie transportlīdzekļa. Tādu pārbaudi veic atsevišķi no citu pasažieru pārbaudēm;

f) lai nodrošinātu pārbaužu ātrumu, izveido attiecīgu izeju skaitu;

g) lai atklātu nelikumīgus imigrantus, izvēles kārtā veic pasažieru izmantoto transportlīdzekļu pārbaudi un vajadzības gadījumā transportlīdzekļos esošās kravas un citu preču pārbaudi;

h) prāmju apkalpju locekļus pārbauda tāpat kā komerckuģu apkalpju locekļus;

i) pielikuma 3.1.2. punktu (pienākums iesniegt pasažieru un apkalpes sarakstus) nepiemēro. Ja saskaņā ar Padomes Direktīvu 98/41/EK ([1]) jāsastāda uz kuģa esošo personu saraksts, kapteinis ne vēlāk kā trīsdesmit minūtes pēc izbraukšanas no trešās valsts ostas nosūta šā saraksta kopiju tās ostas kompetentajai iestādei, kas ir ierašanās osta dalībvalstu teritorijā.

3.2.10. Ja prāmis, kas ierodas no trešās valsts vairāk nekā ar vienu pieturu dalībvalstu teritorijā, uzņem pasažierus tikai atlikušajam brauciena posmam pa šo teritoriju, šiem pasažieriem izceļošanas pārbaudi veic izbraukšanas ostā, bet ieceļošanas pārbaudi – iebraukšanas ostā.

Pārbaudes personām, kas šo pieturu laikā jau atrodas uz prāmja un nav iekāpuši tajā dalībvalstu teritorijā, veic ierašanās ostā. Pretēju procedūru piemēro, ja galamērķa valsts ir trešā valsts.

([1]) Padomes Direktīva 98/41/EK (1998. gada 18. jūnijs) par to personu reģistrāciju, kas atrodas uz pasažieru kuģiem, kuri kursē uz Kopienas dalībvalstu ostām vai no tām (OV L 188, 2.7.1998., 35. lpp.).

▼B

Kravas pārvadājumu satiksme starp dalībvalstīm

3.2.11. Atkāpjoties no 8. panta, robežpārbaudes neveic kuģiem, kas veic kravas pārvadājumus starp noteiktām divām vai vairākām ostām dalībvalstu teritorijā un kas nepiestāj ostās ārpus dalībvalstu teritorijas, un kas pārvadā preces.

Tikai tad, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, šo kuģu apkalpes un pasažieru pārbaudes tomēr veic.

4. **Kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem**

4.1. "Kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem, šķērsojot ārējās robežas" attiecas uz visu tipu kuģu un peldošu transportlīdzekļu izmantošanu komerciāliem vai izklaides mērķiem upēs, kanālos un ezeros.

4.2. Attiecībā uz kuģiem, ko izmanto komerciāliem mērķiem, kapteini un uz kuģa nodarbinātās personas, kas iekļautas apkalpes sarakstā, kā arī šo personu uz kuģa dzīvojošos ģimenes locekļus uzskata par apkalpes locekļiem vai tiem pielīdzinātām personām.

4.3. Attiecīgos 3.1. līdz 3.2. punkta noteikumus *mutatis mutandis* piemēro iekšzemes ūdensceļu kuģošanas pārbaudēm.

▼B

VII PIELIKUMS

Īpašas procedūras konkrētu kategoriju personām

▼M3

1. **Valstu vadītāji**

Valdību vadītāji un valstu valdības locekļi un viņu laulātie, un viņu oficiālās delegācijas locekļi, valdnieki un citi augstākie karaliskās ģimenes locekļi.

Atkāpjoties no 6. panta un 8.līdz 14. panta, valstu vadītājiem, valdību vadītājiem un valstu valdības locekļiem un viņu laulātajiem, un viņu oficiālās delegācijas locekļiem, un valdniekiem un citiem augstākajiem karaliskās ģimenes locekļiem, kurus oficiālā nolūkā ir uzaicinājušas dalībvalstu valdības vai starptautiskas organizācijas un par kuru ierašanos un aizbraukšanu ir iepriekš oficiāli ziņots pa diplomātiskiem kanāliem, robežpārbaudes neveic.

▼B

2. **Lidaparātu piloti un citi apkalpes locekļi**

2.1. Atkāpjoties no 6. panta, pilotu apliecību vai apkalpes apliecību turētāji, kā paredzēts 1944. gada 7. decembra Civilās aviācijas konvencijas 9. pielikumā, veicot pienākumu un pamatojoties uz minētajiem dokumentiem, var:

a) iekāpt lidaparātos un izkāpt no tiem starpnolaišanās lidostās vai ielidošanas lidostās, kas atrodas dalībvalsts teritorijā;

b) ieceļot tādā dalībvalsts teritorijā esošā administratīvā teritorijā, kurā ir starpnolaišanās lidosta vai ielidošanas lidosta;

c) ar jebkādu transportlīdzekli doties uz lidostu, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, lai iekāptu lidaparātā, kas izlido no šīs lidostas.

Visos citos gadījumos jāievēro 6. panta 1. punktā paredzētās prasības.

2.2. Attiecībā uz lidaparāta apkalpes locekļu pārbaudēm piemēro 7. līdz 14. pantu. Ja iespējams, vispirms pārbauda lidaparātu apkalpes. Tas nozīmē, ka viņus pārbauda vai nu pirms pasažieriem, vai īpašās šiem nolūkiem paredzētās vietās. Atkāpjoties no 8. panta, apkalpes, ko par robežkontroli atbildīgais personāls pazīst kā attiecīgu pienākumu veicējas, var pārbaudīt izlases kārtā.

3. **Jūrnieki**

Atkāpjoties no 5. un 8. panta, dalībvalstis var atļaut jūrniekiem, kam ir jūrnieka personu apliecinošs dokuments, kas izdots saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas (*ILO*) Konvenciju Nr. 108 (1958) par jūrnieku personu apliecinošiem dokumentiem vai Konvenciju Nr. 185 (2003) par starptautiskās jūras satiksmes atvieglošanu (*FAL* konvencija) un attiecīgās valsts tiesībām, ieceļot dalībvalstu teritorijā, nokāpjot krastā, lai uzturētos ostas zonā, kurā piestāj viņu kuģis, vai tuvējās administratīvajās teritorijās, vai izceļot no dalībvalstu teritorijas, atgriežoties uz sava kuģa, neierodoties robežšķērsošanas vietā, ar nosacījumu, ka viņi ir iekļauti sava kuģa apkalpes sarakstā, kas iepriekš ir iesniegts pārbaudei attiecīgajām iestādēm.

Pamatojoties uz ar iekšējo drošību un nelikumīgu imigrāciju saistītu draudu analīzi, robežsargi saskaņā ar 8. pantu jūrniekus tomēr pārbauda pirms nokāpšanas krastā.

▼B

4. **Diplomātisko, oficiālo vai dienesta pasu turētāji un starptautisko organizāciju locekļi**

4.1. Tā kā dalībvalstu atzītu trešo valstu vai to valdību izdotu diplomātisko, oficiālo vai dienesta pasu turētāji, kā arī 4.4. punktā uzskaitīto starptautisko organizāciju izdotu dokumentu turētāji, kas ceļo, pildot savus pienākumus, ir tiesīgi izmantot īpašas privilēģijas vai neaizskaramību, tad robežšķērsošanas vietās viņiem var dot priekšroku pat tad, ja attiecīgos gadījumos viņiem ir vajadzīga vīza.

Atkāpjoties no 6. panta 1. punkta c) apakšpunkta, personām, kas ir tādu dokumentu turētāji, nav jāpierāda, ka viņām ir pietiekami iztikas līdzekļi.

4.2. Ja persona, kas ierodas pie ārējās robežas, atsaucas uz privilēģijām, neaizskaramību un izņēmumiem, robežsargs var prasīt, lai tā sniedz statusa pierādījumus, uzrādot atbilstīgus dokumentus, proti, akreditācijas valsts izsniegtus apliecinājumus vai diplomātisko pasi, vai pierādīt statusu citādiem līdzekļiem. Ja robežsargam ir šaubas, steidzamos gadījumos viņš var tieši vērsties Ārlietu ministrijā.

4.3. Akreditēti diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību darbinieki un viņu ģimenes var ieceļot dalībvalstu teritorijā, uzrādot 20. panta 2. punktā minēto apliecību, kā arī dokumentu, kas dod tiesības šķērsot robežu. Turklāt, atkāpjoties no 14. panta, robežsargi nedrīkst atteikt diplomātisko, oficiālo vai dienesta pasu turētājiem ieceļot dalībvalstu teritorijā, iepriekš nesazinoties ar attiecīgām valsts iestādēm. Tas attiecas arī uz gadījumiem, ja par šīm personām Šengenas Informācijas sistēmā ir izdots brīdinājums.

4.4. Starptautisko organizāciju izsniegtie dokumenti 4.1. punktā norādītajiem mērķiem ir jo īpaši šādi dokumenti:

— Apvienoto Nāciju Organizācijas *laissez-passer*, ko – saskaņā ar Ņujorkā 1947. gada 21. novembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajā asamblejā pieņemto Konvenciju par īpašo aģentūru privilēģijām un imunitāti – izsniedz Apvienoto Nāciju Organizācijas un tai pakļautu aģentūru darbiniekiem,

— Eiropas Savienības (ES) *laissez-passer*,

— Eiropas Atomenerģijas kopienas (*Euratom*) *laissez-passer*,

— Eiropas Padomes ģenerālsekretāra izdota apliecība,

— dokumenti, kas izdoti saskaņā ar III panta 2. punktu Ziemeļatlantijas Līguma valstu nolīgumā par to karaspēka vienību tiesisko statusu (militārās personu apliecības un komandējuma pavēle, ceļošanas atļauja vai individuāla vai grupas pavēle par ceļošanu), kā arī dokumenti, kas izdoti saskaņā ar Partnerattiecībām mieram.

5. **Darba ņēmēji, kas strādā otrpus robežai**

5.1. Procedūras, kā pārbaudīt darba ņēmējus, kas strādā otrpus robežai, reglamentē vispārēji noteikumi par robežkontroli, jo īpaši 8. un 14. pants.

▼B

5.2. Atkāpjoties no 8. panta, darba ņēmējus, kas strādā otrpus robežai un ko robežsargi labi pazīst tāpēc, ka viņi bieži šķērso robežu vienā un tajā pašā robežšķērsošanas vietā, un par kuriem saskaņā ar pirmās pārbaudes rezultātiem nav brīdinājumu Šengenas informācijas sistēmā vai valsts datubāzē, pārbauda tikai izlases kārtā, lai pārliecinātos par to, ka viņiem ir robežas šķērsošanai derīgi dokumenti un viņi atbilst attiecīgiem ieceļošanas nosacījumiem. Laiku pa laikam šīs personas pārbauda pilnībā, bez brīdinājuma un ar neregulāriem starplaikiem.

5.3. Šā panta 5.2. punktu var attiecināt arī uz citu kategoriju personām, kas regulāri šķērso robežu.

▼M6

6. **Nepilngadīgie**

6.1. Robežsargi pievērš īpašu uzmanību nepilngadīgiem, kas ceļo citu personu pavadībā vai vieni. Nepilngadīgos, kas šķērso ārējās robežas, ieceļojot un izceļojot pārbauda tāpat kā saskaņā ar šo regulu pārbauda pieaugušos.

6.2. Ja nepilngadīgos pavada pieaugušais, robežsargs pārbauda, vai personas, kas pavada nepilngadīgos, pilda vecāku pienākumus vai īsteno viņu likumisko aizbildnību, jo īpaši, ja nepilngadīgos pavada tikai viens pieaugušais un ja ir nopietns iemesls aizdomām, ka nepilngadīgie varētu būt pretlikumīgi aizvesti no tādu personu aizgādnības, kuras likumīgi pilda viņu vecāku pienākumus vai īsteno viņu likumisko aizbildnību. Tādā gadījumā robežsargs veic turpmāku izmeklēšanu, lai saņemtajā informācijā konstatētu nekonsekvences vai pretrunas.

6.3. Ja nepilngadīgie ceļo vieni, robežsargi, rūpīgi pārbaudot ceļošanas dokumentus un apstiprinājuma dokumentus, pārliecinās par to, ka nepilngadīgie nepamet teritoriju pret to personu gribu, kuras pilda viņu vecāku pienākumus vai īsteno viņu likumisko aizbildnību.

6.4. Dalībvalstis izveido valstu kontaktpunktus apspriešanās par nepilngadīgajiem veikšanai un par to informē Komisiju. Komisija dara dalībvalstīm pieejamu minēto valstu kontaktpunktu sarakstu.

6.5. Ja rodas šaubas par kādu no apstākļiem, kas izklāstīti 6.1., 6.2. un 6.3. punktā, robežsargi izmanto valstu kontaktpunktus apspriešanās par nepilngadīgajiem veikšanai.

6.6. Dalībvalstis nodrošina, ka robežsargi, kas pārbauda bērnu biometriskos datus vai tos izmanto, lai noteiktu bērna identitāti, ir īpaši apmācīti to darīt bērnam draudzīgā un bērnam piemērotā veidā, pilnībā ievērojot bērna intereses un aizsardzības pasākumus, kas noteikti Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par bērna tiesībām. Ja pavadītājs ir viens no vecākiem vai likumiskais aizbildnis, minētā persona bērnu pavada, kad biometriskie dati tiek pārbaudīti vai izmantoti identifikācijai. Netiek pielietots spēks. Dalībvalstis vajadzības gadījumā nodrošina, ka infrastruktūra robežšķērsošanas vietās tiek pielāgota bērnu biometrisko datu izmantošanai.

▼B

7. **Glābšanas dienesti, policija, ugunsdzēsēju brigādes un robežsargi**

Kārtību, kādā ieceļo un izceļo glābšanas dienestu, policijas, ugunsdzēsēju brigāžu locekļi, kas darbojas ārkārtas situācijās, kā arī robežsargi, kas šķērso robežu, lai veiktu profesionālos uzdevumus, nosaka valsts tiesību aktos. Dalībvalstis var slēgt divpusējus nolīgumus ar trešām valstīm par šo kategoriju personu ieceļošanu un izceļošanu. Šajā kārtībā un divpusējos nolīgumos var paredzēt atkāpes no 5., 6. un 8. panta.

8. **Darbinieki, kas strādā jūrā**

Atkāpjoties no 5. un 8. panta, darbiniekiem, kuri strādā jūrā un ar jūras vai gaisa transportu regulāri atgriežas dalībvalstu teritorijā, neuzturējušies trešās valsts teritorijā, sistemātiskas pārbaudes neveic.

Tomēr, nosakot, cik bieži pārbaudes būtu jāveic, ņem vērā nelikumīgās imigrācijas draudu analīzi, jo īpaši, ja jūrā esošā objekta tiešā tuvumā ir trešās valsts piekraste.

▼B

VIII PIELIKUMS

Valsts nosaukums

Valsts logotips ..... (iestādes nosaukums)



_____

_____ (1)

PIERĀDĪJUMU ATZĪŠANA ATTIECĪBĀ UZ ĪSLAICĪGAS UZTURĒŠANĀS ILGUMA NOSACĪJUMU IEVĒROŠANU, JA CEĻOŠANAS DOKUMENTĀ NAV IECEĻOŠANAS VAI IZCEĻOŠANAS SPIEDOGA

_____ dienā (pulksten) _____ (vietā)_____

Pie manis, šo dokumentu parakstījušā pilnvarotā darbinieka _____ , ir ieradies(-usies):

Uzvārds _____Vārds_____

Dzimšanas datums _____ Dzimšanas vieta _____ Dzimums _____

Valstspiederība _____Pastāvīgi dzīvo _____

Ceļošanas dokuments _____ numurs _____

Izdots _____ datums _____

Vīzas numurs (ja ir) _____ izdevēja iestāde _____

uz laiku _____ dienas šādu iemeslu dēļ: _____

Ņemot vērā viņa (viņas) sniegtos pierādījumus, kas attiecas uz viņa (viņas) uzturēšanos to dalībvalstu teritorijā, ir atzīts, ka viņš (viņa) ir ieceļojis(-usi) vai izceļojis(-usi)_____ dalībvalsts teritorijā _____
(dienā) pulksten _____ robežšķērsošanas vietā _____

Šo dokumentu parakstījušā darbinieka kontaktdati:

Tālr.: _____

Fakss: _____

E-pasts: _____

Attiecīgā persona saņem šā dokumenta eksemplāru.

Attiecīgās personas paraksts	Atbildīgā darbinieka paraksts + zīmogs

(1) Islandes un Norvēģijas gadījuma logotips nav vajadzīgs.

▼B

IX PIELIKUMS

Atceltā regula ar tajā secīgi veikto ar sekojošo grozījumu sarakstu

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 (OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.)	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 296/2008 (OV L 97, 9.4.2008., 60. lpp.)	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 81/2009 (OV L 35, 4.2.2009., 56. lpp.)	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.)	tikai 55. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 265/2010 (OV L 85, 31.3.2010., 1. lpp.)	tikai 2. pants
2011. gada Pievienošanās akta V pielikuma 9. punkts	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 610/2013 (OV L 182, 29.6.2013., 1. lpp.)	tikai 1. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1051/2013 (OV L 295, 6.11.2013., 1. lpp.)	

▼B

X PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 562/2006	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants, ievadvārdi	2. pants, ievadvārdi
2. panta 1. līdz 8. punkts	2. panta 1. līdz 8. punkts
2. panta 8.a punkts	2. panta 9. punkts
2. panta 9. punkts	2. panta 10. punkts
2. panta 10. punkts	2. panta 11. punkts
2. panta 11. punkts	2. panta 12. punkts
2. panta 12. punkts	2. panta 13. punkts
2. panta 13. punkts	2. panta 14. punkts
2. panta 14. punkts	2. panta 15. punkts
2. panta 15. punkts	2. panta 16. punkts
2. panta 16. punkts	2. panta 17. punkts
2. panta 17. punkts	2. panta 18. punkts
2. panta 18. punkts	2. panta 19. punkts
2. panta 18.a punkts	2. panta 20. punkts
2. panta 19. punkts	2. panta 21. punkts
3. pants	3. pants
3.a pants	4. pants
4. pants	5. pants
5. panta 1. punkts	6. panta 1. punkts
5. panta 1.a punkts	6. panta 2. punkts
5. panta 2. punkts	6. panta 3. punkts
5. panta 3. punkts	6. panta 4. punkts
5. panta 4. punkts	6. panta 5. punkts
6. pants	7. pants
7. panta 1. un 2. punkts	8. panta 1. un 2. punkts
7. panta 3. punkta a) apakšpunkts	8. panta 3. punkta a) apakšpunkts

▼B

Regula (EK) Nr. 562/2006	Šī regula
7. panta 3. punkta aa) apakšpunkts	8. panta 3. punkta b) apakšpunkts
7. panta 3. punkta ab) apakšpunkts	8. panta 3. punkta c) apakšpunkts
7. panta 3. punkta ac) apakšpunkts	8. panta 3. punkta d) apakšpunkts
7. panta 3. punkta ad) apakšpunkts	8. panta 3. punkta e) apakšpunkts
7. panta 3. punkta ae) apakšpunkts	8. panta 3. punkta f) apakšpunkts
7. panta 3. punkta b) apakšpunkts	8. panta 3. punkta g) apakšpunkts
7. panta 3. punkta c) apakšpunkts	8. panta 3. punkta h) apakšpunkts
7. panta 3. punkta d) apakšpunkts	8. panta 3. punkta i) apakšpunkts
8. pants	9. pants
9. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
9. panta 2. punkta pirmā daļas a) punkts	10. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
9. panta 2. punkta pirmā daļas b) punkts	10. panta 2. punkta trešā daļa
9. panta 2. punkta otrā daļa	10. panta 2. punkta ceturtā daļa
9. panta 2. punkta trešā daļa	10. panta 2. punkta piektā daļa
9. panta 3. un 4. punkts	10. panta 3. un 4. punkts
10. panta 1. līdz 5. punkts	11. panta 1. līdz 5. punkts
10. panta 6. punkts	—
11. pants	12. pants
12. pants	13. pants
13. pants	14. pants
14. pants	15. pants
15. pants	16. pants
16. pants	17. pants
17. pants	18. pants
18. pants	19. pants
19. pants	20. pants
19.a pants (IV nodaļa)	—
19.a pants (IVa nodaļa)	21. pants

▼B

Regula (EK) Nr. 562/2006	Šī regula
20. pants	22. pants
21. pants	23. pants
22. pants	24. pants
23. pants	25. pants
23.a pants	26. pants
24. pants	27. pants
25. pants	28. pants
26. pants	29. pants
26.a pants	30. pants
27. pants	31. pants
28. pants	32. pants
29. pants	33. pants
30. pants	34. pants
31. pants	35. pants
32. pants	36. pants
33. pants	37. pants
33.a pants	38. pants
34. pants	39. pants
35. pants	40. pants
36. pants	41. pants
37. pants	42. pants
37.a pants	43. pants
38. pants	—
39. pants	44. pants
40. pants	45. pants
I līdz VIII pielikums	I līdz VIII pielikums
—	IX pielikums
—	X pielikums

▼M7

XI PIELIKUMS

BŪTISKS CEĻOJUMS

A daļa

Personu kategorijas, kas minētas 21.a panta 4. punktā:

1) veselības aprūpes speciālisti, pētnieki veselības jomā un veco ļaužu aprūpes speciālisti;

2) pārrobežu darbinieki;

3) transporta nozares darbinieki;

4) diplomāti, starptautisko organizāciju darbinieki un starptautisko organizāciju uzaicinātie cilvēki, kuru fiziska klātbūtne ir nepieciešama minēto organizāciju pilnvērtīgam darbam, militārais personāls un humānās palīdzības darbinieki, un civilās aizsardzības personāls, kas īsteno savas funkcijas;

5) tranzīta pasažieri;

6) pasažieri, kas ceļo svarīgu ģimenes iemeslu dēļ;

7) jūrnieki;

8) personas, kurām nepieciešama starptautiska aizsardzība vai kurām nepieciešams iebraukt citu humānu iemeslu dēļ.

B daļa

Personu kategorijas, kas minētas 21.a panta 5. punktā:

1) bērni pirmsskolas izglītībā un aprūpē un skolēni, kas mācās kaimiņvalstī, un viņus pavadošie aizbildņi, un kas šķērso robežu, lai saņemtu šādu izglītību, kā arī studenti vai personas, kas ceļo izglītības nolūkos;

2) sezonas darba veicēji, tostarp pārtikas ražošanas darbinieki;

3) personas, kas ceļo pārliecinošu dzīvnieku aprūpes iemeslu dēļ vai atsevišķos gadījumos lauksaimniecībai un mežsaimniecībai nepieciešamu pasākumu dēļ;

4) augsti kvalificēti darbinieki, kā arī galvenie un zinātniskie darbinieki, kuru nodarbināšana ir nepieciešama no ekonomikas, sabiedrības un drošības viedokļa un kuru darbu nevar atlikt uz vēlāku laiku vai veikt ārvalstīs;

5) aizsardzības, sabiedriskās kārtības, sabiedrības veselības un valsts drošības iestāžu darbinieki, t. i., policijas, robežpolicijas, imigrācijas, sabiedrības veselības civilās aizsardzības departamentu u. c. darbinieki vai tiesībaizsardzības iestāžu pārstāvji, ja ceļojums ir saistīts ar dienesta pienākumu izpildi, tostarp personāls, kas atbild par kritiskās infrastruktūras ekspluatāciju un uzturēšanu;

6) zvejnieki un personas, kas veic darbu vai sniedz pakalpojumus uz kuģiem vai atkrastes ieguves un urbšanas platformām, pamatojoties uz darba attiecībām, kas nav jūrniecības nozares darba līgums;

7) personas, kas ieceļo dalībvalstī, lai saņemtu būtiskus medicīniskos pakalpojumus, tostarp personas, kas atrodas neatliekamās palīdzības transportlīdzekļos;

8) personas ar būtisku ceļošanas iemeslu – laulātie (precējušies, partneri reģistrētās partnerattiecībās, kopdzīves partneri) un bērni, tostarp trešās valsts valstspiederīgie, kas ceļo ģimenes atkalapvienošanās nolūkā;

▼**M7**

9) trešās valsts valstspiederīgie, kas ceļo, lai ierastos tiesu iestādēs saskaņā ar pavēsti;

10) personas, kurām ir Starptautiskās Žurnālistu federācijas izdota starptautiskā preses karte;

11) aprūpējamas personas, kas ceļo pie saviem aprūpētājiem.

▼M7

XII PIELIKUMS

A daļa

Iekšējās pierobežas teritorijās aizturēto personu pārsūtīšanas kārtība

1. Pārsūtīšanas lēmumus saskaņā ar 23.a panta 2. punktu izdod, izmantojot šā pielikuma B daļā iekļauto standartveidlapu, ko aizpilda kompetentā valsts iestāde. Tie stājas spēkā nekavējoties.

2. Aizpildīto standartveidlapu nodod attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam, kas, parakstot veidlapu, apliecina, ka ir saņēmis pārsūtīšanas lēmumu, un viņam izsniedz parakstītās veidlapas eksemplāru.

   Ja trešās valsts valstspiederīgais atsakās parakstīt standartveidlapu, kompetentās iestāde to atzīmē veidlapas iedaļā "piezīmes".

3. Valsts iestādes, kas izdod pārsūtīšanas lēmumu, ieraksta datus šā pielikuma B daļā iekļautajā standartveidlapā.

4. Valsts iestādes, kas izdod pārsūtīšanas lēmumu, katru gadu informē Komisiju par personu skaitu, kas pārsūtītas uz citām dalībvalstīm, norādot dalībvalsti(-is), uz kuru(-ām) personas tika pārsūtītas, iemeslus, kas ļāva konstatēt, ka šīm personām nebija tiesību uzturēties dalībvalstī, un, ja iespējams, aizturēto trešās valsts valstspiederīgo valstspiederību.

5. Trešās valsts valstspiederīgajiem, kas aizturēti pierobežas teritorijās un pārsūtīti saskaņā ar šo procedūru, ir tiesības iesniegt pārsūdzību. Pārsūtīšanas lēmumu pārsūdzības īsteno saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Trešās valsts valstspiederīgajiem nodrošina efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar Hartas 47. pantu. Trešās valsts valstspiederīgajam izsniedz arī rakstisku norādi par kontaktpunktiem, kur var saņemt informāciju par pārstāvjiem, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetenti pārstāvēt trešās valsts valstspiederīgo valodā, kuru viņš saprot vai kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu. Šādai pārsūdzības iesniegšanai nav apturoša spēka.

6. Kompetentās valsts iestādes nodrošina, ka trešās valsts valstspiederīgais, uz kuru attiecas pārsūtīšanas lēmums, tiek pārsūtīts divpusējās sadarbības ietvaros, kā minēts 23.a panta 1. punkta a) apakšpunktā, uz uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Pārsūtīšana notiek nekavējoties un vēlākais 24 stundu laikā. Pēc tam pārsūtīšanas procedūra nevar notikt un attiecīgā gadījumā piemēro Direktīvas 2008/115/EK attiecīgos noteikumus. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās valsts iestādes šajā nolūkā sadarbojas ar pārsūtītājas dalībvalsts kompetentajām valsts iestādēm.

▼M7

B daļa

Standartveidlapa iekšējās pierobežas teritorijās aizturēto personu pārsūtīšanai

 Valsts nosaukums

Valsts logotips (iestādes nosaukums)

_____

PĀRSŪTĪŠANAS PROCEDŪRA IEKŠĒJĀS PIEROBEŽAS TERITORIJĀS

(Datums) _____ (plkst.) _____ vietā (norāda tuvumā esošās iekšējās robežas veidu vai citu būtisku informāciju, kas saistīta ar aizturēšanu saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 23.a pantu)_____

Pie manis, šo dokumentu parakstījušā pilnvarotā darbinieka _____, ir ieradies(-usies):

Personas dati (ja ir pieejami)

Uzvārds _____ Vārds _____

Dzimšanas datums _____ Dzimšanas vieta _____ Dzimums _____

Valstspiederība _____ Pastāvīgi dzīvo _____

Personu apliecinoša dokumenta veids _____ numurs _____

Izdots _____ izdošanas datums _____

Vīzas numurs, ja tāda ir _____ kategorija _____ izdevējiestāde _____

Derīga no _____ līdz _____

Uz _____ dienu periodu: _____

Kas ieradies(-usies) no _____ ar _____ (norādot izmantoto transportlīdzekli, piem., reisa numuru), ar šo viņš(viņa) ir informēts(-a), ka viņš/viņa tiks pārsūtīts(-a) uz _____ saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 23.a pantu:

Iemesli, kas pamato konstatējumu, ka personai nav tiesību uzturēties dalībvalstī:

Piezīmes

□ Attiecīgā persona atteicās parakstīt veidlapu.

Attiecīgā persona _____ Atbildīgās iestādes _____

Attiecīgā persona var pārsūdzēt pārsūtīšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Attiecīgā persona saņem šā dokumenta eksemplāru (katrai valstij jānorāda atsauces uz tās tiesību aktiem un procedūru, kas attiecas uz pārsūdzēšanas tiesībām, kā arī jānorāda kontaktpunkti, kur var saņemt informāciju par pārstāvjiem, kas ir kompetenti rīkoties trešās valsts valstspiederīgā vārdā).